

352/201719-04-2017

Infractiuni de coruptie (Legea nr. 78/2000) Curtea de Apel ALBA IULIA

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL A ___ I ___

SECTIA PENALA

Dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXX

DECIZIE PENALĂ Nr. 352/A/2017

Ședința publică din 19 Aprilie 2017

Completul compus din:

PREȘEDINTE S ___ I ___ M ___

Judecător A ___ S ___

Grefier L ___ B ___

Ministerul Public – P _____ de pe lângă Înalta Curtea de Justiție și Casație – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror A ___ R _____

Pe rol se află pronunțarea asupra soluționării apelurilor formulate de D ___ - S _____
T _____ B ___ și inculpații P ___ G ___, S _____ R ___ și M _____
G _____ împotriva sentinței penale nr. 438/D/2015 pronunțate de Tribunalul B ___ în
dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXX.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 20 martie 2017, prin care s-a dispus amânarea pronunțării la data de 4 aprilie 2017, iar ulterior, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 391 alin. 2 C.pr.pen. a stabilit termen de pronunțare la această dată.

Potrivit dispozițiilor art. 405 alin. 2 Cod procedură penală, pronunțarea se face fără citarea părților.

CURTEA DE APEL

Asupra apelurilor penale de față:

În deliberare, constată:

Prin sentința penală nr. 438/D/20.10.2015 pronunțată de Tribunalul B_____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX,

În baza art. 386 al. 1 C.pr.penală, s-a schimbat încadrarea juridică a faptelor astfel:

a)pt. inc. M_____ G_____:

-din art. 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal;

-din art. 323 teza a II a C.penal cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal în art. 291 teza a II a C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal;

-din art. 301 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 2531 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

b)pt. inc. P_____ G_____ din art. 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal;

c)pt. inc. S_____ R_____ din 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

1.A fost condamnat inc. M_____ G_____, fiul lui G_____ și E_____, născut la 16.04.1966 în B_____, jud. B_____, domiciliat în B_____, _____/C/10, jud. B_____ și f.f.l în _____, nr. 27, jud. B_____, cetățean roman, studii superioare, pensionar militar, divorțat, fără copii minori, fără antecedente penale, C.N.P.- xxxxxxxxxxxxxx, pentru comiterea infracțiunilor de:

-tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal la pedeapsa de 3 ani închisoare;

-uz de fals prevăz. de art. 291 teza a II a C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal la pedeapsa de 6 luni închisoare;

-conflict de interese prevăz. de art. 2531 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal la pedeapsa de 2 ani închisoare și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe o durată de 5 ani.

Potrivit art. 33 lit. a, art. 34 lit. b și art. 35 al. 1 C.penal din 1969, s-au contopit pedepsele aplicate în pedeapsa cea mai grea- aceea de 3 ani închisoare și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe o durată de 5 ani.

Pedeapsă de executat: 3 ani închisoare și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe o durată de 5 ani.

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăz. de art. 64 lit. a teza a II a și lit. b C.penal din 1969 pe durata și în condițiile prevăz. de art. 71 al. 2 C.penal din 1969.

În temeiul art. 861 C.penal din 1969 s-a suspendat executarea pedepsei principale sub supraveghere.

S-a fixat termen de încercare de 7 ani conform art. 862 C.penal din 1969 și s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor prevăzute de art. 864 C.penal din 1969.

Pe durata termenului de încercare, s-a impus inculpatului să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

d)să se prezinte, la datele fixate, la S _____ de Probațiune de pe lângă Tribunalul B _____;

e)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

f)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

S-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării executării pedepsei principale sub supraveghere în condițiile prevăz. de art. 71 al. 5 C.penal din 1969.

2. A fost condamnat inc. P _____ G _____, fiul lui T _____ și E _____, născut la 22.09.1956 în _____, domiciliat în B _____, _____/C/5, jud. B _____, cetățean roman, studii superioare, pensionar, căsătorit, fără copii minori, fără antecedente penale, C.N.P.- xxxxxxxxxxxxxx pentru comiterea infracțiunii de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal la pedeapsa de 2 ani închisoare.

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăz. de art. 64 lit. a teza a II a și lit. b C.penal din 1969 pe durata și în condițiile prevăz. de art. 71 al. 2 C.penal din 1969.

Potrivit art. 81 C.penal din 1969 s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate.

S-a fixat termen de încercare de 4 ani conform art. 82 C.penal din 1969 și s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor prevăz. de art. 83 C.penal din 1969.

S-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a pedepsei principale în condițiile prevăz. de art. 71 al. 5 C.penal din 1969.

3. A fost condamnat inc. S _____ R _____, fiul lui C _____ și C _____, născut la 22.07.1962 în Focșani, jud. V _____, domiciliat în B _____, _____, 11, jud. B _____, cetățean roman, studii superioare, primar al Municipiului B _____, căsătorit, fără copii minori, fără antecedente penale, C.N.P.- xxxxxxxxxxxxxx, pentru comiterea infracțiunii de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal la pedeapsa de 3 ani închisoare.

S-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăz. de art. 64 lit. a teza a II a și lit. b C.penal din 1969 pe durata și în condițiile prevăz. de art. 71 al. 2 C.penal din 1969.

Potrivit art. 81 C.penal din 1969 s-a suspendat condiționat executarea pedepsei aplicate.

S-a fixat termen de încercare de 5 ani conform art. 82 C.penal din 1969 și atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor prevăz. de art. 83 C.penal din 1969.

S-a suspendat executarea pedepsei accesorii pe durata suspendării condiționate a pedepsei principale în condițiile prevăz. de art. 71 al. 5 C.penal din 1969.

Potrivit art. 274 al. 1, 2 C.pr.penală a fost obligat fiecare inculpat să plătească statului câte 700 lei cheltuieli judiciare din care câte 300 lei sunt în faza de urmărire penală.

S-a constatat că inculpații au fost asistați de apărători aleși.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul procurorului D__ S__ T__ B__ nr. 167/P/2012 din 1.04.2014 s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpaților:

- M__ G__ pentru comiterea infracțiunilor de:
 - tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.32 alin.1 Cod penal raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 cu referire la art.297 alin.1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal și art.5 alin.1 Cod penal (2 acte materiale);
 - uz de fals prevăzută de art.323 teza a II-a Cod penal cu aplicarea art.5 alin.1 Cod penal;
 - conflict de interese, prevăzută de art.301 alin.1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal și art.5 alin.1 Cod penal (2 acte materiale).

toate cu aplicarea art.33 lit.a din Cod penal din 1969.

S-a reținut că în calitate de Șef serviciu al Serviciului administrare fond locativ și îndrumare asociații de proprietari din cadrul Primăriei municipiului B__, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, repartizându-și o locuință din fondul locativ de stat aflată în administrarea Consiliului Local B__, în vederea achiziționării acesteia, urmărind obținerea pentru sine a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B__, și producerea unei pagube Municipiului B__, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

Astfel, a verificat în mod defectuos propria cerere prin care solicita repartizarea unei locuințe și a semnat anexa la referatul nr. xxxxx/20.07.2006 și raportul de specialitate întocmit în vederea adoptării HCL nr. 208/31.07.2006, confirmând astfel că cererea sa îndeplinește condițiile legale pentru a fi aprobată, în condițiile în care la cerere nu erau atașate documente care să ateste venitul obținut și, mai mult, nu îndeplinea condiția de venit pentru accesul la

locuință socială sau din fondul locativ de stat, prevăzută de art.42 din Legea nr.114/1996 coroborat cu art.23 din H.G. nr.1275/2000.

La data de 13.06.2008 și-a repartizat în vederea închirierii și ulterior achiziționării apartamentul compus din 2 camere situat în B____, _____

_____ fondul locativ de stat, în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B____ prin care să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat (repartizarea locuinței pe persoană și stabilirea locației.)

De asemenea, a depus la cererea de cumpărare a apartamentului înregistrată la Primăria B____ sub nr. xxxxxx/06.01.2009 adeverința nr. 46, fără dată, emisă de Asociația de Proprietari nr. 83 B____, înscris în cuprinsul căruia se menționează, în mod nereal, că M____ G____, domiciliat în _____, nu are debite, deși în perioada respectivă datoriile aferente apartamentului erau de 7.997, 29 lei. Adeverința a fost folosită în vederea dovedirii îndeplinirii condițiilor de cumpărare a locuinței.

În calitate de Șef serviciu la S____ administrare fond locativ și îndrumare asociației de proprietari din cadrul Primăriei municipiului B____, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, la data de 13.06.2008, a întocmit și semnat repartiția înregistrată sub nr. 8378, prin care și-a repartizat, în vederea închirierii, apartamentul situat în _____;

- la data de 01.08.2008, în aceeași calitate, a verificat propria cerere prin care solicita încheierea contractului de închiriere pentru locuința anterior repartizată.

În baza acestor înscrisuri, la data de 01.08.2008, între Municipiul B____, prin primar, și inculpatul a fost încheiat contractul de închiriere având ca obiect locuința menționată anterior. Astfel, inculpatul a obținut un folos material pentru sine, constând în folosirea locuinței, în perioada 01.08.2008- 30.09.2012.

- P____ G____ pentru săvârșirea infracțiunilor de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.32 alin.1 Cod penal raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 cu referire la art.297 alin.1 Cod penal, cu aplicarea art.5 alin.1 Cod penal deoarece în calitate de director executiv al Direcției patrimoniu din cadrul Primăriei municipiului B____, a semnat repartiția nr. 8378/13.06.2008 prin care subalternului său, inculpatul M____ G____, i-a fost repartizată o locuință din fondul locativ de stat situată în B____, _____

_____ în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B____ prin care inculpatului M____ G____ să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat (repartizarea locuinței pe persoană și stabilirea locației.) Îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu ar fi avut ca rezultat obținerea de către M____ G____ a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B____, _____ și producerea unei pagube Municipiului B____, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

Îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu constă în încălcarea dispozițiilor art.43 din Legea nr.114/1996 - Legea locuinței, art.30 cu referire la art.21-23 din H.G.nr.502/2007 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr.114/1996, astfel cum acestea erau în vigoare în perioada comiterii faptelor, HCL B____ nr.502/28.12.2007 privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat. De asemenea, inculpatul și-a încălcat și atribuțiile din fișa postului privind organizarea, îndrumarea și controlul întregii activități referitoare la evidența fondului locativ, evidența și gestionarea patrimoniului public și privat al municipiului B____.

- S____ R____ pentru comiterea infracțiunii de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art.32 alin.1 Cod penal raportat la art.132 din Legea nr.78/2000 cu referire la art.297 alin.1 Cod penal cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal și art.5 alin.1 Cod penal (3 acte materiale) întrucât în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în exercitarea atribuțiilor de primar al municipiului B____, a aprobat repartitia unei locuințe, urmare a cererii formulate de inculpatul M____ G____, în cadrul audiențelor acordate la data de 20.03.2008, în condițiile în care nu avea atribuții privind repartizarea locuințelor (locuințele sociale și din fondul locativ de stat se repartizează de către consiliul local în ordinea de prioritate stabilită de comisia socială în urma analizării solicitărilor).

La data de 13.06.2008 a aprobat repartitia apartamentului situat în B____, _____ inculpatului M____ G____, în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B____ prin care solicitantului M____ G____ să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat.

La data de 25.02.2009 a aprobat încheierea contractului de vânzare-cumpărare pentru locuința anterior menționată, urmare a solicitării formulate de inculpatul M____ G____ în cadrul audiențelor, deși cererea acestuia nu fusese verificată de compartimentele de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului B____ iar la cerere nu au fost anexate înscrisurile care dovedeau calitatea de chiriaș și îndeplinirea obligațiilor rezultate din această calitate.

Îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu ar fi avut ca rezultat obținerea de către inculpatul M____ G____ a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B____ și producerea unei pagube Municipiului B____, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

Prin încheierea nr. 70/P/15.05.2014 a judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul B____, definitivă prin încheierea nr. 57/CP/8.07.2014 a judecătorului de cameră preliminară de la Curtea de Apel B____ au fost respinse ca nefondate cererile și excepțiile formulate de inc. M____ G____ și S____ R____ și s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul DNSA S____ T____ B____ nr. 167/P/2012 din 1.04.2014, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Din ansamblul probatoriului administrat în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești, instanța a reținut următoarele:

Legea locuinței nr.114/1996 (denumită în continuare lege) și Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor acestei legi, aprobate prin H.G. nr.1275/2000 (denumite în continuare norme) prevăd că locuințele sociale aparțin domeniului public al unităților administrativ teritoriale și, prin urmare, nu pot fi vândute (fondul de locuințe sociale se constituie prin realizarea de construcții noi și prin reabilitarea unor construcții existente), fiind definite ca locuințe care se atribuie cu chirie subvenționată unor persoane sau familii a căror situație economică nu le permite accesul la o locuință în proprietate sau închirierea unei locuințe în condițiile pieței.

Conform art.42 din Legea nr.114/1996 coroborat cu art.23 din H.G. nr.1275/2000 (astfel cum aceste prevederi erau în vigoare la data formulării și la data analizării cererii formulate de inculpatul M_____ G_____) au acces la locuințe sociale în vederea închirierii familiile sau persoanele cu un venit mediu net lunar realizat în ultimele 12 luni cu cel puțin 20% sub nivelul venitului net lunar pe membru de familie sau după caz pe persoană. Această condiție trebuie îndeplinită atât la data analizării cererii cât și la data repartizării locuinței.

Conform dispozițiilor legale anterior invocate, cererile privind repartizarea unei locuințe sociale sunt analizate de către comisiile de analiză a solicitărilor de locuințe sociale constituite prin hotărâri ale consiliului local. Comisiile stabilesc ordinea de prioritate a cererilor, pe baza criteriilor prevăzute de art.42 și 43 din Legea nr.114/1996 (condiții de locuit, numărul copiilor, etc) și prezintă spre aprobare consiliilor locale lista cuprinzând solicitanții îndreptățiți să primească o locuință socială, în ordinea de prioritate stabilită. În limita numărului și structurii locuințelor sociale disponibile, consiliile locale emit repartiții în ordinea stabilită în lista de prioritate rămasă definitivă. Ulterior repartiției emisă de consiliul local, beneficiarul poate încheia contractul de închiriere în condițiile respectării cuantumului venitului, sens în care trebuie să prezinte repartiția emisă de consiliul local, cartea de identitate, declarația și adeverința de venit net lunar realizat pe ultimele 12 luni. Contractul de închiriere se încheie de către primar iar chiria este subvenționată, conform art.44 din lege și art.25 din norme.

În inventarul Municipiului B____, pe lângă locuințele sociale, cele de serviciu și cele construite prin ANL, există și locuințe din fondul locativ vechi de stat, construite anterior anului 1989 și neachiziționate de către chiriași.

Spre deosebire de locuințele sociale, locuințele din fondul locativ vechi de stat pot fi vândute titularilor contractelor de închiriere, în condițiile Decretului - Lege nr.61/1991 privind vânzarea de locuințe din fondurile statului către populație și a Legii nr.85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat. În vederea punerii în aplicare a acestor prevederi legale, prin HCL nr.147/2000 s-a aprobat vânzarea către chiriași a locuințelor construite din fondurile statului aflate în administrarea Consiliului Local al Municipiului B_____.

În conformitate cu dispozițiile art.30-37 din norme, repartizarea unei locuințe cu chirie din fondul locativ de stat se face în condiții similare cu repartizarea unei locuințe sociale (prin

hotărâre de consiliu local, după analizarea cererilor de către comisia socială). Astfel, prin HCL nr. 502/28.12.2007 s-au aprobat criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat, acestea fiind cele prevăzute de lege sau norme, fiecărui criteriu atribuindu-i-se un anumit punctaj. Venitul pe persoana/familie reprezintă un criteriu obligatoriu, potrivit anexei la hotărâre. Conform art.3, solicitanții înscriși în lista de priorități care nu vor beneficia de repartizarea unei locuințe în anul respectiv, pot primi repartiții în anii următori, în noua ordine de prioritate stabilită.

Începând cu 01.03.2006, inculpatul M _____ G _____ a fost angajat în cadrul Primăriei municipiului B _____, inițial în funcția de inspector de specialitate la S _____ integrare europeană iar ulterior în funcția de șef serviciu la S _____ administrare fond locativ și îndrumare asociații de proprietari din cadrul Direcției patrimoniu. Inculpatul M _____ G _____ a îndeplinit această din urmă funcție până la data de 29.12.2009.

La data de 30.12.2005, sub nr.xxxxx, s-a înregistrat la Primăria municipiului B _____ cererea formulată de inculpatul M _____ G _____ prin care solicita aprobarea repartizării unei locuințe sociale din fondul primăriei.

La cererea formulată inculpatul a anexat mai multe înscrisuri pentru dovedirea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege și/sau norme. Din verificarea dosarului constituit ca urmare a solicitării rezultă că inculpatul M _____ G _____ nu a depus adeverință/declarație de venit și acte doveditoare, deși nivelul venitului este condiția esențială pentru accesul la locuință socială. În lipsa îndeplinirii acestei condiții, cererea nu ar fi trebuit analizată, în sensul stabilirii punctajului, în baza criteriilor de diferențiere. Cu toate acestea, cererea inculpatului M _____ G _____ a fost verificată de martora D _____ E _____, referent la S _____ integrare europeană din cadrul Primăriei municipiului B _____, care a întocmit și punctajul, conform criteriilor prevăzute de legislația anterior invocată, stabilind că cererea inculpatul are un punctaj general de 41 puncte.

Cererea apare ca fiind verificată la data de 16.01.2006, însă printre actele supuse verificării este și declarația autenticată la data de 07.07.2006 la BNP Z _____ E _____ din B _____ prin care inculpatul declară pe proprie răspundere că nu a deținut, nu deține și nu a înstrăinat locuință proprietate privată sau din fondul locativ de stat. Rezultă așadar, că cererea formulată de M _____ G _____ a fost verificată în luna iulie 2006, aspect admis și de martora D _____ E _____ care a declarat că menționarea datei de 16.01.2006 este o eroare materială.

În ceea ce privește condiția legală privind accesul la locuință socială (venit mediu net lunar realizat în ultimele 12 luni cu cel puțin 20% sub nivelul venitului net lunar pe membru de familie sau după caz pe persoană), conform înscrisurilor comunicate de Primăria municipiului B _____ de UM xxxxx B _____ (unitate la care inculpatul a fost angajat în perioada iulie 2005-decembrie 2005) și de Ministerul Apărării Naționale - Casa de Pensii Sectorială (în perioada ianuarie 2006-iunie 2006 inculpatul a acumulat veniturile din pensia militară de serviciu și cele corespunzătoare funcției ocupate în cadrul primăriei), în perioada iulie 2005-iunie 2006 (12 luni anterioare analizării cererii) inculpatul a obținut venituri între 1.474 lei și 3.121 lei. În aceeași perioadă, venitul mediu lunar pe persoană, stabilit la nivel național, era de 791 lei.

La data de 20.07.2006, în calitate de șef serviciu, inculpatul M _____ G _____ a întocmit și semnat referatul înregistrat sub nr.xxxxx prin care a înaintat Comisiei de analiză a

solicităților de locuințe constituită conform HCL nr.278/10.10.2005 (denumită și Comisie socială), tabelul cu persoanele care solicită locuințe, cu un număr de 68 înregistrări. În referat se menționează că dosarele au fost verificate și sunt complete.

În anexa referatului, la poziția 46, este menționat solicitantul M _____ G _____. Cele 68 de solicitări au fost analizate de comisia de analiză a solicitărilor de locuințe sociale în ședința din data de 20.07.2006, propunându-se aprobarea listei cu anumite mențiuni.

În vederea adoptării hotărârii consiliului local, inculpatul M _____ G _____ a întocmit și semnat raportul de specialitate pentru avizarea proiectului de hotărâre privind aprobarea listei nominale cu propunerea comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe menționând că pentru toate cele 68 de solicitări „sunt îndeplinite condițiile legale pentru aprobarea unei locuințe începând cu anul 2007”. În baza acestor documente, prin HCL nr.208/31.07.2006, s-a aprobat lista nominală cu propunerile comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe pentru persoanele și familiile din municipiul B _____ îndreptățite să primească o locuință în limita celor aflate la dispoziția Consiliului Local al municipiului B _____ începând cu anul 2007, potrivit anexei 1, parte integrantă din hotărâre. În anexă, la poziția 46, este înscris inculpatul M _____ G _____.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că prin HCL nr.208/2006 s-a aprobat lista nominală (tabelul cu solicitanții, în ordine alfabetică) a persoanelor îndreptățite să primească o locuință, fără a fi întocmită o listă de prioritate (tabelul cu solicitanții în ordinea descrescătoare a punctajului obținut) de către comisia socială, nici anterior și nici ulterior adoptării acestei hotărâri. Rezultă așadar că cele 68 de persoane aveau doar o vocație și nu un drept pentru repartizarea unei locuințe, dreptul urmând a fi stabilit doar după întocmirea listei de prioritate, în baza punctajului obținut și a disponibilității unor astfel de locuințe, și numai prin hotărâre de consiliu local.

Și în anul 2007, Consiliul Local B _____ a adoptat trei hotărâri prin care a aprobat liste cu persoane îndreptățite să primească o locuință (HCL nr.78/29.03.2007, HCL nr.312/30.08.2007 și HCL nr.503/28.12.2007), fără a fi întocmit liste de priorități.

Din adresa nr.xxxxx/14.02.2013 a Primăriei Municipiului B _____, rezultă că nu s-a stabilit o ordine de prioritate întrucât nu au fost finalizate construcțiile de locuințe sociale care ar fi urmat să fie repartizate.

Ordinea de prioritate a solicitărilor de locuințe a fost întocmită la nivelul primăriei la sfârșitul anului 2008. Astfel, au fost centralizate toate solicitările (1435 de cereri) iar în ședința comisiei din data de 05.11.2008 s-a propus repartizarea a 104 locuințe (la acea dată erau 78 de locuințe sociale finalizate și 26 în curs de finalizare) solicitanților, în ordinea descrescătoare a punctajului, până la limita punctajului de 57. În lista nominală a solicitanților, la poziția 892, este înscris inculpatul M _____ G _____ cu un punctaj de 45 (în fapt, punctajul acordat cererii sale era de 41 puncte). Ulterior, prin HCL nr. 395/14.11.2008 s-a aprobat repartizarea locuințelor sociale în număr de 104 apartamente, persoanelor și familiilor din municipiul B _____ îndreptățite să primească o locuință socială, potrivit anexei nr.1. În anexă sunt prevăzute atât persoanele/familiile care au întrunit punctajul de 57 puncte cât și repartizarea efectivă a unei locuințe, prin stabilirea locației acesteia.

Deși nu îndeplinea condițiile de acces la o locuință socială sau din fondul locativ de stat (așa cum am precizat anterior, procedura de atribuire a unor astfel de locuințe este identică), la data de 20.03.2008, inculpatul M_____ G_____ a solicitat audiență la primarul municipiului, inculpatul R_____ S_____, fiind primit de acesta deși nu a fost înscris pe lista persoanelor care au solicitat audiență la primar.

Din registrul de audiență rezultă că inculpatul M_____ G_____ a solicitat o locuință, iar la modul cum a fost soluționată solicitarea se menționează „de acord în limita posibilităților”. Ulterior, prin nota internă nr.7859/30.05.2008, întocmită de șeful de cabinet, numitul M_____ P_____, și semnată de viceprimarul Scripăț C_____, pentru primar, se comunică de la Cabinet primar către Direcția patrimoniu că la ședința de audiențe acordate de dl. primar R_____ S_____ în data de 20.03.2008 s-au prezentat mai multe persoane, comunicându-se rezoluția domnului primar pentru fiecare solicitant. În ceea ce îl privește pe solicitantul M_____ G_____ rezoluția comunicată a fost „s-a aprobat repartitia unei locuințe în limita posibilităților”.

În evidențele primăriei, la data de 28.05.2008 nu erau locuințe sociale libere dar existau 8 locuințe libere din fondul locativ, 2 locuințe ANL și 3 locuințe naționalizate.

Ulterior, la data de 13.06.2008, inculpatul M_____ G_____ a întocmit repartitia înregistrată sub nr.8378/13.06.2008 prin care propune încheierea contractului de închiriere pentru apartamentul compus din 2 camere, situat în _____ pentru familia M_____ G_____ compusă din o persoană.

În cuprinsul documentului se specifică că repartitia se face în baza notei interne nr.7859/30.05.2008 .

Repartitia este semnată de inculpatul M_____ G_____, în calitate de Șef Serviciu administrare fond locativ și îndrumare asociației de proprietari și de inculpatul P_____ G_____, director executiv al Direcției patrimoniu, și este aprobată de inculpatul S_____ R_____, în calitate de primar. Locuința anterior menționată este proprietatea Municipiului B_____ și are regimul unei locuințe din fondul locativ vechi de stat (construită înainte de 1989, recuperată de primărie prin părăsirea locuinței de către fostul chiriaș). Din declarația inculpatului M_____ G_____ dată în faza de urm. penală rezultă că alegerea locației a fost făcută personal, având acces la lista cu imobilele libere aflate la dispoziția primăriei.

Prin cererea înregistrată la data de 01.08.2008, inculpatul M_____ G_____ a solicitat aprobarea încheierii contractului de închiriere a locuinței repartizate (fără completarea spațiilor libere privind identificarea acestei locuințe) anexând următoarele documente: declarație notarială (nu deține și nu a deținut locuință proprietate personală, nu a înstrăinat nicio locuință), copie carte de identitate, copie certificat de naștere și adeverință de salariat. În acest din urmă înscris emis de Primăria municipiului B_____ este menționat faptul că M_____ G_____ are un salariu tarifar de 1905 lei iar rubrica privind câștigul mediu din ultimele 12 luni nu este completată. Din relațiile comunicate de angajator pe parcursul urmăririi penale, rezultă că în perioada august 2007- iulie 2008 a realizat venituri nete cuprinse între 1413 lei și 2756 lei. În aceeași perioadă inculpatul a acumulat veniturile salariale cu veniturile din pensia militară de serviciu cuprinse între 2.173 lei și 2.578 lei. Conform comunicatelor Institutului Național de S_____, media veniturilor nete lunare pe persoană

anterior lunii iunie 2008 (luna în care a fost repartizată locuința) a fost de 1.175 lei. Așadar, inc. M_____ G_____ nu îndeplinea condiția prevăzută de art.42 din lege și HCL nr.502/2007 (criteriile de acces la locuință socială sau din fondul locativ de stat), nici măcar prin raportare doar la veniturile obținute în calitate de salariat al primăriei.

Inculpatul M_____ G_____, în calitatea sa de Șef de serviciu, a verificat propria cerere având ca obiect încheierea contractului de închiriere prin rezoluția „verificat” și semnată. În aceeași zi, 01.08.2008 a fost încheiat contractul de închiriere pentru suprafețe locative cu destinația de locuință, între Municipiul B____, reprezentat de primar și inculpatul M_____ G_____ pentru apartamentul situat pe _____.

La data de 06.01.2009, inculpatul M_____ G_____ a formulat cerere pentru cumpărarea apartamentului situat pe _____ cerere că are domiciliul la această adresă.

La data de 25.02.2009, la cererea sa verbală, M_____ G_____ a fost primit în audiență de către inculpatul S_____ R____, deși nu era înscris pe lista solicitanților de audiență. Audiențele din data de 25.02.2009 au fost consemnate în registrul special al primăriei de către numitul M_____ P____, Șef Cabinet primar. La poziția 71 (ultima poziție) este menționat M_____ G_____ care a solicitat „cumpărare locuință”. Rubrica „modul cum a fost soluționat cazul” este modificată prin suprascriere, anterior fiind înscris „Da” iar în prezent existând mențiunea „De analizat legalitatea și hot în comisia socială”.

Ulterior, prin nota internă nr.2183/27.02.2009 semnată pentru primarul municipiului de către administratorul public, Gioseanu C_____, se comunică de la Cabinet primar către Direcția patrimoniu că la ședința de audiențe acordate de dl. primar R____ S_____ în data de 25.02.2009 s-au prezentat mai multe persoane, comunicându-se rezoluția domnului primar pentru fiecare solicitant. În ceea ce îl privește pe solicitantul M_____ G_____ rezoluția comunicată a fost „s-a aprobat încheierea contractului de vânzare cumpărare”.

La cererea de cumpărare a apartamentului, inculpatul M_____ G_____ a anexat:

- declarația autenticată la data de 26.03.2009 la BNP Asociați I_____ Ș_____ și I_____ D_____ (nu a înstrăinat și nu deține locuință proprietate personală)
- adeverința nr.46, fără dată, a Asociației de Proprietari nr.83 B_____ în care se menționează că M_____ G_____, domiciliat în _____ nu are debit la asociație;
- certificat de la Primăria municipiului B_____ - Direcția de impozite și Taxe Locale din data de 30.03.2009 (figurează în evidențe fără bunuri impozabile);
- copia cărții de identitate pe verso-ul căreia este menționată reședința în _____, începând cu data de 18.03.2009.

Toate înscrisurile depuse de inculpatul M_____ G_____ pentru dovedirea îndeplinirii condițiilor pentru cumpărarea locuinței sunt ulterioare aprobării cererii de achiziționare a apartamentului de către inculpatul S_____ R_____.

Din relațiile comunicate pe parcursul cercetărilor de Primăria municipiului B_____ rezultă că aceste documente sunt necesare pentru aprobarea vânzării locuințelor din fondul locativ de

stat, întrucât fac dovada îndeplinirii obligațiilor ce decurg din calitatea de chiriaș (îndeplinirea condițiilor prevăzute de Decretul-Lege nr. 61/1990 și Legea nr. 85/1992).

În plus, din adresa nr. 42/08.02.2013 a Asociației de Proprietari nr.83 B____ înaintată D____ B____ rezultă că datoriile apartamentului anterior menționat erau de 7.997,29 lei la data de 06.01.2009, respectiv 8.168,68 lei la data de 27.02.2009.

Ulterior, la solicitarea primăriei, apartamentul situat în B____ a fost evaluat de Sierra Quadrant Consulting G____ SA B____ la suma de 6.250 lei, fără TVA, preț care nu reprezintă valoarea de piață a imobilului, fiind determinat conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului (vânzare directă către titularul contractului de închiriere).

În consecință, a fost întocmit contractul de vânzare cumpărare între Municipiul B____, reprezentat de primar și M____ G____ având ca obiect apartamentul situat în B____, stabilit la suma de 7.338 lei, inclusiv TVA. Contractul a fost semnat de toate persoanele cu responsabilități în domeniu din cadrul primăriei, inclusiv de către viceprimarul municipiului B____, M____ R____, pentru primar, în luna martie 2010. Contractul de vânzare-cumpărare nu a fost semnat de cumpărător, întrucât formalitățile de vânzare-cumpărare au fost oprite ca urmare a sesizărilor formulate de B____ I____ A____ și înregistrării prezentului dosar penal la IPJ B____ - SIF și nu pentru că apăruse în legislația locativă obligativitatea încheierii contractului de vânzare-cumpărare a locuințelor din patrimoniul Primăriei în formă autentică la notar, iar inc. M____ a refuzat să se prezinte la notar (așa cum susține în fața instanței în mod total nesincer inc. S____) sau că inc. M____ a renunțat la cumpărarea apartamentului pentru că a realizat că valoarea și starea acestuia necesită investiții mult prea mari pentru care nu deține banii necesari (de asemenea, susținere nesinceră a inculpatului deoarece cunoștea starea apartamentului și datoriile acestuia de peste 7000 lei – încă de când l-a închiriat).

Începând cu data de 30.09.2012, Primăria municipiului B____ a procedat la rezilierea contractului de închiriere nr. xxxxxx/01.08.2008.

Pe parcursul urmăririi penale, la solicitarea IPJ B____ -SIF, a fost efectuată o expertiză tehnică de către expert L____ F____ care a concluzionat că valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992 a apartamentului situat pe _____, la data de 24.02.2009, era de 11.379 lei.

La reținerea situației de fapt, instanța a avut ca mijloace de probă următoarele:

- Plângerea penală formulată de Primăria mun. B____ sub nr.2407/04.04.2013 împotriva faptuitoarei P____ S____;
- Plângerea penală formulată de Primăria mun. B____ împreună cu adresa nr.845/VIII/1/2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria B____;
- Declarația olograf și declarația tipizată de învinuit din 18.11.2013, date de M____ G____;
- Declarația olograf dată de S____ R____ la data de 26.04.2013 împreună cu declarația tipizată de învinuit din aceeași dată;

- Declarația olograf dată de M_____ P_____ la data de 15.04.2013 împreună cu declarația tipizată de învinuit din aceeași dată;
- Declarația olograf dată de P_____ G_____ la data de 04.07.2013 împreună cu declarația tipizată de învinuit din aceeași dată;
- Declarația tipizată de martor din 08.07.2013 a numitei M_____ R_____ G_____ și anexe;
- Declarația tipizată de martor din 17.07.2013 a numitei M_____ R_____;
- Declarația tipizată de martor din 09.07.2013 a numitei P_____ S_____;
- Proces verbal nr.167/P/2012 din 10.07.2013 privind primirea unor înscrisuri în copie de la P_____ S_____ și anexe;
- Declarația tipizată de martor din 08.07.2013 a numitului T_____ S_____;
- Declarația tipizată de martor din 08.07.2013 a numitei D_____ E_____ și anexe;
- Declarația tipizată de martor din 09.07.2013 a numitului G_____ C_____;
- Declarația tipizată de martor din 15.07.2013 a numitei I_____ E_____ împreună cu documentele anexate;
- Declarația tipizată de martor din 15.07.2013 a numitului B_____ G_____;
- Declarația tipizată de martor din 10.07.2013 a numitei B_____ I_____ - A_____;
- Declarația tipizată de martor din 24.07.2013 a numitei D_____ M_____;
- Declarația de martor din 19.03.2014 a numitului L_____ D_____;
- Adresa nr.167/P/2012 din 24.05.2013 către Primăria mun. B_____ și adresa de răspuns a acestei instituții nr. xxxxx/05.06.2013 împreună cu anexe;
- Adresa nr.167/P/2012 din 30.01.2013 către Casa Județeană de Pensii B_____ împreună cu adresa de răspuns a acesteia nr. xxxxx/05.02.2013 și anexe;
- Adresa nr.167/P/2012 din 11.xxxxxxxx către UM xxxxx B_____ împreună cu adresa de răspuns a acesteia nr.A792/19.03.2013;
- Adresa nr.167/P/2012 din 19.02.2013 către MAPN - Casa de Pensii Sectorială împreună cu adresa de răspuns a acesteia nr.RP802/05.03.2013;
- Adresa nr.167/P/2012 din 30.01.2013 către OCPI B_____ împreună cu adresa de răspuns a acesteia nr.4359,4361/11.02.2013 privind bunuri aparținând lui M_____ G_____;
- Raportul de constatare tehnico științific nr.167/P/2012 din 19.11.2013 împreună cu anexa _____;
- Documentele înaintate împreună cu rezoluția nr.5749/P/2009 din 06.07.2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria B_____ - Sesizări depuse de numita Bacaoanu I_____ A_____ înregistrate la D___ ST B_____ sub nr.221/VIII1/2009 din 20.07.2009 și D___ S_____ de registratură sub nr. 5146/07.07.2009, împreună cu anexe);

- Documentele înaintate cu adresa nr.xxxxx/12.06.2009 a Primăriei mun. B____ – Direcția Patrimoniu către IPJ B____;
- Documentele înaintate cu adresa nr.xxxxx/15.06.2009 a Primăriei mun. B____ – Direcția Patrimoniu către IPJ B____;
- Adresele nr.xxxxx/22.06.2010, xxxxxx/21.09.2011, xxxxxx/15.02.2012 și xxxxxx/16.02.2012 ale IPJ B____ – SIF către Primăria B____ împreună cu răspunsurile formulate de aceasta, raportul de expertiză nr.5749/P/2009 întocmit în cauză și anexele;
- Fișa postului numitului P____ G____ și anexele la aceasta cu adresa nr.xxxxxx/08.10.2012 a IPJ B____ – SIF;
- Declarațiile olograf date de M____ G____ la datele 27.08.2009, 05.11.2009 împreună cu anexele;
- Documentele înaintate de IPJ B____ – SIF către Primăria B____ cu adresa nr.xxxxxx/08.10.2012 privind relații despre M____ G____;
- Documentele înaintate de Primăria B____ cu adresele nr.xxxxx/14.02.2013, nr.xxxxx/21.10.2013 și nr.xxxxx/05.03.2013;
- Documentația înaintată privind emiterea repartițiilor cu adresa nr.xxxxx/29.07.2013 a Primăriei B____;
- Hotărârea Consiliului Local B____ nr. 395/14.11.2008 privind aprobarea repartizării locuințelor sociale împreună cu anexele la aceasta;
- Proces verbal nr.167/P/2012 din 17.03.2014 de aducere la cunoștință a schimbării încadrărilor juridice și de punere în mișcare a acțiunii penale față de P____ G____;
- Proces verbal nr.167/P/2012 din 19.03.2014 de aducere la cunoștință a schimbării încadrărilor juridice și de punere în mișcare a acțiunii penale față de S____ R____;
- Proces verbal nr.167/P/2012 din 19.03.2014 de aducere la cunoștință a schimbării încadrărilor juridice pentru numitul M____ P____;
- Proces verbal nr.167/P/2012 din 19.03.2014 de aducere la cunoștință a schimbării încadrărilor juridice și de punere în mișcare a acțiunii penale față de M____ G____.

Toate aceste probe au fost coroborate cu declarațiile inculpaților care nu recunosc săvârșirea faptelor (S____ R____ și M____ G____) ori le recunosc parțial (P____ G____).

În declarațiile date pe parcursul urmăririi penale și în fața instanței inculpatul M____ G____ a arătat că a depus la Primăria B____ o cerere pentru atribuirea unei locuințe sociale dar nu a cunoscut că există o interdicție legală pentru a-și verifica propriile cereri întrucât în Legea locuinței nu există o asemenea interdicție. Inculpatul a susținut că la data verificării cererii nu trebuia să facă dovada veniturilor, acesta condiție urmând a fi verificată doar la data încheierii contractului de închiriere, aceasta fiind procedura care se aplica la nivelul primăriei. Inculpatul a admis că nu îndeplinea condițiile de venit pentru a-i fi repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat, că nu reprezenta un caz social și a

arătat că s-a prezentat în audiență la primarul S _____ R _____ pentru a solicita o locuință, alta decât una socială (nu îndeplinea condițiile referitoare la venit) sau ANL (nu îndeplinea condițiile referitoare la vârstă) apreciind că, în calitate de conducător al instituției, acesta poate dispune repartizarea unei locuințe din fondul locativ de stat. Inculpatul a susținut că nu cunoaște procedura care reglementează atribuirea unei astfel de locuințe și a arătat că personal a ales locuința situată pe _____/B/14, a completat înscrisul denumit „REPARTIȚIE” și că nici o persoană din cadrul instituției nu i-a atras atenția asupra dispozițiilor legale privitoare la conflictul de interese (norme pe care la acea dată nu le cunoștea). Inculpatul a menționat că a mers personal la primarul S _____ R _____ pentru a-i aproba repartiția, aducându-i la cunoștință locația aleasă.

În ceea ce privește adeverința eliberată de asociația de proprietari, inculpatul a declarat că a obținut înscrisul în urma discuțiilor avute cu conducerea asociației, căreia i-a promis că va achita datoriile. M _____ G _____ a recunoscut că a depus adeverința falsă la primărie, în condițiile în care cunoștea că apartamentul avea debite de aproximativ 8.000 lei, fără penalități.

Apărările inculpatului M _____ G _____ sunt total nefondate pentru următoarele considerente:

Eroare asupra normelor penale (necunoașterea legii penale) nu poate constitui o cauză de exonerare de răspundere. De asemenea, având în vedere funcția deținută la data comiterii faptelor și atribuțiile prevăzute în fișa postului (coordonarea activității de întocmire a dosarelor solicitanților de locuințe, verificarea documentelor depuse la dosare, întocmirea și actualizarea punctajelor, verificarea întocmirii listelor de solicitanți, în vederea stabilirii ordinii de prioritate), inculpatul nu poate invoca necunoașterea normelor legale care stabilesc regimul juridic, modul de atribuire și închiriere a locuințelor sociale sau din fondul locativ de stat, întrucât cunoașterea acestor dispoziții legale, preluate și de hotărârile de consiliu local, erau parte a atribuțiilor sale de serviciu.

Instanța a apreciat că tocmai cunoașterea acestor norme legale i-a permis inculpatului să acționeze de maniera descrisă anterior, urmărind închirierea singurului tip de locuință aflat în patrimoniul municipiului B _____ pe care îl putea achiziționa ulterior la un preț modic, prin efectul legii. Așadar, acțiunile inculpatului sunt premeditate, în scopul final al cumpărării unui apartament situat în zona centrală a municipiului B _____ la un preț derizoriu față de prețul pieții, având în vedere că locuințele din fondul locativ de stat se achiziționează de chiriași la prețul stabilit prin Legea nr.61/1990 și Legea nr.85/1992 și nu la prețul de piață.

Pe lângă neîndeplinirea condițiilor de venit pentru acces la o locuință, punctajul obținut de inculpatul M _____ G _____ era redus din cauza situației sale personale: necăsătorit, fără copii în întreținere, nu suferă de boli grave, etc. În exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, inculpatul verifica toate dosarele depuse la Primăria Municipiului B _____, astfel încât a realizat că în baza punctajului obținut nu ar fi putut obține o locuință. Această împrejurare este confirmată de ordinea de prioritate întocmită în luna noiembrie 2008 urmare a ședinței de analiză a Comisiei sociale din data de 05.11.2008, când au fost analizate toate solicitările de locuințe sociale Conform listei nominale a solicitanților de locuințe în ordine alfabetică, inculpatul M _____ G _____ avea un punctaj de 45 puncte (în fapt doar 41) iar din 1435

de solicitanți s-au atribuit locuințe sociale doar unui număr de 104 solicitanți, care întruneau un punctaj mai mare de 57 de puncte.

În aceste condiții inculpatul a hotărât să-și întocmească o repartitie pentru locuința pe care personal a ales-o din cele aflate la dispoziția primăriei, profitând de atribuțiile sale de serviciu și prin încălcarea acestora. Astfel, inculpatul avea ca atribuții de serviciu întocmirea formularului de repartitie pentru solicitanți care obținuseră aprobare prin hotărârea consiliului local.

După închirierea locuinței din fondul locativ de stat, ca urmare a întocmirii în mod legal a repartitiei, cumpărarea locuinței era o operațiune facilă, fiind un beneficiu al legii. Totuși și la îndeplinirea acestei proceduri inculpatul a încălcat legea depunând un înscris fals sau depunând documentele doveditoare după data aprobării cererii.

La rândul său, inculpatul P ____ G ____ a arătat că a semnat formularul intitulat „Repartitie”, a realizat că subalternul său, M ____ G ____, își repartizase singur o locuință, dar nu a cunoscut că solicitarea acestuia nu fusese analizată de comisia socială. Deși a recunoscut că era obligat să verifice documentația care a stat la baza repartitiei asumate prin semnare, a arătat că nu își aduce aminte dacă i-a fost prezentat dosarul sau alte documente. Inculpatul P ____ G ____ a mai declarat că nu a avut nicio înțelegere cu inculpatul M ____ G ____ pentru a-l ajuta să obțină locuința și consideră că a fost o greșală din partea sa semnarea repartitiei. Inculpatul a arătat, de asemenea, că, din punctul său de vedere, M ____ G ____ nu era un caz social, dar că nota internă primită de la cabinetul primarului are valoarea unei dispoziții, fiind obligatorie.

Totodată instanța consideră că semnarea repartitiei de către P ____ G ____ nu poate fi considerată o simplă neglijență având în vedere atribuțiile inculpatului și împrejurările concrete în care a fost emis și semnat actul.

Astfel, printre atribuțiile de serviciu ale inculpatului P ____ G ____, în calitate de director executiv al Direcției patrimoniu, erau organizarea, îndrumarea și controlul întregii activități referitoare la evidența fondului locativ. Așa fiind, inculpatul avea obligația expresă de a verifica documentele care au stat la baza emiterii repartitiei, obligație pe care dacă și-ar fi respectat-o ar fi observat că repartitia este întocmită în baza unei note interne, situație vădit nelegală.

Însăși apărarea formulată de inculpat este contradictorie, arătând pe de o parte că nu a realizat că actul a fost întocmit nelegal (în lipsa hotărârii comisiei sociale) iar pe de altă parte invocând obligativitatea notei interne primită de la primar prin care se aproba repartitia.

Mai mult, date fiind relațiile de serviciu (șef – subordonat), este greu de crezut că inculpatul P ____ G ____ nu a conștientizat caracterul nelegal al repartitiei. De altfel, inculpatul a recunoscut că subalternul său, M ____ G ____, „nu era un caz social” și că a realizat că acesta își întocmise propria repartitie.

Inculpatul S ____ R ____ a arătat că ședințele de audiență se desfășurau într-o comisie formată din primar, directorii direcțiilor din cadrul primăriei sau șefii de servicii, precum și șeful de cabinet.

La începutul anului 2008 inculpatul M _____ G _____ a solicitat o astfel de audiență, iar, după expunerea problemei, comisia a hotărât să-i fie repartizată o locuință în limita posibilităților, prin această sintagmă înțelegându-se că respectiva comisie a fost de acord ca solicitarea lui M _____ G _____ să fie analizată de compartimentele de resort din cadrul primăriei, urmând ca, prin hotărâre, comisia socială să dispună asupra cererii. Din punctul de vedere al inculpatului, nota internă emisă către Direcția patrimoniu la data de 30.05.2008 are valoarea de recomandare și nu reprezintă o dispoziție. Inculpatul a arătat că nu a analizat niciodată situația solicitantului M _____ G _____, în sensul dacă acesta îndeplinește sau nu condițiile de acces la locuință, întrucât aceasta este atributul exclusiv al comisiei sociale.

În ceea ce privește împrejurările în care a semnat repartitia, inculpatul S _____ R _____ a arătat că s-au prezentat la biroul său inculpații P _____ Gavil și M _____ G _____, cel dintâi solicitându-i să semneze mai multe documente, printre care și repartitia unei locuințe celui de-al doilea inculpat.

S _____ R _____ a arătat că a semnat înscrisul doar după ce a primit asigurări de la inculpatul P _____ G _____ „că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege”. Inculpatul a mai arătat că nu a citit întreg conținutul documentului, nu a cunoscut că la data respectivă nu se întrunise comisia socială și că nu era întocmită o ordine de prioritate și nu fuseseră emise hotărâri ale consiliului local în acest sens. Datorită acestor împrejurări (nu a citit cuprinsul actului), nu a realizat că formularul fusese schimbat, în sensul că făcea referire la o notă internă și nu la o hotărâre a comisiei sociale, ca temelie a repartiției. Inculpatul a arătat că ședința de audiențe de la începutul anului 2009 s-a desfășurat în mod similar. La solicitarea inculpatului M _____ G _____ de cumpărare a locuinței, comisia de audiențe a hotărât începerea demersurilor de către compartimentele din cadrul primăriei. Ulterior, la sfârșitul anului 2009, după ce a fost întocmit contractul de vânzare-cumpărare, a verificat documentele și a observat că în condica de audiențe șeful de cabinet, M _____ P _____, a menționat incomplet răspunsul, în sensul că a scris „Da”, în loc de „De analizat legalitate și hot. în comisia socială”. Prin urmare, i-a cerut șefului de cabinet să modifice condica de audiențe.

După întocmirea contractului de vânzare-cumpărare, inițial acesta nu a fost semnat de toți responsabilii din primărie, întrucât S _____ juridic a considerat că vânzarea-cumpărarea trebuie încheiată în formă autentică notarială.

Inculpatul S _____ R _____ a menționat că personal s-a opus la această vânzare-cumpărare, eforturile sale fiind finalizate printr-o notă internă prin care solicita serviciilor din subordine oprirea operațiunii, notă care nu a fost semnată personal ci de către unul din viceprimari. ●

Toate aceste apărări ale inculpatului S _____ R _____ sunt în contradicție cu materialul probator administrat (înscrieri, martori) și urmează a fi înlăturate din următoarele motive:

Este adevărat că la ședințele de audiențe acordate de primar sunt prezente și alte persoane din cadrul primăriei (șeful de cabinet, șefii de servicii sau direcții) dar scopul prezenței acestora este a asigura suport tehnic de specialitate primarului și nu de a lua decizii colective. Din declarațiile inculpaților P _____ G _____, M _____ G _____, și ale numiților M _____ P _____ și G _____ C _____, rezultă că aceste ședințe sunt pregătite, în sensul că, în funcție de problema solicitantului (înscrierile în audiențe se centralizează de șeful de cabinet

anterior datei în care are loc audiența propriu-zisă cu indicarea obiectului audienței), șefii de servicii sau direcții pregătesc documentații, înscrisuri, pe care le pun la dispoziția primarului pentru ca ședința de audiență să se desfășoare în bune condiții. Așadar, modul de rezolvare a solicitării formulate de M_____ G_____ la data de 20.03.2008 a fost asumat de inculpatul S_____ R____, în calitate de primar și nu de toate persoanele prezente. De altfel, cu excepția șefului de cabinet, nicio altă persoană audiată în cauză nu a declarat că a participat la acea ședință de audiență. În consecință, a fost întocmită nota internă din data de 30.05.2008 de la Cabinet primar către Direcția patrimoniu. Această notă internă era obligatorie pentru angajații primăriei și nu avea caracterul unei recomandări, așa cum în mod nefondat susține inculpatul. Atât inculpatul P_____ G_____ cât și martorii L_____ D_____ și M_____ P_____ au declarat că aceste note interne au caracter obligatoriu. Acest caracter rezultă chiar din modul de concepere a notei interne „Vă trimit rezoluția domnului primar” și „S-a aprobat încheierea contractului ...”. Obligatorietatea notei interne rezultă și din modul de organizare și funcționare a primăriei, structură organizatorică ierarhică în vârful căreia se află primarul. Mai mult, persoana căreia nota internă îi era adresată, directorul Direcției patrimoniu, a înțeles că nota internă este obligatorie, conformându-i-se. De altfel, martorul M_____ P_____ a arătat că aceste note interne creau posibilitatea de a se verifica ulterior dacă „rezoluțiile domnului primar erau aduse la îndeplinire de către funcționarii Direcției patrimoniu”. Pe de altă parte, chiar modul de redactare a notei interne denotă o hotărâre a primarului și nu o recomandare.

Din declarația martorului L_____ D_____ rezultă că în perioada august 2008-decembrie 2012, perioadă în care a îndeplinit funcția de viceprimar al municipiului B____, nu au existat situații în care notele interne emise de Cabinetul primarului să nu fie aduse la îndeplinire de către funcționarii din cadrul primăriei și că notele interne erau obligatorii pentru subordonați în Primăria B____ și că așa și trebuie să fie într-o instituție publică – dispozițiile conducătorului sunt obligatorii pentru subordonați dacă sunt legale.

Aprobarea repartiției unei locuințe solicitantului M_____ G_____ a fost dată de inculpatul S_____ R_____ în condițiile în care, în calitate de primar, nu are nicio atribuție în ceea ce privește repartiția locuințelor, indiferent de natura acestora: sociale, din fondul locativ de stat sau A.N.L.

În ceea ce privește împrejurările în care a fost semnată efectiv repartiția, declarațiile celor trei inculpați sunt contradictorii. În timp ce inculpatul S_____ R_____ arată că documentul i-a fost adus de către inculpații P_____ G_____ și M_____ G_____, care au venit împreună la biroul său, inculpatul P_____ G_____ neagă că i-ar fi prezentat înscrisul direct sau indirect primarului, iar inculpatul M_____ G_____ arată că a fost în biroul primarului pentru a-i fi semnată repartiția dar nu își amintește dacă a fost și inculpatul P_____ G_____. Cu certitudine însă, primarul S_____ R_____ a realizat că înscrisul reprezintă repartiția unei locuințe subordonatului său, M_____ G_____, condiții în care a semnat documentul.

Apărarea formulată de inculpat, în sensul că nu a cunoscut lipsa ordinii de prioritate și a hotărârii comisiei sociale este nefondată, întrucât în calitate de primar cunoștea problema lipsei locuințelor sociale cu care se confrunta Primăria Municipiului B_____ în acea perioadă. Astfel, cum rezultă din înscrisurile înaintate de Primăria Municipiului B____, în perioada 2006 – noiembrie 2008, nu a fost întocmită nicio listă de prioritate întrucât nu erau finalizate

locuințe sociale. În anul 2007 au fost emise trei hotărâri de consiliu local prin care se aprobau listele nominale ale persoanelor îndreptățite să obțină o locuință. Ordinea de prioritate pentru toate cererile înregistrate la primărie a fost întocmită abia în luna noiembrie 2008. De la data emiterii hotărârii de consiliu local prin care inculpatul M_____ G_____ a fost considerat îndreptățit să primească o locuință (31.07.2006) și până la data la care i-a fost repartizată efectiv locuința (13.06.2008), deci timp de aproximativ doi ani, la nivelul Primăriei Municipiului B_____ au fost emise doar cinci repartiții: două în anul 2006 și trei în anul 2007. Niciuna din aceste repartiții nu este semnată de inculpatul S_____ R_____ în calitate de primar ci de către viceprimari. Așadar, lipsa locuințelor sociale în perioada analizată era de notorietate.

Pe de altă parte, o simplă lecturare a conținutului înscrisului denumit „Repartiție” ar fi făcut posibilă observarea aspectului esențial al lipsei unei hotărâri a comisiei sociale, singura abilitată conform legii să întocmească ordinea de prioritate și să supună aprobării consiliului local repartizarea unei locuințe.

În ceea ce privește aprobarea cererii de cumpărare a locuinței formulată de M_____ G_____, instanța constată că și această cerere a fost aprobată în mod defectuos de către S_____ R_____, întrucât la data aprobării inculpatul M_____ G_____ nu depusese actele necesare (dovada mutației, dovada lipsei datoriilor la asociația de locatari). Aprobarea necondiționată a cererii rezultă atât din declarația inculpatului M_____ G_____ cât și din mențiunea inițială din condica de audiențe și nota internă întocmită de șeful de cabinet ulterior ședinței de audiență. Modificarea ulterioară a condiții de audiență, în sensul „de analizat legalitatea și hot. în comisia socială” este superfluă întrucât angajații din cadrul Serviciului contracte au pus în executare nota internă din data de 27.02.2009, în care se specifică aprobarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare iar, pe de altă parte, Comisia socială nu are niciun fel de atribuții privind vânzarea-cumpărarea locuințelor din fondul locativ de stat (atribuțiile comisiei sunt prevăzute în H.G. nr.1275/2000 și în hotărârile consiliului local nr.36/24.02.2005, 278/10.10.2005, 44/28.02.2008 și 244/10.07.2008 și constau exclusiv în analiza cererilor de locuințe sociale și prezentarea spre aprobare consiliului a listei cuprinzând solicitanții îndreptățiți să primească o locuință).

De asemenea, inculpatul S_____ R_____ a mai invocat că răspunderea pentru repartizarea locuințelor în condiții nelegale nu aparține primarului, întrucât „primarul nu semnează de legalitate, semnătura acestuia fiind de reprezentare și autoritate”.

Ori instanța a considerat că ceea ce a conferit valoare juridică înscrisului denumit „Repartiție” a fost tocmai semnătura primarului, în lipsa unei asemenea semnături înscrisul neavând nicio consecință juridică.

În drept, s-a reținut că faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- M_____ G_____ - tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal;

- uz de fals prevăz. de art. 291 teza a II a C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal;

-conflict de interese prevăz. de art. 2531 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

- P_____ G_____ - tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal.

- S_____ R_____ - tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prevăz. de art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

Pentru aceste infracțiuni s-a dispus condamnarea fiecărui inculpat.

Instanța nu a putut reține apărarea inc. S_____ R_____ cu privire la aspectul că fapta comisă nu e prevăzută de legea penală deoarece prin OUG nr. 124/2005 a fost modificată Legea nr. 78/2000 și a fost introdus art. 13/2 care reglementează și sancționează infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial ori nepatrimonial.

Infracțiunile prevăzute la art. 13/2 Lg. 78/2000 fac parte din Secțiunea a 3-a a acestei legi, iar potrivit art. 15 Lg. 78/2000 tentativa la infracțiunile cuprinse în prezenta secțiune se pedepsește. Așadar, prioritate în aplicarea legii în prezenta cauză pentru toți inculpații o are legea specială (Lg. 78/2000) prin raportare la codul penal. În consecință, tentativa la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice reglementată de art. 13/2 Lg. 78/2000 se pedepsește.

Astfel, apărarea inc. S_____ precum că această faptă a sa nu se pedepsește a fost apreciată total nefondată pentru motivele indicate anterior.

Întrucât de la data comiterii infracțiunilor de către inculpați și până la judecarea cauzei au intervenit mai multe legi penale, instanța trebuie să aplice legea penală mai favorabilă.

Având în vedere și dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr. 265/2014 și a Deciziei nr. 5/26.05.2014 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală care stabilesc că în alegerea legii penale mai favorabile se are în vedere legea în integritate și nu combinarea instituțiilor mai favorabile, instanța a considerat că în prezenta cauză legea penală mai favorabilă este legea în vigoare la data săvârșirii infracțiunilor – Legea 78/2000 în forma în vigoare la acel moment și Codul penal din 1969 – sub aspectul limitelor de pedeapsă, a pedepsei aplicabile concursului de infracțiuni, a termenelor de prescripție a răspunderii penale și a modalității de individualizare a pedepsei.

Astfel, instanța în baza art. 386 al. 1 cod pr. penală a schimbat încadrarea juridică a faptelor astfel:

a) pt. inc. M_____ G_____ :

-din art. 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal;

-din art. 323 teza a II a C.penal cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal în art. 291 teza a II a C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal;

-din art. 301 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 2531 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

b) pt. inc. P_____ G_____ din art. 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 C.penal;

c) pt. inc. S_____ R_____ din 32 al. 1 C.penal rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 297 al. 1 C.penal cu aplic. art. 35 al. 1 C.penal și art. 5 al. 1 C.penal în art. 20 C.penal din 1969 rap. la art. 132 Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 C.penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 C.penal din 1969 și art. 5 al. 1 C.penal.

Referitor la apărările inculpaților privind împlinirea prescripției răspunderii penale, instanța a constatat că acestea sunt neîntemeiate.

Termenele de prescripție generală sau specială se determină în raport de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, chiar dacă infracțiunea săvârșită a rămas în faza tentativei (C. M_____ – „D_____ penal român. Partea generală”).

Pentru infracțiunea prevăzută de art. 13/2 Lg. 78/2000 limitele de pedeapsă sunt închisoare de la 3 la 15 ani. Potrivit art. 124 cod penal 1969 în forma sa inițială (anterioară modificării prin Lg. 63/2012) – în vigoare la data comiterii faptelor de către inculpați și categoric mai favorabil – prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prev. de art. 122 este depășit cu încă jumătate.

Așadar, termenul de prescripție specială pentru această infracțiune este de 15 ani calculat de la data comiterii – anul 2008.

De asemenea, s-a reținut că nu s-au împlinit termenele de prescripție specială a răspunderii penale nici pentru infracțiunea de uz de fals și conflict de interese comise de inc. M_____ G_____. Conform aceluiași art. 124 cod penal 1969 în forma inițială termenul de prescripție specială pentru fiecare infracțiune este de 7 ani și 6 luni calculat de la data săvârșirii infracțiunilor – 6.01.2009, respectiv, 1.08.2008.

Așadar, nu este prescrisă răspunderea penală a niciunui inculpat pentru niciuna din infracțiunile pentru care este vinovat.

Instanța nu a putut reține nici apărarea inc. S_____ R_____ că nu are nicio implicare în repartizarea apartamentului din B_____, _____/B/14, inculpatului M_____ și în încheierea contractului de vânzare-cumpărare a acestuia și că nu există nicio legătură cu activitatea infracțională a celorlalți 2 inculpați deoarece este în totală contradicție cu probatoriul administrat – declarațiile coinculpatului P_____ G_____ și ale martorilor audiați din care rezultă cu certitudine că Primarul, în calitate sa de conducător al instituției publice, și în special în Primăria B_____ cunoștea tot ce se hotărăște într-o instituție și nu se lua nicio decizie fără știința inc. S_____ R_____.

Aspectul că a cunoscut cărei persoane a atribuit apartamentul în cauză și apoi s-a întocmit și contractul de vânzare-cumpărare rezultă cu claritate din faptul că, deși nu are atribuții în

repartizarea locuințelor din patrimoniul primăriei, s-a implicat direct în repartizarea și vânzarea apartamentului către inc. M_____.

Totodată, s-a subliniat că infracțiunea de abuz în serviciu reglementată de art. 13/2 Lg. 78/2000 a rămas în fază de tentativă nu din inițiativa vreunuia dintre inculpații M_____ ori S_____ (care susțin fiecare câte o variantă lipsită de veridicitate – inc. M_____ că a realizat că trebuie să investească prea mulți bani în recondiționarea apartamentului și de aceea nu s-a mai prezentat pentru semnarea contractului de vânzare-cumpărare, iar inc. S_____ că și-a dat seama că ar comite o nelegalitate dacă ar vinde acest apartament inc. M_____), ci datorită sesizării organelor judiciare în 10.06.2009 și demarării cercetării penale și a investigațiilor în prezenta cauză.

S-a reținut că intervenția organelor judiciare este cea care a stopat activitatea infracțională a inculpaților și a împiedicat consumarea infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13/2 Lg. 78/2000 care însemna finalizarea vânzării apartamentului din B_____, _____/B/14, jud. B_____ ce făcea parte din fondul locativ al primăriei către inc. M_____.

La individualizarea judiciară a pedepselor aplicate fiecărui inculpat, instanța a avut în vedere împrejurările concrete ale comiterii faptelor, gravitatea lor deosebită și în special a celei de abuz în serviciu ca infracțiune de corupție, contribuția fiecărui inculpat, perioada mare de timp în care s-a desfășurat activitatea infracțională, forma continuată în care au fost comise infracțiunile de inc. M_____ și S_____ precum și lipsa antecedentelor penale, conduita procesuală a inculpaților care nu au recunoscut faptele comise (cu excepția inc. P_____ ce a recunoscut parțial) persistând în atitudinea de neasumare a oricărei forme de vinovăție în pofida evidenței vinovăției lor rezultate din probatoriu.

Cu privire la inc. S_____, s-a considerat că sunt cu atât mai regretabile și reprobabile fapta sa și atitudinea de negare a acesteia cu cât funcția pe care o exercită este incompatibilă cu orice act de corupție, iar rezonanța socială a unei asemenea fapte grave mai ales din partea acestui inculpat este cu atât mai mare atât în rândul comunității locale asupra căreia și-a exercitat influența negativă, cât și la nivelul întregii ordini sociale, într-un context în care imaginea administrației locale și centrale este afectată de acuzațiile de corupție tot mai frecvente.

Față de toate aceste criterii de individualizare a pedepselor, instanța a apreciat că aplicarea unor pedepse privative de libertate orientate spre minimul special prev. de lege sunt necesare și suficiente pentru reeducarea fiecărui inculpat.

De asemenea, s-a aplicat inc. M_____ și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor de a ocupa o funcție publică pe o durată de 5 ani.

Întrucât infracțiunile comise de inc. M_____ G_____ sunt săvârșite în stare de concurs real, instanța în baza art. 33 lit. a, art. 34 lit. b și art. 35 al. 1 cod penal 1969 s-au contopit pedepsele aplicate în pedeapsa cea mai grea.

S-a interzis fiecărui inculpat exercițiul drepturilor prev. de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b cod penal 1969 pe durata și în condițiile prev. de art. 71 al. 2 cod penal 1969.

Cu privire la modalitatea de executare, instanța față de gravitatea faptelor comise de fiecare inculpat, persoana inculpaților care sunt infractori primari neposedând antecedente penale, precum și că infracțiunea cea mai gravă a rămas în fază de tentativă, a considerat că nu se impune executarea efectivă a pedepselor în regim de detenție de către fiecare inculpat.

Împotriva acestei sentințe, au declarat apeluri în termenul legal D__ – S_____
T____ B__ **și inculpații** S____ R____, P____ G____ **și** M_____
G_____.

D__ – S_____ **teritorial** B____ a invocat:

- nelegalitatea sentinței penale apelate, în ce-l privește pe inculpatul M____ G_____, motivat de faptul că instanța de fond a aplicat în mod greșit pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi pe o perioadă de 5 ani, atâta timp cât infracțiunea de conflict de interese prevede, în temeiul vechiului Cod Penal, o astfel de pedeapsă pe durata maximă, de 10 ani, conform art. 53 alin. 2 Cod Penal din 1969.

- netemeinicia sentinței penale în ce privește individualizarea pedepselor aplicate și modalitatea de executare a acestora, față de inculpații M____ G_____, S____ R____ și P____ G____. S-a apreciat că modalitatea de suspendare a executării pedepselor nu realizează scopul preventiv educativ al pedepselor, așa cum este prevăzut de lege, pedepsele aplicate inculpaților nefiind în acord cu criteriile de individualizare prev. de art. 74 Cod Penal.

Trebuia să se aibă în vedere gradul de pericol social ridicat al faptelor, care aduc atingere prestigiului, credibilității instituțiilor statului, respectiv autorităților publice, corectitudinii și cinstei funcționarilor care își desfășoară activitatea în cadrul acestora, în îndeplinirea funcțiilor încredințate.

S-a susținut că inculpații, prin acțiunile lor, au creat impresia în societate că angajații autorității publice locale și reprezentantul ales pot dispune și pot efectua acte în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în funcție de anumite interese, în contra dispozițiilor legale, fapt inacceptabil într-o societate bazată pe supremația dreptului.

Ca atare, s-a solicitat aplicarea unor pedepse cu suspendarea sub supraveghere a executării în privința inculpaților S____ R____ și P____ G____, precum și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a exercita o funcție publică de felul celei de care s-au folosit pentru comiterea faptei.

S-a apreciat că se impune reindividualizarea modalităților de executare a pedepselor aplicate tuturor inculpaților. În susținerea orală a motivelor de apel, s-a solicitat schimbarea modalității de executare a pedepsei față de inculpatul M____ G_____, în detenție.

Inculpatul S____ **R____** a solicitat achitarea sa în temeiul art. 16 lit. a Cod de Procedură Penală - fapta nu există sau art. 16 lit. b Cod de Procedură Penală – fapta nu este prevăzută de legea penală sau nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

Prioritar, s-a solicitat a se aprecia că tentativa la infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin. 1 Cod Penal nu este pedepsită. S-a motivat în acest sens că dispozițiile art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 sunt o normă de referire, ele trebuind să se raporteze la art. 248 Cod Penal din 1969 sau art. 297 Cod Penal actual. Raportarea privește inclusiv forma în care fapta este sau nu încriminată. Varianta agravată a abuzului în serviciu prevăzută în legea specială nu modifică în niciun fel conținutul infracțiunii la care face trimitere și nu poate antrena sancționarea tentativei la abuz în serviciu. Art. 15 din Legea nr. 78/2000 se referă la infracțiunile prevăzute la art. 10, 11, 12 și 13 din lege. În privința infracțiunii prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, tot Codul Penal stabilește regimul tentativei.

S-a imputat inculpatului o tentativă de a obține pentru coinelculpatul M _____ G _____ o locuință prin abuz de funcție. Lipsa unei afinități/conivențe cu inculpatul M _____ atrage neverosimilitatea scenariului.

Atribuțiile de serviciu imputate ca fiind încălcate de către inculpat, menționate în rechizitoriu și preluate întocmai în sentință, stabilesc atribuții ale altor autorități decât primarul.

S-au invocat dispozițiile art. 2 și art. 3 ale Hotărârii Consiliului Local nr. 303/30.10.2006, potrivit cărora implicarea primarului în procedura care a dus la închirierea locuinței era în cadrul atribuțiilor de serviciu, fiind infirmată teza abuzului prin depășirea atribuțiilor.

S-a subliniat că primarul nu decide în audiențe, consemnarea ”da, în limita posibilităților” de la audiența din 2008 nu suplinește parcursul procedural al cererii supuse atenției în audiență. Audiențelor le erau aplicabile dispozițiile OG nr. 27/2002, iar primarul dispunea rezolvarea problemei, în sensul efectuării lucrărilor procedurale de verificare a documentației și a cerințelor legale, de către departamentele vizate. Niciodată primarul nu dă verdicte obligatorii în cadrul audiențelor, nici nu analizează documentele din dosar, acest lucru rămânând în sarcina departamentelor.

Nota internă nr. 7859/30.05.2008 nu a fost semnată de primar și există elemente care demonstrează că documentul prezentat doar în copie este un fals, fiind o probă ticluită. Acest document a provenit din Arhiva M _____ a Primăriei, deși nu avea ce căuta acolo. Originalul notei interne nu s-a mai găsit, cu motivația că a fost distrus, fiind depășit termenul de 3 ani din regulamentul arhivistic, deși documentul nu se încadra la acest regim, ci era document public care trebuia păstrat 30 de ani.

Semnătura primarului la rubrica ”aprob” pe tipizatul numit ”repartiție” din 2008 avea doar rolul de a trimite documentul spre verificare și soluționare între departamentele de specialitate din aparatul Primăriei.

Contractul de închiriere a fost semnat în 1.08.2008 de viceprimarul L _____ D _____, deși acesta nu avea atribuții pe domeniul patrimoniu, iar repartiția nu avea la bază o hotărâre a comisiei sociale, ci o notă internă.

Contractul de închiriere a fost înaintat viceprimarului la semnat de către martora P _____ S _____, șefa Serviciului Contracte, constatându-se următoarele nereguli:

- În Registrul de corespondență al Primăriei vol. IV, la nr. 7859 din 30.05.2008, figurează ”NI – persoane audiență/ aprobare cumpărare locuințe”. Ca atare, conținutul

original an notei interne 7859 enumera o _____ persoane care au solicitat aprobare pentru cumpărare de locuințe, nicidecum pentru ”încheiere contracte de închiriere”, așa cum figurează în exemplarul fotocopiat aflat la sediul Primăriei.

- Deși în aliniatul introductiv este menționat că la ședința de audiențe din 20.03.2008 s-au prezentat persoane care au solicitat aprobare pentru contracte de încheiere ”pentru locuințele pe care le ocupă”, în aliniatul 2 sunt enumerate persoane care nu ocupau la data audienței locuințele pentru care li s-au încheiat contracte de închiriere, respectiv numiții C _____ N _____ și M _____ G _____.

- La ședința din 20.03.2008, doar pentru numitul T _____ D, rezoluția a fost ”contract pe 2 camere”. Pentru numiții C _____ N _____ și M _____ G _____, rezoluția nu a fost în acest sens.

Cererea de închiriere de locuință formulată de inculpatul M _____ G _____ este datată 1.08.2008, în care se menționează că se anexează o adeverință de salariat, eliberată în 5.08.2008 și semnată de viceprimarul D _____ L _____. În Registrul primăriei în data de 5.08.2008, apare înregistrat un alt document, respectiv o adeverință de salariat pentru Șefa Serviciului Investiții, N _____ C _____.

Martora P _____ S _____ a șters datele de identificare ale contractului destinat inculpatului M _____ G _____, pentru a susține că se obținuse autorizație pentru încheierea contractului, anterior dispoziției primarului.

Ca atare, s-a susținut că fapta de abuz în serviciu în forma tentativei nu există. S-a mai susținut că din punct de vedere tehnic juridic, ceea ce i se impută inculpatului nu se suprapune pe conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz și nici pe cerințele legale ale tentativei.

S-a mai invocat că în speță, nu sunt întrunite cerințele de vinovăție cerute subiectului activ al unui abuz în serviciu, respectiv că autorul faptei să aibă reprezentarea că actul său de conduită reprezintă o neîndeplinire sau o îndeplinire defectuoasă a unui act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Locuința făcea parte din fondul locativ de stat, fiindu-i aplicabile prevederile Decretului -lege nr. 61/1990, care este act de legislație secundară. Nu îi poate fi aplicat regimul Legii nr. 114/1996.

Inculpatul P _____ G _____ a solicitat achitarea sa în temeiul art. 16 lit. b CPP, pe motivul că fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, raportat și la intervenirea motivului de înlăturare a răspunderii penale, respectiv împiedicarea producerii rezultatului. S-a arătat că închirierea unui imobil nu poate produce un prejudiciu, ci un venit instituției. S-a solicitat a se avea în vedere că în conformitate cu adresa nr. xxxxx/16.03.2011, inculpatul este cel care a avut inițiativa de a opri toate formalitățile care vizau vânzarea imobilului. Imobilul nu făcea parte din locuințele sociale, motiv pentru care apreciază că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 114/1996.

A solicitat a se constata că a intervenit o dezincriminare, în sensul precizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405/2016, conform căruia nu există o faptă penală, câtă vreme nu a fost încălcată o dispoziție de legislație primară.

În subsidiar, a solicitat schimbarea încadrării juridice din tentativă la abuz în serviciu, în neglijență în serviciu, sub aspectul neverificării de către inculpat, la momentul semnării repartiției de închiriere a imobilului, dacă la dosar existau toate înscrisurile necesare pentru avizarea favorabilă. Această scăpare a inculpatului nu a fost făcută cu intenție, nici cu scopul de a obține vreun folos material sau de a prejudicia în vreun fel instituția. A solicitat a se avea în vedere că neglijența nu se pedepsește în forma tentativei și ca atare, nu se impune o soluție de condamnare.

Inculpatul M_____ G_____ a solicitat a se reține că în cauză nu se pot aplica dispozițiile Legii nr. 114/1996, iar eventuale încălcări ale HG nr. 1275/2000, ca legislație secundară, nu pot fi avute în vedere în sensul reținerii infracțiunii de abuz în serviciu, prin prisma Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale.

Solicită achitarea sa în temeiul art. 16 lit. a Cod de Procedură Penală sau art. 16 lit. b Cod de Procedură Penală. A apreciat că pentru cele două fapte reținute în sarcina sa a intervenit prescripția răspunderii penale, în sensul că pentru infracțiunea de uz de fals termenul s-a împlinit în 6.08.2016, iar pentru infracțiunea de conflict de interese, termenul s-a împlinit în 1.02.2016.

În privința infracțiunii de conflict de interese, inculpatul nu a avut intenția de a încălca legea și nu a avut reprezentarea că săvârșește o infracțiune. A recunoscut că a semnat repartiția, așa cum semna toate repartițiile și a solicitat a se avea în vedere că instanța de fond nu a reținut în beneficiul său recunoașterea.

În ce privește infracțiunea de uz de fals, în sarcina inculpatului s-a reținut că a obținut o adeverință de la asociația de proprietari, cu un conținut fals. El nu a solicitat să se consemneze în adeverință un fals. Datoria apartamentului nu reprezintă datoria pe care inculpatul M_____ a înregistrat-o, ci provenea de la chiriașul anterior și pentru neplata căreia acela fusese evacuat. Era o cutumă ca noul chiriaș să achite datoriile apartamentului și nu o obligație legală. Nu i se poate imputa inculpatului faptul că cel care a întocmit adeverința, a omis a trece data.

În ce privește infracțiunea de abuz în serviciu în forma tentativei, a invocat că nu a existat niciun prejudiciu, nu a acționat cu intenția de a comite vreo faptă penală sau de a obține un apartament la un preț diminuat, pentru ca ulterior să îl valorifice.

În privința închirierii locuinței, inculpatul a întrunit toate condițiile legale pentru încheierea contractului, respectiv nu deținea o locuință, era locuitor al municipiului B_____ și își desfășura activitatea în B_____. În privința sa, s-a procedat ca și în cazul altor persoane aflate în aceeași situație, respectiv fostul chiriaș. Nu a fost stabilită vreo ordine de prioritate în ce privește locuințele din fondul locativ de stat. Deși nu a putut locui în apartament datorită stării de degradare, a achitat chiria lunară, iar după ce a consultat un specialist cu privire la

valoarea investiției necesare pentru a putea deveni locuibil, a hotărât să formuleze cerere pentru cumpărarea imobilului.

Prin compararea prețului apartamentului reținut în raportul de evaluare de la urmărire penală și expertiza efectuată în apel, s-a constatat că prețul nu diferă în mod substanțial.

Apreciază că Legea nr. 114/1996 nu era aplicabilă în speță, având în vedere tipurile de locuințe prevăzute la art. 1. Și alte persoane din cadrul primăriei au achiziționat apartamente la prețul stabilit prin evaluare, a fost de bună credință, a acționat transparent, prezentându-se în audiență. A solicitat a se avea în vedere înscrisurile în circumstanțiere depuse.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii apelate, prin prisma motivelor invocate, precum și din oficiu în temeiul art. 417 alin. 2 CPP, Curtea de Apel constată că apelurile declarate de inculpații M _____ G _____, P _____ G _____ și S _____ R _____ sunt fondate, iar apelul declarat de D _____ – S _____ T _____ B _____ este nefondat, pentru următoarele considerente:

În faza de judecată a apelului s-au administrat următoarele probe:

-inculpatul M _____ G _____ a depus înscrisuri: filele 35-105 vol. I dosar apel

-inculpatul S _____ R _____ a depus înscrisuri: filele 118-147 vol. I dosar apel;

-a fost audiat **inculpatul M _____ G _____**, din conținutul declarației sale rezultând următoarele: a recunoscut că a semnat referatul și tabelul cu solicitantii de locuință dar nu a cunoscut faptul că s-ar afla în conflict de interese. A arătat că locuința în cauză a fost repartizată fostului chirieș cu 8 ani înainte exact în baza aceleiași proceduri. A detaliat procedura prealabilă închirierii locuințelor din fondul locativ de stat cu mențiunea că acestea nu făceau obiectul unui ordin de prioritate ca la locuințele sociale și nu se impunea a se ține seama de condiția veniturilor membrilor de familie solicitantului. Locuințele din fondul vechi locativ de stat erau puține la număr, în general purtătoare de datorii și în stare avansată de degradare. A formulat cererea pentru atribuirea unei locuințe sociale, neștiind care sunt criteriile de atribuire a acestora, înainte de angajarea sa în primărie. Dosarul său nu a fost contestat în comisia de analiză. A aflat de locuința în discuție prin anul 2008, știa că poartă o datorie mare la asociație și a fost de acord să preia contractul de închiriere cu obligația plății cheltuielilor restante acumulate. După ce a intrat în posesia contractului de închiriere a văzut pentru prima dată locuința cu ajutorul unui specialist a făcut un deviz estimativ al reparațiilor, care s-a ridicat la suma de 10.000 euro. Nu i s-a părut firesc să investească acesta sumă într-o locuință în care să stea cu chirie pe o perioadă de determinată astfel că la începutul anului 2009 a formulat o cererea de cumpărare a locuinței. S-a prezentat în audiență la primar, conform procedurii, și a fost îndrumat de inculpatul S _____ la S _____ contracte să depună documentele necesare. I s-a solicitat să depună o adeverință din care să rezulte că locuința nu are datorii la asociația de proprietari, s-a prezentat la asociație, a discutat cu administratorul și i-a spus acestuia să se obligă să plătească restanțele, cerând eliberarea unei

adeverințe. A menționat că nu avea obligația să achite acele restanțe ale foștilor chiriași, proprietarul fiind răspunzător de plata debitelor. A plătit datoriile la asociație în a doua parte a anului 2009, după declanșarea cercetărilor penale. În decembrie 2009 i-a încetat contractul de muncă cu primăria în efectul legii. În primăvara anului 2010 a fost sunat de la serviciul contracte cu solicitarea de a se prezenta pentru închirierea contractului de vânzare-cumpărare.

În exercitarea atribuțiilor din fișa postului a procedat în soluționarea cererii sale, asemenea soluționării celorlalte cereri de locuințe.

-inculpatul S _____ R _____ a depus înscrisuri: filele 181-215 vol. I dosar apel;

-a fost audiat **inculpatul S _____ R _____**, acesta a detaliat modul în care se desfășura ședințele de audiențe din cadrul primăriei. Se asculta petentul, cererile erau trimise spre analiză și soluționare printr-o rezoluție, direcției care avea competența în acea problemă. Referitor la prezentarea în audiență din luna martie 2008 a inculpatului M _____ a menționat că tipul de locuință la care se încadra cererea inculpatului trebuia stabilit de către direcția competentă și comisa specială și nu făcea obiectul de analiză al audienței. Rezoluția sa a fost „de acord, în limita posibilităților”, semnificația acesteia fiind că, în cazul în care îndeplinește condițiile prevăzute de lege i se poate atribui o locuință. Nicio persoană dintre cele care făceau parte din comisia de audiență nu a avut vreo obiecție legată de faptul că inculpatul M _____ solicitase atribuirea unei locuințe.

În iulie 2008 a semnat formularul Repartiție, pentru transmiterea documentelor pentru serviciul contracte, fiind împuternicit să aplice acea semnătură în baza HCL nr. 303/2006. semnarea formularului repartiție a semnat aprobația transferului dosarului de la Direcția patrimoniu la Serviciu contracte, unde urma să se analizeze îndeplinirea condițiilor legale și eventual să se încheie contractul. Nota internă nr. 4974 din 20 martie 2008 a fost semnată de administratorul public G _____ C _____, iar nota internă nr. 7859 din 30 mai 2008 a fost semnată de viceprimarul Scripău C _____. Nu cunoaște motivul pentru care au fost întocmite două note interne cu referire la aceeași ședință de audiență din 20 martie 2008. A constatat că există diferențe de consemnare între cea ce s-a dispus în comisa de audiență în privința solicitanților C _____ N _____, M _____ G _____ și T _____ D _____ și ceea ce s-a consemnat în nota internă din 30 mai 2008. În loc de „de acord în limita posibilităților”, s-a consemnat „s-a aprobat repartiție unei locuințe în limita posibilităților”. A căutat originalul notei interne din 30 mai 2008 care trebuia să se regăsească la dosarele de locuință, dar nu a identificat nici originalul și nici vreun exemplar conform cu originalul. Cei de la Direcția patrimoniu i-a comunicat că au obținut nota copiei notei interne de la Registratura generală. Deși știe că această notă internă trebuia păstrată 30 de ani în dosarele de locuință, de la Direcția juridică compartimentul informare cetățeni i s-a comunicat că nota internă în original nu se află în evidența arhivei și că potrivit Nomenclatorului arhivistic, notele interne se păstrează 3 ani. A constatat că în registrul de corespondență la numărul de înregistrare 7859 din 30 mai 2008 se face mențiunea „NI - persoane audiență aprobare cumpărare locuință”, specificându-se că documentul provine de la șeful de cabinet și s-a repartizat Direcției patrimoniu. A formulat propria explicație cu privire la cele constatate și a concluzionat că la momentul când au venit organele de poliție să efectueze prima cercetare contractul de închiriere al inculpatului M _____ nu avea la bază toate documentele legale. A constatat că acel contract de închiriere a fost semnat de viceprimarul L _____ D _____, în

condițiile în care acesta nu avea dispoziție de primar pentru semnarea acelor documente (prin Dispoziția din 08.07.2008 a stabilit că avea competență de semnare a documentelor de la Direcția patrimoniu, viceprimarul C _____ D _____).

Cererea de încheiere a contractului de închiriere din 01.08.2008 trebuia semnată de viceprimarul C _____ D _____, dar a fost aprobată de inculpatul M _____. Cererea de încheiere a contractului de închiriere formulată de C _____ N _____ apare ca fiind semnată de numitul C _____ D _____ la data de 18.06.2008, când acesta nici nu era viceprimar. Adeverința de salariu care trebuia să preexiste cererii de încheiere a contractului de închiriere a fost întocmită în data de 05.08.2008, ea fiind semnată de martorul L _____ D _____. Numărul de înregistrare a acestei adeverințe corespunde în registrul primăriei la poziția xxxxx unei alte cereri formulate de numita N _____ C _____.

Inculpatul a instituit practica în sensul că toți solicitanții de cumpărare de locuințe să se prezinte în audiență, încă din 2004 când a fost ales primar, constatând că se făceau foarte multe nereguli cu locuințele. Persoanele care ocupau cu chirie locuințele din fondul locativ de stat aveau dreptul în baza legii să le cumpere astfel că pentru acestea, prezentarea la audiență constituia o formalitate înainte de încheierea contractelor de vânzare-cumpărare. Cum legea se schimbase și impunea încheierea contractelor de vânzare-cumpărare în forma autentică inculpatul a dat dispoziție ca toate contractele să fie semnate de el. Știind că s-au efectuat cercetări în privința modalității de închiriere a locuinței inculpatului M _____ a stat liniștit că acel contract de vânzare-cumpărare nu se putea încheia fără știința sa și fără să fie semnat de el. martora S _____ P _____ de la serviciul contracte a întocmit în 04.03.2010 o adresă către S _____ juridic prin care trimitea spre avizare 16 contracte de vânzare-cumpărare, printre care și cel încheiat cu M _____ G _____, cu mențiunea falsă că persoanele s-ar fi prezentat la audiențele din ianuarie – februarie 2010 și nu în 2009. contractul de vânzare cumpărare fost semnat spre semnare de martora P _____ S _____ doamnei viceprimar M _____, așa cum susține aceasta, fără ca inculpatul S _____ să fi avut cunoștință despre acest fapt. După ce a aflat de semnarea contractului inculpatul a luat unul din cele două exemplare și l-a păstrat în scopul de a opri eventuala întocmire a lui în formă autentică, predându-l ulterior organelor de cercetare penală.

A subliniat că în ședințele de audiență nu se discuta despre ordinea de prioritate a solicitărilor de locuințe acesta fiind atributul comisiilor de la nivelul Consiliului local, răspunsul favorabil dat cererii inculpatului M _____ a fost de aprobare a analizei cererii și nu de atribuire a unei locuințe. Nu el este cel care a aprobat repartizarea efectivă a apartamentului. Nu a verificat personal dacă inculpatul M _____ îndeplinea condițiile pentru închirierea unei locuințe, aceasta fiind atribuția compartimentelor de specialitate, respectiv Direcției patrimoniu și Serviciului juridic. A mai menționat că nota internă nu are valoare de decizie prin ea se investește compartimentul competent cu analizarea problemei menționate în notă iar acest compartiment nu este scutit de a face verificările ulterioare.

- a fost audiat **martorul L _____ D _____**, acesta menționând că a semnat contractul de închiriere la 2 săptămâni după ce a fost instalat viceprimar, într-o perioadă de acomodare la primărie și în condițiile în care celălalt viceprimar, care avea atribuții în acest sens, lipsea. Pentru documentele pe care le primea la semnat făcea o verificare relativ superficială, considerând că toți cei de dinaintea sa pe baza competențelor pe care le-au avut, au făcut

verificările necesare. Nu și-a amintit dacă în 05.08.2008 a semnat adeverința de venit pentru inculpatul M_____, dar fiindu-i prezentată fotocopia color a adeverinței de venit și-a recunoscut semnătura. A menționat că nota internă nu are valoarea unei dispoziții de primar însă a precizat că la acel moment era o practică în Primăria B_____ ca o notă internă să fie obligatoriu de executat, existând un „management dictatorial” .

- a fost audiată **martora P_____ S_____** (filele 254 – 263 vol. II apel), care a susținut că în privința contractului inculpatului M_____ s-a urmat traseul tuturor celorlalte contracte și nu s-a făcut vreo intervenție specială în vederea încheierii sale. A explicat ștergerea cu pastă corectoare a anului 2009 din antetul contractului de vânzare cumpărare prin aceea că anul făcea parte din formularul tipizat al contractului și fusese depășit momentul 2009. Nu a putut oferi o explicație pentru faptul că cererea de încheiere a contractului de închiriere este din 01.08.2008 iar data înregistrării în registru este 21.07.2008.

- a fost audiată **martora Bardașu C_____**, care a descris procedura de urmat în soluționarea unei cereri de atribuire a unei locuințe. A menționat că repartiția avea la bază o notă internă și procesul verbal al Comisiei de analiză pentru locuințele din fondul locativ de stat era obligatorie depunerea adeverinței cu venitul net al solicitantului dar nu pe ultimele 12 luni. Condițiile de atribuire a acestor locuințe erau ca solicitantul să locuiască în aceeași localitate și să depună o declarație notarială pe proprie răspundere că nu a deținut, nu deține și nu a înstrăinat o locuință. Dacă existau mai mulți solicitanți pentru locuințele din fondul locativ de stat comisia socială era cea care stabilea cui i se repartizează locuința.

- a fost audiată **martora M_____ D_____**, care a arătat că în 2008, a lucrat ca și secretară la Cabinetul primarului. Studiind nota internă din 30 mai 2008 a constatat că nu poartă inițialele sale ca și redactor deși pe toate documentele pe care le întocmea își trecea inițialele. Un exemplar al notei interne se păstra la șeful de cabinet, iar celălalt exemplar era trimis la direcția căreia îi era destinat.

- a fost audiat **martorul M_____ P_____**, șeful de cabinet al primarului. Martorul și-a recunoscut semnăturile de pe cele 2 note interne, respectiv din 20.03.2008 și 30.05.2008 și a menționat că nu obișnuia să întocmească două note interne pentru aceeași ședință de audiență. Nu a putut oferi o explicație pentru întocmirea celei de a doua note interne. Martorul este cel care făcea consemnările în caietul de audiență iar pe baza mențiunilor sale secretara întocmea nota internă la calculator. El verifica concordanța dintre mențiunile din registrul de audiență și conținutul notelor interne. Martorul nu aduce la cunoștința primarului conținutul notelor interne. Ele erau destinate direcțiilor și serviciilor din cadrul primăriei pentru informarea și urmărirea dispozițiilor.

În privința audienței din 2009 inițial a consemnat în condica de audiență „da”, iar în baza acestei mențiuni în nota internă s-a consemnat „s-a aprobat încheierea contractului de vânzare-cumpărare”. Ulterior, la solicitarea inculpatului S_____ a rectificat mențiunea din registrul de audiență în sensul că a consemnat „de acord, se analizează în Comisia socială”, așa cum fusese de fapt rezoluția primarului. Și-a asumat responsabilitatea pentru neconcordanța dintre ceea ce dispusese primarul și consemnarea el prima dată în registrul de audiență și apoi dintre conținutul notei interne și conținutul registrului de audiență.

-s-a întocmit un **raport de expertiză tehnică-judiciară**, la solicitarea inculpatului M _____ G _____. Prin raportul de expertiză întocmit (filele 414 – 447 vol. 2 apel), s-a estimat prețul apartamentului, ținând seama de prevederile Legii nr. 85/1992, ale Decretului – lege nr. 61/1990 și ale Decretului nr. 93/1977. S-a stabilit o valoare actualizată la martie 2009, de 7.442 lei inclusiv TVA. Întrucât în 2010 s-au efectuat lucrări de reabilitare termică a blocului de locuințe, s-a calculat valoarea acestor lucrări aferente apartamentului, la suma de 9.909,50 lei.

S-au evidențiat deprecierile constatate în urma inspecției locuinței, s-a estimat gradul de depreciere a apartamentului la 50,55% și s-a calculat o valoare a investițiilor necesare pentru ca imobilul să fie locuibil, la suma de 31.901,52 lei, inclusiv TVA.

-a fost reaudiat **inculpatul S _____ R _____** (fila 452-460 vol. III apel), acesta expunând constatările sale cu privire la modul de soluționare a cererii de locuință a solicitantei C _____ N _____. Inculpatul a concluzionat că nota internă 7859/30.05.2008 este un fals pentru următoarele motive suplimentare: numita C _____ N _____ s-a prezentat o singură dată în audiență și a solicitat verbal să i se atribuiască o locuință ANL iar rezoluția din registru a fost „se trimite la comisia ANL”. În nota internă 7859 s-a menționat contrar rezoluției din registru „s-a aprobat încheierea contractului de închiriere”, ceea ce era imposibil pentru că solicitanta nu prezentase în ședința de audiență niciun document, iar dosarul său nu fusese analizat. Numita C _____ N _____ a formulat o cerere – formular tip – pentru atribuirea unei locuințe care era obligatorie în vederea încheierii contractului de închiriere. Cererea din 18.06.2008 a fost semnată de viceprimarul D _____ C _____ care la aceea dată nu era viceprimar și nici consilier. Deși se menționează în cerere numărul repartiției ca fiind xxxxxx/16.06.2008, se constată că acel număr era în realitate din 10.06.2008 și nu era un număr de la S _____ contracte ci un număr de înregistrare de la Registratura generală. Inculpatul a concluzionat că la data când s-a întocmit contractul de închiriere numita C _____ N _____ nu fusese în audiență, nu avea repartiție de la Comisia ANL, repartiția nu era înregistrată la primărie, iar cererea sa nu era aprobată în Comisia de audiență și semnată de viceprimar. La data de 10.06.2008 C _____ N _____ era o simplă profesoară, iar după alegeri a devenit șefa de cabinet al prefectului Scripău C _____. Inculpatul a presupus astfel că nota internă 7859/30.05.2008 a fost întocmită în anul 2009, i s-a dat un număr de înregistrare de la o altă notă internă care viza cumpărarea unei locuințe și ca atare nota internă în cauză a fost ceată special pentru a da notă de legalitate contractului numitei C _____ N _____.

-s-au depus de către inculpatul S _____ R _____ înscrisuri – filele 461-475 vol. III apel

-s-au depus de către inculpatul M _____ G _____ înscrisuri- filele 476-488 vol. III apel.

-instanța de apel a solicitat spre consultare și confruntare cu fotocopiile aflate la dosarul cauzei, Registrele de corespondență ale Primăriei B _____, aferente perioadelor 19.02.2008 – 21.03.2008, 24.04.2008 – 3.06.2008, 24.07.2008 – 4.09.2008, 24.02.2009 – 14.04.2009.

- inculpatul S _____ a depus la dosarul de apel spre consultare, Registrul personal de audiențe, aferent perioadei 4.08.2004 – 30.09.2009.

Ca și **cadru legal aplicabil** situației deduse judecății, Curtea de Apel reține următoarele acte normative, cu incidență în cauză:

Regimul juridic al locuințelor din fondul locativ de stat a fost stabilit prin Legea nr. 10/1968. Această lege a fost abrogată prin Legea nr. 5/1973 privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași.

Legea nr. 5/1973 a fost abrogată prin **OUG nr. 40/1999**, privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, în vigoare și în prezent.

Legea nr. 114/1996 – Legea locuinței se aplică tuturor locuințelor, așa cum rezultă din conținutul art. 1, ea reglementând aspectele sociale, economice, tehnice și juridice ale construcției și folosinței locuințelor.

De vreme ce în conținutul legii se face referire în mai multe situații la locuințe existente (art. 32, art. 38, art. 51), ea vizează și locuințele aflate în patrimoniul statului la data apariției legii.

Cu toate acestea, legea nu stabilește un regim juridic distinct locuințelor din fondul locativ de stat construite înainte de 1990, altele decât cele cu statut de locuință socială, locuință de serviciu, locuință de intervenție sau locuință de protocol. Prin urmare, nu se poate susține că locuințelor din fondul vechi locativ de stat, le sunt aplicabile prevederile Capitolului V din lege, care se referă la locuințele sociale. O asemenea interpretare ar depăși cadrul legal.

Ceea ce se poate reține, din interpretarea normelor cuprinse în Legea nr. 114/1996, este că locuințelor din fondul vechi locativ de stat le sunt aplicabile prevederile generale ale legii (capitolele III, IV, IX), care vizează toate tipurile de locuințe existente sau construite ulterior, cu excepția celor care se referă la un anumit tip de locuință, dintre cele cu înțelesul precizat la aliniatul 2.

Potrivit prevederilor Capitolului III din **HG. nr. 1275/2000** (normele metodologice de punere în aplicare a Legii locuinței), cu privire la ”Închirierea locuințelor”:

Art. 30 - (1) În vederea soluționării cererilor privind repartizarea unei locuințe cu chirie din fondul locativ de stat, autoritățile administrației publice locale vor asigura măsurile necesare pentru luarea în evidență a solicitărilor primite și analizarea acestora în comisiile sociale constituite la nivelul consiliului local. În acest scop vor stabili și vor da publicității, prin afișare la sediul primăriilor, criteriile în baza cărora se repartizează asemenea locuințe.

(2) Criteriile de bază pentru stabilirea modului de soluționare a cererilor primite și a ordinii de prioritate în rezolvarea acestora vor fi următoarele:

- a) condițiile de locuit ale solicitanților;**
- b) numărul copiilor și al celorlalte persoane care gospodăresc împreună cu solicitantul;**
- c) starea sănătății soților sau a unor membri ai familiei;**

d) venitul mediu net lunar pe membru de familie;

e) vechimea cererii.

(3) Vor avea prioritate în cadrul fiecărui criteriu familiile de tineri și cele cărora li se pot acorda punctaje speciale pentru cazuri mai deosebite, cum ar fi: evacuați din locuință în virtutea unor prevederi contractuale sau legale care nu țin de voința și de comportamentul acestora, repatriați, tineri din case de ocrotire socială, locatari ai unor locuințe care nu mai prezintă siguranță în exploatare, funcționari publici transferați în interes de serviciu.

(4) Criteriile de repartizare a locuințelor din fondul locativ de stat, avute în vedere la alin. (2), nu sunt limitative; la acestea se pot adăuga de către consiliile locale și alte criterii, în funcție de situațiile specifice existente pe plan local.

(5) Definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații se vor face în condiții similare celor prevăzute la art. 21.

Art. 37 - Chiria practică pentru locuințe se stabilește conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe.

Prin **Hotărârea de Consiliu Local nr. 502/28.12.2007**, s-au aprobat "criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat". S-a întocmit o singură listă de criterii și o singură listă cu acte necesare. Prevederile art. 30 alin. 4 din HG nr. 1275/2000 permiteau consiliilor locale să adauge la criteriile de repartizare a locuințelor din fondul locativ de stat, prevăzute la art. 30 alin. 2, alte criterii, în funcție de situațiile specifice existente pe plan local.

Din conținutul documentului cuprinzând "Criteriile", pct. I A nr. 3, rezultă în mod explicit că acea condiție a venitului lunar pe persoană sau membru de familie, care trebuia să fie cu 20% mai mic decât venitul mediu net pe economie, era un criteriu de acces la locuința socială. De altfel, toate criteriile de la pct. I din document se referă la locuințele sociale și nu la cele din fondul locativ de stat.

Este adevărat că în "Lista cu actele necesare" apare menționată la poziția 15, "adeverința cu venitul net al membrilor de familie ce produc venituri, detaliat per ultimele 12 luni sau mediu net din ultimul an". Însă, această cerință era justificată prin prisma prevederilor art. 30 alin. 2 lit. d din HG nr. 1275/2000, potrivit cărora unul din criteriile de stabilire a ordinii de prioritate la locuințele din fondul locativ de stat era venitul mediu net lunar pe membru de familie.

Ca atare, în privința locuințelor din fondul locativ de stat, venitul net lunar pe membru de familie era un criteriu de stabilire a ordinii de prioritate și nu un criteriu de acces, așa cum era în cazul locuințelor sociale, conform art. 42 din Legea nr. 114/1996 și Anexei 2 la HCL nr. 502/28.12.2007.

Decretul – lege nr. 61/1990, privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, emis de Consiliul Frontului Salvării Naționale, instituie un cadru juridic general care a permis, după Revoluție, vânzarea locuințelor construite din fondurile statului, către populație.

Generalitatea actului normativ permite constatarea că acesta este aplicabil exact locuințelor de genul celei în discuție în prezenta cauză, în următoarele condiții:

Art. 3 - Locuințele prevăzute la art. 1 se vând cetățenilor români cu domiciliul în țară, cu achitarea integrală a prețului la încheierea contractului de vânzare-cumpărare sau prin acordarea unui împrumut de către Casa de Economii și Consemnațiuni, fără restricții privind deținerea în proprietate a unei a doua locuințe.

Art. 5 alin. 2: Locuințele ocupate de chiriași se pot vinde numai acestora, pe baza cererilor adresate direct unităților specializate în vânzarea locuințelor.

Art. 24 - Cetățenii români repatriați au prioritate la cumpărarea de locuințe, în condițiile prezentului decret-lege, dacă achită integral, în valută, prețul acestora.

Art. 25 - Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și persoanele care nu au cetățenia română și vor să-și stabilească domiciliul în România, pot să cumpere locuințe construite din fondurile statului, cu plata integrală în valută.

Art. 27 - Vânzarea locuințelor se va face în ordinea de înregistrare a cererilor cumpărătorilor la unitățile prevăzute la art. 1, în localitățile în care aceștia domiciliază sau își stabilesc domiciliul potrivit legii.

Conform **Legii nr. 85/1992** privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat:

Art. 1 - Locuințele construite din fondurile statului pot fi cumpărate de titularii contractelor de închiriere, cu plata integrală sau în rate a prețului, în condițiile Decretului-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale prezentei legi.

Legea nr. 230/6.07.2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari:

Art. 20 - (1) Proprietarii care își înstrăinează apartamentele sau spațiile cu altă destinație decât aceea de locuință sunt obligați ca la întocmirea formelor de înstrăinare să facă dovada achitării la zi a cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari.

(2) Notarii publici nu vor autentifica actele de înstrăinare fără o adeverință din partea asociației de proprietari, care să reprezinte dovada achitării la zi a cotelor de contribuție la cheltuielile asociației de proprietari, eliberată în original sub semnătura președintelui și a administratorului asociației de proprietari, cu precizarea numelui și prenumelui acestora, și cu ștampila asociației de proprietari. Actele de înstrăinare încheiate cu nerespectarea acestei obligații sunt nule de drept.

(3) În cazul existenței unor datorii către asociația de proprietari, înstrăinarea proprietății se poate face numai dacă se introduce în contract o clauză privitoare la preluarea datoriilor de către cumpărător.

Art. 58 - (1) Instituțiile administrației publice locale ori centrale sau orice alte societăți de stat, care dețin în proprietate apartamente sau spații cu altă destinație decât aceea de locuință în clădirile de locuințe, au aceleași drepturi și obligații ca oricare alt proprietar din condominiu și au obligația să mandateze persoane fizice sau juridice pentru a colabora cu asociația de proprietari.

(2) Raporturile juridice ale proprietarului, stabilite de comun acord cu chiriașul, indiferent de statutul locuinței, precum și nerespectarea obligațiilor contractuale de către chiriaș nu absolvă proprietarul de la obligațiile sale față de asociația de proprietari prevăzute în prezenta lege.

Potrivit **Hotărârii Consiliului Local nr. 147/2000** (fila 93 vol. II up), emisă în baza prevederilor Decretului – lege nr. 61/1990, s-a hotărât:

Art. 1. Se aprobă vânzarea către chiriași a locuințelor construite din fondurile statului, aflate în administrarea Consiliului Local al municipiului B_____

Art. 2. Activitatea de vânzare se va face în condițiile legii, prin S_____ fond locativ și asociații de proprietari, din subordinea Direcției sociale.

Se constată astfel că **regimul de închiriere** a locuințelor sociale a fost stabilit în capitolul V din Legea nr. 114/1996, iar regimul de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat a fost stabilit prin HG nr. 1275/2000.

În concluzie, în privința locuinței în discuție, provenită din fondul vechi locativ de stat, Curtea de Apel constată că regimul de închiriere aplicabil este cel general reglementat de Legea nr. 114/1996 și OUG nr. 40/1999, iar ca legislație secundară, prevederile HG nr. 1275/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, precum și HCL nr. 502/2007.

Regimul de înstrăinare aplicabil locuințelor din fondul locativ de stat este cel reglementat de Decretul – lege nr. 61/1990, care este și în prezent în vigoare și Legea nr. 85/1992, privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului, Legea nr. 230/2007, precum și HCL nr. 147/2000.

În procedura închirierii locuințelor din fondul locativ de stat, o singură trimitere face actul normativ la procedura închirierii locuințelor sociale, și anume:

Art. 30 alin. 5 din HG nr. 1275/2000: Definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații se vor face în condiții similare celor prevăzute la art. 21.

Art. 21 din HG nr. 1275/2000:

(2) Comisiile constituite conform alin. (1) vor analiza până la data de 1 noiembrie a anului în curs cererile pentru locuințele sociale și vor prezenta spre aprobare consiliilor locale lista cuprinzând solicitanții îndreptățiți să primească în anul următor o locuință socială, în ordinea de prioritate stabilită. După aprobare listele se vor afișa la sediile primăriilor.

(3) Contestațiile împotriva hotărârilor consiliilor locale cu privire la listele de acordare a locuințelor sociale se vor adresa instanței de contencios administrativ competente, potrivit legii.

Este de observat faptul că doar în privința ”definitivării listelor și eventualelor contestații”, se face trimitere expresă la procedura de urmat în cazul locuințelor sociale, și nu la întreaga procedură: luare în evidență a cererilor, analiză a solicitărilor, constituire comisii de analiză, publicitate, criterii de repartizare, ordine de prioritate.

Aceasta, întrucât Capitolul III din HG nr. 1275/2000, (art. 30 alin. 2) prevăd alte condiții de atribuire, diferite de regimul locuințelor sociale: alte criterii de bază, situații de prioritate, criterii de repartizare.

Nu se face trimitere în mod expres și nici nu se poate înțelege implicit că legiuitorul a intenționat, în cazul locuințelor din fondul locativ de stat, o trimitere la prevederile legale ale art. 21 alin. 1 din HG nr. 1275/2000 și ale art. 42 și 43 din Legea nr. 114/1996, care sunt aplicabile locuințelor sociale.

Din această perspectivă, **se constată că acuzația procurorului, însușită de instanța de fond, a pornit de la o premisă greșită, și anume aceea că locuinței în discuție, din fondul locativ de stat, trebuia să i se aplice regimul juridic de atribuire specific locuinței sociale**, reglementat în Capitolul V din Legea nr. 114/1996.

Dispozițiile din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 114/1996, cuprinse în Capitolul III – ”Închirierea locuințelor”, completate cu art. 21 alin. 2 și 3 din HG nr. 1275/2000 sunt cele care stabilesc regimul juridic de atribuire prin închiriere, a locuințelor din fondul locativ de stat, altele decât cele cu statut special, prevăzute în Legea nr. 114/1996. Ca atare, la acestea trebuia să se raporteze acuzarea, și nu la cele referitoare la locuințele sociale, cărora legiuitorul a înțeles să le consacre un alt statut și un alt regim juridic.

Prin **notele comunicate de D__ – S__ T__ B__** la termenul de judecată din 21.11.2016 (filele 361 – 367 vol. II apel), cuprinzând precizări vizând acuzațiile formulate prin rechizitoriu, raportat la Decizia nr. 405/2016 a Curții Constituționale care a survenit ulterior trimiterii în judecată a inculpaților, se constată că s-a avut în vedere îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu de către cei trei inculpați, constând în încălcarea următoarelor dispoziții legale:

- Art. 43 din Legea nr. 114/1996
- Art. 30 cu referire la art. 21- 23 din HG nr. 1275/2000
- Art. 36 pct. 5 din Legea nr. 215/2001, în privința inculpatului S__ R__

- Art. 42 din Legea nr. 114/1996 în privința inculpatului M_____ G_____.

S-a susținut că HG nr. 1275/2000, deși reprezintă legislație secundară, este dată în aplicarea, executarea unei legi. Prin urmare, s-a apreciat îndeplinită condiția stabilită de Curtea Constituțională de încălcare a legii și în cazul nerespectării dispozițiilor din hotărârea de guvern menționată.

Aceste note ale procurorului vor fi avute în vedere, numai în măsura în care nu adaugă la rechizitoriul, din perspectiva recunoașterii unei acuzații (ca obiect al rechizitoriului) care trebuie să fie previzibilă.

Tentativa la abuz în serviciu

Încă de la termenul de judecată din 21.03.2016, inculpatul S_____ R_____ a solicitat instanței de apel, sesizarea Î____, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, vizând neîncriminarea tentativei la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 32 alin. 1 Cod Penal rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 297 alin. 1 Cod Penal.

În motivarea solicitării, apărarea a invocat că nu este incriminată tentativa la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, cum nu este incriminată nici în Codul penal, în care se prevede că tentativa nu se pedepsește decât acolo unde se expres, cu motivația că:

Legea nr. 78/2000 conține niște infracțiuni pe care le prevede, le definește conceptual, respectiv art. 10,11,12,13. Apoi, art. 15 prevede că infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune, au tentativa pedepsibilă. S-a arătat că la momentul când a apărut Legea nr. 78/2000 au fost introduse în spațiul normativ art. 10,11,12,13. Ulterior, s-a completat legea, însă modalitatea în care s-a efectuat această completare, cu art. 13/1 și 13/2, nu duce la concluzia că art. 15 care a subzistat, s-ar putea referi și la art.13/1 și 13 /2.

Legiuitorul a ales o metodologie legislativă în sensul de a include norme de trimitere, astfel că art.13/1 și 13/2 sunt norme de trimitere. Doctrina este constantă, invocând opinia profesorului Dongoroz din 1936, atunci când se folosește acest procedeu de tehnică legislativă, de normă de trimitere, conținutul constitutiv rămâne acolo unde se află norma la care se trimite. Norma la care se trimite este articolul din Codul penal, art.297 noul Cod penal și art. 248 vechiul Cod penal, la care nu este pedepsită tentativa.

S-a susținut că pedepsirea tentativei este opțiunea legiuitorului, care ține tot de conținut, de definirea elementelor constitutive de esență infracțiunii, astfel că se impune doar a se analiza Codul penal, întrucât norma de trimitere art.13/2 din Legea nr.78/2000 prevede doar că pedeapsa este sporită. S-a apreciat că nu are cum art. 15 din Legea nr. 78/2000 să se refere și la art. 13/2, întrucât Codul penal nu este o secțiune a Legii nr.78/2000.

S-a concluzionat, sub acest aspect, că art. 15 care prevede că au tentativă infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune, nu se poate referi decât la acele infracțiuni care sunt definitive

de Codul penal, art.10,11,12,13, raportat la împrejurarea că art.13/2 nu este o prevedere a unei infracțiuni, altfel ar însemna că în Legea nr. 78/2000 s-a inclus Codul penal.

Prin încheierea de ședință din 13.05.2016, s-a respins solicitarea apărătorului inculpatului apelant S _____ R _____ de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept privind stabilirea încriminării sau nu a tentativei la infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art.32 alin.1 Cod penal, raportat la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu referire la art. 297 alin.1 Cod penal, apreciind că aspectul invocat poate primi răspuns direct din partea instanței de apel, ca motiv de apel.

Răspunzând obiecției formulate de apărare cu privire la pretinsa neîncriminare a tentativei în cazul infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 Cod Penal sau art. 248 Cod Penal din 1969, Curtea de Apel reține următoarele:

Art. 13/2 a fost introdus în cuprinsul Legii nr. 78/2000, prin Legea nr. 521/24.11.2004, iar textul său a fost modificat prin Legea nr. 187/2012. Articolul de lege a introdus o condiție suplimentară a conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, respectiv aceea că ”funcționarul public să obțină pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial”, iar în situația îndeplinirii acestei condiții, s-au prevăzut ca regim sancționator, alte limite de pedeapsă.

Se constată astfel, că prin introducerea art. 13/2, legiuitorul a încriminat o nouă conduită, respectiv a creat o nouă infracțiune, o formă calificată a infracțiunii de abuz în serviciu, care păstrează ca elemente de conținut pe cele ale infracțiunii de abuz în serviciu din Codul Penal și la care se adaugă un element suplimentar al conținutului laturii obiective – condiția ca ”funcționarul public să obțină pentru sine sau pentru altul un avantaj patrimonial sau nepatrimonial”. Această nouă faptă penală, apreciată mai gravă decât forma de bază a infracțiunii de abuz în serviciu, este sancționată mai aspru.

Este adevărat faptul că art. 15 din Legea nr. 78/2000 a preexistat momentului introducerii art. 13/2 în conținutul legii. Însă prin introducerea art. 13/2 în Secțiunea 3 a legii, între infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție, legiuitorul și-a asumat consecința că art. 15, care prevede pedepsirea tentativei la toate infracțiunile prevăzute în secțiune, se va aplica și acestei noi infracțiuni. O excepție în acest sens ar fi fost prevăzută în mod expres.

O interpretare contrară acestui raționament nu ar putea fi primită, pentru că ea ar lipsi de conținut prevederea din art. 15 al legii. Ori, independent de cronologia intervenirii unor modificări ale conținutului unui act normativ, normele sale trebuie interpretate sistemic/sistematic, prin coroborarea cu celelalte norme care reglementează aceeași instituție.

În consecință, Curtea de Apel apreciază că prevederile art. 15 din Legea nr. 78/2000 sunt aplicabile și infracțiunii prev. de art. 13/2 din lege, ca o formă calificată a infracțiunii de abuz în serviciu reglementate în Codul Penal.

În privința legii penale mai favorabile inculpaților, Curtea de Apel apreciază, asemenea instanței de fond, că legea mai favorabilă situației juridice a inculpaților este cea în vigoare la data comiterii faptelor imputate, respectiv Cod Penal din 1969 și Legea nr. 78/2000, în forma în vigoare la acea dată. Argumentele acestei aprecieri sunt identice cu cele ale instanței de

fond, completate cu faptul că se va impune a se reține că în baza Codului Penal din 1969, în privința infracțiunilor de uz de fals și conflict de interese, a intervenit prescripția răspunderii penale.

În cele ce urmează, Curtea de Apel va expune **starea de fapt** pe care a reținut-o, în baza interpretării și coroborării întregului material probatoriu administrat în cauză:

În 30.12.2005, pe când încă nu era angajat al Primăriei B____, inculpatul M____ G____ a formulat o cerere (fila 29 vol. I up), prin care a solicitat aprobarea repartizării unei locuințe sociale, din fondul Primăriei, justificat de faptul că nu a avut niciodată o locuință proprietate personală și locuia în apartamentul altor persoane, împreună cu acelea.

Așa cum rezultă din opisul cu actele dosarului (fila 30 vol. I up), inculpatul M____ a anexat cererii acte de identitate, acte de studii, declarație notarială, acte de spațiu, acte de identitate colocatari (documente depuse în fotocopie la filele 32 – 43 vol. I up).

Prin Dispoziția Primarului nr. 529/13.03.2006 (filele 214 – 215 vol. 2 up), cu începere din 1.03.2006, inculpatul M____ G____ a fost încadrat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, la Primăria municipiului B____, pe postul de inspector de specialitate. Dosarul cererii sale de închiriere a unei locuințe a fost completat de inculpat și ulterior angajării sale la Primărie (filele 40 – 42 vol. I up).

Așa cum rezultă din documentul de la fila 31 vol. I up, cererea inculpatului a fost analizată în 16.01.2006, în funcție de criteriile de ierarhizare stabilite prin punctaj, fiindu-i atribuit un total de 41 de puncte.

În 20.07.2006, în calitate sa de Șef Serviciu public de administrare a fondului locativ și îndrumare asociației de proprietari, inculpatul M____ a întocmit și semnat **referatul nr. xxxxx** (fila 43 vol. II up), în baza căruia a înaintat Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, tabelul cu persoanele care solicitau locuințe, cu un număr de 68 de înregistrări, în vederea analizării dosarelor. În conținutul referatului, s-a menționat că s-au prezentat spre analiză dosarele complete, verificate. Printre dosarele supuse spre aprobare, a fost înaintat și dosarul inculpatului M____, care conținea documentele de la filele 29-42 vol. II up. Referatul a purtat în principal semnătura directorului executiv al Direcției patrimoniu, numitul T____ S____ și semnătura șefului de serviciu – inculpatul M____ G____.

În 20.07.2006, Comisia de analiză a solicitărilor de locuințe sociale a analizat cele 68 de dosare și a întocmit procesul – verbal din 20.07.2006 (fila 47 vol. II up). Inculpatul M____, deși prezent la ședință, nu a semnat procesul – verbal, întrucât nu avea calitatea de membru în Comisia de analiză.

În baza procesului – verbal al Comisiei de analiză, s-a întocmit un proiect de HCL (fila 49 vol. II up), pentru aprobarea listei nominale cu propunerile Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, pentru persoanele îndreptățite să primească o locuință în limita celor aflate la dispoziția Consiliului Local al municipiului B____, începând cu anul 2007.

Direcția Patrimoniu – S____ Public de Administrare a Fondului locativ și Îndrumare Asociației de Proprietari a întocmit un **raport de specialitate** (fila 52 vol. II up), pentru

avizarea proiectului de HCL privind aprobarea listei nominale cu propunerile Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe. S-a constatat că sunt îndeplinite condițiile legale pentru aprobarea unei locuințe începând cu anul 2007, în limita celor care se vor construi și vor fi la dispoziția Consiliului local al municipiului B____. Inculpatul M_____ a semnat raportul de specialitate, în virtutea calității sale, de șef serviciu.

Referatul și raportul de specialitate au fost întocmite și semnate de inculpatul M_____, în virtutea funcției sale de șef serviciu, documentele în cauză fiind necesar a fi întocmite de acest serviciu. Pe de altă parte, analiza dosarelor solicitanților de locuințe a fost atribuită Comisiei de analiză, special constituite în acest scop, din care inculpatul M_____ nu a făcut parte.

Lista nominală care a fost aprobată de Comisia de analiză a conținut solicitările de locuințe de toate tipurile, nu numai de locuințe sociale. Prin aprobarea generică a listei, nu s-a stabilit că solicitanții aveau îndreptățire la a dobândi un anumit tip de locuință, ci doar că erau îndreptățiți să primească o locuință din cele aflate la dispoziția Consiliului Local al municipiului B_____.

În baza propunerilor Comisiei de analiză, în 31.07.2006, s-a adoptat HCL nr. 208/2006 (filele 54 – 56 vol. I up), aprobându-se lista nominală cu propunerile Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe pentru persoanele și familiile din municipiul B____, îndreptățite să primească o locuință în limita celor care se vor construi și vor fi la dispoziția Consiliului local al municipiului B____, începând cu anul 2007, potrivit Anexei. Cererea inculpatului M_____ a figurat pe această listă.

În 20.03.2008, inculpatul M_____ s-a prezentat în **audiență** la primarul municipiului B____, inculpatul S_____, așa cum procedau de altfel toate persoanele interesate în obținerea unei locuințe, în chirie sau proprietate.

În urma ședinței de audiență din 20.03.2008 și a rezoluțiilor din registrul de audiență, s-au întocmit două note interne, respectiv **Nota internă nr. 3974/20.03.2008 și Nota internă nr. 7859/30.05.2008.**

Nota internă nr. 3974/20.03.2008 (fila 204 vol. I apel) conține rezoluția primarului pentru cele 19 persoane care au solicitat cumpărarea unei locuințe din fondul Consiliului Local. Nota a fost tehnoredactată de secretară – martora M_____ D_____ și semnată de șeful de cabinet, martorul M_____ P_____, fiind aprobată în numele primarului de administratorul public G_____ C_____.

Documentul ”nota internă” nr. 7859/30.05.2008 care se regăsește numai în fotocopie la dosarul cauzei, a fost redactat după mai bine de două luni de la data ședinței de audiență și a fost apoi semnat de șeful de cabinet al primarului, martorul M_____ P_____ și aprobat de viceprimarul Scripău C_____.

Această notă internă conține mai multe nereguli: în cuprinsul ei, s-a menționat că ea vizează solicitanții care au cerut aprobarea pentru încheierea de contracte de închiriere pentru locuințele pe care le ocupă, ori solicitanții nu ocupau acele locuințe. Apoi, nota internă se referă la 3 solicitanți: C_____, N_____, M_____ G_____ și T_____ D_____, însă

în privința rezoluțiilor primarului, cele consemnate diferă esențial de rezoluția primarului din ședința de audiențe, consemnată în registrul de audiențe din 20.03.2008.

Astfel, în privința solicitantului M _____ G _____: deși în Registrul de audiență (filele 60 - 63 vol. II up) este menționată rezoluția primarului ”de acord în limita posibilităților”, în nota internă, rezoluția a fost ”s-a aprobat repartitia unei locuințe în limita posibilităților”.

În privința solicitantei C _____ N _____: deși în Registrul de audiență este menționată rezoluția primarului ”intră pe comisie”, în nota internă, rezoluția a fost ”s-a aprobat încheierea contractului de închiriere”.

Deși nota internă nu viza aprobarea cumpărării de locuințe, în registrul de corespondență la numărul de înregistrare 7859 din 30 mai 2008, se face mențiunea „NI - persoane audiență aprobare cumpărare locuință”, specificându-se că documentul provine de la șeful de cabinet și s-a repartizat Direcției patrimoniu.

Originalul acestei note interne nu s-a mai găsit, deși el trebuia să se regăsească la dosarele de locuință ale celor 3 solicitanți pe care îi viza.

În 28.05.2008, Direcția Patrimoniu – S _____ Contracte a întocmit **situația locuințelor libere** la nivelul municipiului B _____ (fila 65 vol. II up), locuința din _____ figurând între cele 8 locuințe din fondul locativ de stat

În 13.06.2008, inculpații P _____ G _____ și M _____ G _____, în calitate de director executiv și șef serviciu la Direcția Patrimoniu, au întocmit documentul intitulat ”**Repartiție**” (fila 64 vol. II up) nr. 8378/13.06.2008, prin care au propus încheierea contractului de închiriere în beneficiul inculpatului M _____, de către S _____ Contracte, pentru apartamentul din _____ fost întocmită în baza solicitării de atribuire a unei locuințe, aprobate prin HCL nr. 208/2006 și în baza **notei interne nr. 7859/30.05.2008**.

Prin HCL nr. 502/28.12.2007 (filele 70 – 74 vol. 2 up), s-au aprobat **criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate** în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat, precum și **actele necesare** ce trebuiau depuse de solicitant în soluționarea cererilor pentru obținerea unor locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

Se constată, de asemenea, că s-a întocmit o ”listă nominală a solicitanților de locuințe sociale”, în ordine alfabetică, cu mențiunea punctajului aferent fiecărui solicitant, listă în care, la poziția 892, figurează și inculpatul M _____ G _____, cu un punctaj de 45 puncte (fila 66 vol. V up).

Cererile cu punctajul maxim au primit un răspuns favorabil, în sensul că prin **HCL nr. 395/14.11.2008** (filele 1-6 vol. V up), s-a aprobat repartizarea unui număr de 107 locuințe sociale, persoanelor și familiilor îndreptățite să primească o locuință socială, în ordinea descrescătoare a punctajului atribuit, până la un punctaj de 57 de puncte.

Anterior emiterii acestei hotărâri de Consiliu Local, în 1.08.2008, inculpatul M _____ G _____ a formulat **cererea de încheiere a contractului de închiriere** (fila 75 vol. II up). Ea apare înregistrată în Registrul primăriei la o dată anterioară, respectiv sub nr.

xxxxxx/21.07.2008 (fila 200 vol. 1 apel). Acest fapt nu conferă certitudine asupra realității datei de 1.08.2008.

Deși în conținutul cererii se menționează că se anexează adeverința de salariat, și prin urmare, aceasta trebuia să aibă o dată de eliberare cel puțin anterioară cererii din 1.08.2008, **adeverința cu salariul** inculpatului M_____ apare eliberată în 5.08.2008, sub nr. xxxxx/5.08.2008. Această adeverință poartă semnătura viceprimarului L_____ D_____ și a directorului economic P_____ S_____ L_____.

În demersul de a identifica adeverința de salariat în Registrul primăriei (fila 195 vol. I apel), s-a constatat că la poziția cu numărul de înregistrare xxxxx/5.08.2008, în registru apare menționată cererea numitei N_____ C_____, de eliberare a unei adeverințe de salariu și apare completat cu un alt scris, numele "M_____".

Contractul de închiriere a fost întocmit în beneficiul inculpatului M_____, în 1.08.2008, aceeași dată cu cea a formulării cererii de încheiere a contractului, fiind semnat din partea UAT B_____ de viceprimarul L_____ D_____ (fila 80 vol. II up).

Aceste date de anchetă confirmă presupunerea că adeverința de salariu pe numele inculpatului M_____ a fost eliberată ulterior datei de 1.08.2008 și chiar ulterior datei de 5.08.2008, de vreme ce s-a căutat crearea aparenței că cererea inculpatului de eliberare a adeverinței a fost înregistrată în 5.08.2008.

În 8.07.2008, prin **Dispoziția nr. xxxxx/8.07.2008** (filele 187, 188, 215 vol. I apel), inculpatul S_____ R_____, în calitate de primar al municipiului B_____, a stabilit atribuțiile viceprimarilor, răspunzător de Direcția Patrimoniu fiind desemnat viceprimarul D_____ C_____ și nu L_____ D_____. Cu toate acestea, contractul de închiriere din 1.08.2008 a fost semnat de numitul L_____ D_____.

Ca atare, există suspiciunea că s-a procedat la încheierea contractului de închiriere din 1.08.2008, mai întâi sau cel puțin concomitent cu data formulării cererii de încheiere a contractului și apoi s-a procedat la preconstituirea adeverinței de salariu.

Ori, **procedura de urmat** presupunea ca documentul numit Repartiție să fie întocmit, **după ce** Comisia de analiză a solicitărilor de locuințe efectua repartizarea efectivă a locuinței, în limita locuințelor disponibile și în funcție de punctaj.

În situația solicitantului M_____ G_____, o asemenea repartizare a Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, cu referire explicită la locuința individualizată de atribuit, nu a avut loc. Documentul Repartiție s-a emis, așa cum rezultă din conținutul acestuia, doar în baza HCL nr.208/2006 (care îi dădea vocație solicitantului M_____ G_____ la obținerea unei locuințe, neindividualizate, nici măcar ca și statut juridic) și a Notei Interne nr. 7859/30.05.2008.

Se constată însă că documentul "Repartiție", întocmit de inculpatul M_____ și semnat de inculpatul S_____ în calitate de primar și de inculpatul P_____ G_____ în calitate de director executiv al Direcției Patrimoniu, nu este un act de dispoziție, în sensul că nu s-a

dispus prin acest document încheierea contractului de închiriere, ci s-a propus acest fapt, Serviciului Contracte.

Așa cum a rezultat din studiul procedurii de lucru, repartiziția a fost înaintată Serviciului Contracte, împreună cu dosarul solicitantului. S _____ Contracte a întocmit contractul de închiriere și l-a înaintat Compartimentului juridic al primăriei, pentru viza de legalitate. Contractul s-a întors apoi la S _____ Contracte și a fost prezentat spre semnare, viceprimarului L _____ D _____.

Ca atare, încheierea contractului de închiriere a fost precedată de o procedură de analiză a solicitării inculpatului de atribuire a locuinței și a documentelor depuse, iar verificarea dosarului de locuință al inculpatului M _____ a revenit Serviciului Contracte, cu viza prealabilă de legalitate a Serviciului Juridic și C _____.

Ceea ce trebuia analizat de acuzare și poate ridica suspiciuni cu privire la modul de atribuire a locuinței către inculpatul M _____, este în ce măsură la nivelul primăriei municipiului B _____, ca răspuns la solicitarea inculpatului M _____ de închiriere a unei locuințe din fondul locativ de stat, s-au respectat prevederile legale cu privire la regimul juridic de închiriere a acestui tip de locuințe.

Astfel, potrivit art. 30 și următoarele din HG nr. 1275/2000, Primăria avea obligația să asigure măsurile necesare pentru luarea în evidență a solicitărilor primite și analizarea acestora în comisiile sociale constituite la nivelul Consiliului local. În acest scop, trebuiau stabilite și date publicității, prin afișare la sediile primăriilor, criteriile în baza cărora se repartizează asemenea locuințe.

Potrivit aceluiași text legal, criteriile de bază pentru stabilirea modului de soluționare a cererilor primite și a ordinii de prioritate în rezolvarea acestora sunt următoarele:

- a) condițiile de locuit ale solicitanților;
- b) numărul copiilor și al celorlalte persoane care gospodăresc împreună cu solicitantul;
- c) starea sănătății soților sau a unor membri ai familiei;
- d) venitul mediu net lunar pe membru de familie;
- e) vechimea cererii.

Urmau să aibă prioritate în cadrul fiecărui criteriu familiile de tineri și cele cărora li se pot acorda punctaje speciale pentru cazuri mai deosebite, cum ar fi: evacuați din locuință în virtutea unor prevederi contractuale sau legale care nu țin de voința și de comportamentul acestora, repatriați, tineri din case de ocrotire socială, locatari ai unor locuințe care nu mai prezintă siguranță în exploatare, funcționari publici transferați în interes de serviciu.

Criteriile de repartizare a locuințelor din fondul locativ de stat, avute în vedere la alin. (2), nu sunt limitative; la acestea s-au putut adăuga de către consiliul local și alte criterii, în funcție de situațiile specifice existente pe plan local. În acest sens, se constată că prin HCL nr. 502/2007, s-au aprobat criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea solicitărilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat: s-au stabilit criterii de acces

numai pentru locuințele sociale și criterii de ierarhizare, stabilite prin punctaj, care se puteau aplica tuturor tipurilor de locuință, de vreme ce textul nu a operat o distincție.

Definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații se făceau în condiții similare celor prevăzute la art. 21 din HG. nr. 1275/2000.

Însă acuzarea a pornit de la o premisă greșită, și anume aceea că în situația locuinței vizate de inculpatul M_____, din fondul locativ de stat, procedura legală de închiriere era cea specifică locuințelor sociale. De aceea, ca o componentă a acuzației, s-a reținut în mod neîntemeiat, că inculpatului M_____ nu i se cuvenea atribuirea prin închiriere a acelei locuințe, întrucât nu ar fi îndeplinit condițiile de venit, pentru atribuirea unei locuințe sociale.

Trebuia să se urmărească a constata dacă în cauză, au mai existat și alte cereri, vizând același tip de locuințe din fondul locativ de stat sau dacă dintre persoanele care au depus cereri pentru atribuirea de locuințe dintre cele aflate la dispoziția autorității administrației publice locale și care nu se calificau pentru atribuirea unor locuințe ANL sau locuințe sociale, cererile lor puteau fi valorificate ca având vocație pentru locuințele din fondul locativ de stat.

Mai departe, se impunea a se verifica dacă s-a efectuat publicitatea impusă de prevederile art. 30 din HG nr. 1275/2000, constând în afișarea la sediul primăriei, a criteriilor în baza cărora se repartizează acest tip de locuințe și apoi dacă în analiza dosarelor și în soluționarea cererilor, comisia constituită la nivelul consiliului local a respectat ordinea de prioritate.

Din datele pe care le deținem din dosarul cauzei, așa cum a fost orientată ancheta penală în cauză, constatăm că a fost identificată doar cererea inculpatului M_____ G_____, ca fiind una cu vocație la închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat.

Cel puțin aparent, din datele dosarului rezultă că procedura prev. de HG nr. 1275/2000 a fost respectată. Cererea inculpatului M_____ a fost luată în evidență, s-a întocmit o situație a locuințelor libere (fila 65 vol. II up), cererii i s-a atribuit un punctaj în baza documentelor anexate, cererea a fost analizată în Comisia socială.

Prin HCL nr. 502/28.12.2007, s-au aprobat criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat, precum și actele necesare ce trebuiau depuse de solicitant în soluționarea cererilor pentru obținerea unor locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

Se constată, de asemenea, că s-a întocmit o "listă nominală a solicitanților de locuințe sociale", în ordine alfabetică, cu mențiunea punctajului aferent fiecărui solicitant, listă în care, la poziția 892, figurează și inculpatul M_____ G_____, cu un punctaj de 45 puncte (fila 66 vol. V up).

Cererile cu punctajul maxim au primit un răspuns favorabil, în sensul că prin HCL nr. 395/14.11.2008 (filele 1-6 vol. V up), s-a aprobat repartizarea unui număr de 107 locuințe sociale, persoanelor și familiilor îndreptățite să primească o locuință socială, în ordinea descrescătoare a punctajului atribuit, până la un punctaj de 57 de puncte.

Este adevărat că atribuirea locuinței către inculpatul M_____ a avut loc la o dată anterioară aprobării acestei Hotărâri de Consiliu Local, însă așa cum s-a menționat, lui i-a fost atribuită o locuință cu un alt statut, respectiv din fondul locativ de stat.

Însă nu există date de anchetă care să dovedească faptul că cererea inculpatului M _____ a fost tratată preferențial, în detrimentul altor solicitanți de locuințe din fondul locativ, aflați în condiții egale sau superioare de punctaj.

Dacă doar cererea inculpatului M _____ a vizat închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat, nu putea exista o ordine de prioritate a solicitanților acestui tip de locuințe. În acest caz, atribuirea locuinței către inculpatul M _____, doar în baza HCL nr. 208/2006, a fost perfect justificată.

Neconcordanțele și neregulile care s-au constatat, cu privire la emiterea și înregistrarea notei interne nr. 8759/30.05.2008, înregistrarea cererii de încheiere a contractului de închiriere a inculpatului M _____, data adeverinței de salariu, semnarea contractului de închiriere de o persoană neîndreptățită, nu sunt imputabile inculpaților trimiși în judecată.

Pe de altă parte, s-a constatat, contrar celor susținute de acuzare și însușite de instanța de fond, că existența condiției de venit nu era o condiție de acces, ci de ordine de prioritate la atribuirea locuinței din fondul locativ de stat.

Prin adresa din 8.01.2016 comunicată de Primăria municipiului B _____ apărătorului inculpatului M _____ (fila 55 vol. 2 apel), rezultă că, potrivit procedurii urmate la nivelul primăriei B _____, locuințele vechi din fondul locativ de stat disponibile din perioada 2006 – 2010 nu au făcut obiectul criteriilor de ierarhizare stabilite prin punctaj conform Legii nr. 114/1996, iar pentru repartizarea acestora, nu a existat obligativitatea depunerii de către beneficiar a veniturilor pe ultimele 12 luni.

În 5.01.2009, inculpatul M _____ G _____ a formulat **cererea pentru cumpărarea apartamentului** (fila 86 vol. II up). Cererea apare înregistrată sub nr. xxxxxx/6.01.2009, la S _____ Contracte.

În 25.02.2009, inculpatul M _____ s-a prezentat în **audiență la primar**, cu solicitarea de cumpărare a locuinței.

În registrul de audiență, aferent ședinței de audiențe din 25.02.2009 ținute de inculpatul S _____ (fila 114 vol. 2 up), s-a consemnat că s-a prezentat inculpatul M _____ G _____, cu solicitarea de cumpărare a locuinței. Solicitarea a fost repartizată direcției Patrimoniu, cu rezoluția primarului "Da".

Registrul de audiențe a fost completat de martorul M _____ P _____, șeful de cabinet al primarului.

În baza rezoluțiilor din registrul de audiențe, șeful de cabinet M _____ P _____ a întocmit **Nota internă nr. 2183/27.02.2009**, în conținutul căreia, în privința solicitantului M _____ G _____, a consemnat, deosebit de rezoluția primarului din registrul de audiențe – "Da", că "s-a aprobat încheierea contractului de vânzare – cumpărare". Nota internă a fost semnată în numele primarului, cu mențiunea "se aprobă", de către administratorul public G _____ C _____.

Potrivit susținerilor martorului M _____ P _____, confirmate de susținerile inculpatului S _____, rezoluția din ședința de audiențe a fost, în privința solicitării inculpatului M _____, de aprobare, cu mențiunea de a se analiza legalitatea și a se hotărî în comisia socială.

După emiterea Notei interne și înainte de plecarea martorului M _____ P _____ din Primărie, în septembrie 2009, când inculpatul S _____ a sesizat neconcordanța mențiunilor din registrul de audiențe cu ceea ce el dispusese, i-a reproșat acest fapt martorului M _____, care a procedat la completarea în Registrul de audiențe, în sensul de a menționa în loc de ”Da”, ”De analizat legalitatea și hot. în comisia socială”. Nota internă nu a mai putut fi pusă de acord cu această modificare, întrucât fusese deja emisă.

Însă, așa cum a susținut și martorul M _____, rezoluția primarului S _____ în ședința de audiențe din 25.02.2009 a fost de a se analiza solicitarea și a se hotărî în comisia socială.

Ca atare, responsabilitatea pentru emiterea Notei interne nr. 2183/27.02.2009 a revenit emitentului acestuia, respectiv martorului M _____ P _____.

În 16.03.2009, locuința în discuție a fost propusă pentru expertizare în vederea evaluării (fila 117 vol. 2 up).

În 25.03.2009, s-a întocmit raportul de evaluare (filele 118 – 126 vol. 2 up), locuința fiind evaluată la 6.250 lei fără TVA.

În 21.04.2009, S _____ Contracte a propus Serviciului Juridic C _____ avizarea din punct de vedere al legalității, a încheierii a 11 contracte de vânzare – cumpărare, printre care și al inculpatului M _____ (fila 140 vol. 2 up).

În 31.07.2009, S _____ Juridic C _____ a restituit cele 11 contracte, Serviciului Contracte, în scopul demarării procedurii legale, de încheiere a unor contracte în formă autentică (fila 210 vol. 1 apel).

Contractul de vânzare – cumpărare a fost semnat în martie 2010 pentru primar de viceprimarul M _____ R _____, de inculpatul P _____ G _____, de martora P _____ S _____ și vizat pentru legalitate de juristul Marțiuneac R _____ G _____.

În 4.03.2010, S _____ Contracte a trimis Serviciului Juridic și C _____, spre verificare și avizare din punct de vedere al legalității, 16 contracte de vânzare – cumpărare, printre care și cel al inculpatului M _____ (fila 185 vol. 1 apel).

Contractul inculpatului M _____ nu a fost finalizat și pus în executare, întrucât prin adresa nr. 7793/13.08.2010 (fila 472 vol. III apel), S _____ C _____ a comunicat din nou Serviciului contracte, condiția legală de încheiere a contractelor în formă autentică.

După ce inculpatul S _____ a aflat de semnarea contractului, de către o persoană pe care nu o împuternicise în acest sens, a luat spre păstrare un exemplar al contractului.

Răspunzând punctual acuzațiilor din rechizitoriu, Curtea de Apel precizează următoarele:

În ce privește infracțiunea de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal imputată inculpatului M_____ G_____:

Inculpatul M_____ G_____ este acuzat că în calitate de Șef serviciu al Serviciului administrare fond locativ și îndrumare asociații de proprietari din cadrul Primăriei municipiului B____, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, și-a îndeplinit în mod defectuos atribuțiile de serviciu, repartizându-și o locuință din fondul locativ de stat aflată în administrarea Consiliului Local B____, în vederea achiziționării acesteia, urmărind obținerea pentru sine a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B____, _____ și producerea unei pagube Municipiului B____, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

I s-a imputat inculpatului că a verificat în mod defectuos propria cerere prin care solicita repartizarea unei locuințe și a semnat anexa la referatul nr. xxxxx/20.07.2006 și raportul de specialitate întocmit în vederea adoptării HCL nr. 208/31.07.2006, confirmând astfel că cererea sa îndeplinește condițiile legale pentru a fi aprobată, în condițiile în care la cerere nu erau atașate documente care să ateste venitul obținut și, mai mult, nu îndeplinea condiția de venit pentru accesul la locuință socială sau din fondul locativ de stat, prevăzută de art.42 din Legea nr.114/1996 coroborat cu art.23 din H.G. nr.1275/2000.

La data de 13.06.2008 și-a repartizat în vederea închirierii și ulterior achiziționării apartamentul compus din 2 camere situat în B____, _____ fondul locativ de stat, în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B____ prin care să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat (repartizarea locuinței pe persoană și stabilirea locației.)

S-a menționat că îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu constă în încălcarea dispozițiilor art.43 din Legea nr.114/1996 - Legea locuinței, art.30 cu referire la art.21-23 din H.G.nr.502/2007 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr.114/1996, astfel cum acestea erau în vigoare în perioada comiterii faptelor, H.C.L. B____ nr.502/28.12.2007 privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul și-a încălcat și atribuțiile din fișa postului privind:

- verificarea și supunerea spre analiză a dosarelor Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe constituită la nivelul Consiliului Local;
- coordonarea și urmărirea activității de verificare a documentelor depuse în dosare, de întocmire și actualizare a punctajelor, în baza criteriilor de departajare stabilite de legislația în vigoare;

- întocmirea repartițiilor în vederea încheierii contractelor de închiriere.

Ca răspuns la aceste acuzații, Curtea de Apel constată:

1. De vreme ce nu exista o interdicție legală ca un angajat al Primăriei să poată beneficia de o locuință din fondul locativ de stat, în chirie sau pe care să o achiziționeze, nu se poate reține că demersul inculpatului a vizat obținerea unui folos necuvenit.

2. Nu inculpatul și-a repartizat locuința din fondul locativ de stat. Inculpatul a formulat o cerere pentru atribuirea unei locuințe, cererea a fost analizată și i s-a întocmit un punctaj după criteriile de ierarhizare care au avut în vedere situația locativă actuală, starea civilă, starea de sănătate, nivelul de studii și pregătire profesională, situații locative sau sociale deosebite. Apoi, dosarul său a urmat parcursul analizei în comisia de analiză, precum și traseul în compartimentele de specialitate ale Primăriei, așa cum s-a constatat anterior.

3. Este adevărat că inculpatul nu îndeplinea condiția de venit pentru accesul la o locuință socială, dar cererea sa nu a fost analizată din această perspectivă, ci a vizat locuința din _____ avea statut de locuință socială, ci de locuință din fondul locativ de stat.

Nu este întemeiată acuzația că inculpatul nu îndeplinea condiția de venit pentru accesul la locuința din fondul locativ de stat. Pentru acest tip de locuințe, potrivit art. 30 alin. 2 lit. d din HG nr. 1275/2000, venitul solicitantului nu constituia un criteriu de acces, ca în situația locuințelor sociale, ci un criteriu de stabilire a ordinii de prioritate.

4. Nu poate fi reținută acuzația potrivit căreia inculpatul M _____ și-ar fi îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu, prin încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 114/1996, art. 21-23 din HG nr. 502/2007, pentru că, așa cum s-a arătat anterior, aceste prevederi legale, sunt specifice regimului juridic al locuinței sociale.

Conform art. 30 alin. 5 din HG. nr. 1275/2000, doar prevederile art. 21 alin. 2 și 3 din HG nr. 1275/2000 valabile și la locuințele sociale, sunt aplicabile și procedurii de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat, cu referire la definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații.

5. Cu privire la acuzația că inculpatul M _____ a încălcat prevederile **HCL nr. 502/2007**, privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat, se rețin următoarele:

Aplicarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și verificarea listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat intra în principal, în atribuțiile Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, care trebuia să analizeze dosarele și să stabilească ordinea de prioritate a solicitărilor.

Nu-i poate fi imputată inculpatului M_____ conduita de a nu depune actele necesare pentru cererea de închiriere a locuinței conform listei anexă a HCL, pentru că în acest demers, al formulării solicitării de locuință, el a acționat ca un particular, și nu în virtutea atribuțiilor de serviciu.

Însă, potrivit fișei postului, inculpatul M_____ avea obligația legală de a aplica HCL nr. 502/2007, respectiv de a verifica documentele depuse în dosare, de a coordona și urmări activitatea de întocmire și actualizare a punctajelor în baza criteriilor de departajare prin punctaj, de a verifica dosarele și a le supune spre analiză Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe.

Ca atare, se reține că neîndeplinind aceste obligații de procedură în privința propriului dosar, prin aceea că nu a înaintat dosarul Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, în vederea analizării dosarului și stabilirii ordinii de prioritate între solicitările de locuințe din fondul locativ de stat, inculpatul M_____ a încălcat prevederile HCL nr.502/2007.

7. 4. Cu privire la acuzațiile că:

- în 13.06.2008, inculpatul M_____ ”și-a repartizat în vederea închirierii și ulterior achiziționării, apartamentul...în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B____, prin care să-i fie repartizată o locuință...”, încălcând prevederile art. 30 din HG nr. 1275/2000

- inculpatul M_____ și-a încălcat **atribuțiile din fișa postului**, cu privire la: verificarea și supunerea spre analiză a dosarelor Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe constituită la nivelul Consiliului Local; coordonarea și urmărirea activității de verificare a documentelor depuse în dosare, de întocmire și actualizare a punctajelor, în baza criteriilor de departajare stabilite de legislația în vigoare; întocmirea repartițiilor în vederea încheierii contractelor de închiriere,

se rețin următoarele:

Așa după cum a rezultat din probe administrate, procedura de urmat presupunea ca documentul numit Repartiție să fie întocmit, **după ce** Comisia socială efectua repartizarea efectivă a locuinței, în limita locuințelor disponibile și în funcție de punctaj. În situația solicitantului M_____ G_____, o asemenea repartizare a Comisiei sociale, cu referire explicită la locuința individualizată de atribuit, nu a avut loc. Documentul Repartiție s-a emis, așa cum rezultă din conținutul acestuia, doar în baza HCL nr.208/2006 (care îi dădea vocație solicitantului M_____ G_____ la obținerea unei locuințe, neindividualizate, nici măcar ca și statut juridic) și a Notei Interne nr. 7859/30.05.2008.

Ca atare, sub acest aspect, fapta inculpatului M_____ G_____, de a nu verifica documentația aferentă dosarului de locuință, prealabil întocmirii Repartiției, urmată de întocmirea Repartiției ca înscris cu valoare de ”Propunere”, deci de sesizare a Serviciului Contracte, în condițiile în care nu a existat o repartizare a Comisiei sociale cu referire explicită la locuința individualizată de atribuit, constituie o încălcare a criteriilor de bază și a ordinii de prioritate în soluționarea cererilor având ca obiect închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat, reglementate de art. 30 din HG nr. 1275/2000, precum și o abatere de la

normele de conduită specifice funcției pe care inculpatul a îndeplinit-o, aceea de Șef Serviciu prevăzute în fișa postului (filele 216 - 217 vol. 2 up).

Potrivit fișei postului, anexă la Dispoziția nr. 529/13.03.2006 a Primarului minicipiului B____, inculpatul M_____ G_____, în calitate de Șef serviciu al Serviciului Public de Administrare a Fondului Locativ și Îndrumare Asociației de Proprietari din cadrul Direcției Patrimoniu, avea următoarele atribuții:

”Coordonează și urmărește activitatea de întocmire, luare în evidență și păstrare a dosarelor solicitanților de locuințe, de verificare a documentelor depuse în dosare, de întocmire și actualizare a punctajelor în baza criteriilor de departajare prin punctaj stabilite de legislația în vigoare.

Verifică și supune spre analiză dosarele, Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, constituită la nivelul Consiliului Local.

Verifică întocmirea listelor cu solicitanții de locuințe, la solicitarea Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, în vederea stabilirii ordinii de prioritate.

Întocmește repartițiile în vederea încheierii contractelor de închiriere”.

Ca atare, inculpatul M_____ avea obligația, conform fișei postului, să verifice toate dosarele de locuință și să le supună spre analiză Comisiei de analiză a solicitărilor de locuință, în vederea stabilirii ordinii de prioritate și abia apoi, să întocmească documentul numit ”Repartiție”. Ori, în privința propriului dosar de locuință, inculpatul M_____ nu a respectat această procedură, în sensul că nu a trimis dosarul său spre analiză Comisiei de analiză a solicitărilor de locuință, în vederea stabilirii ordinii de prioritate, ci a întocmit ”Repartiția”, în lipsa unei analize și a unei ordini de prioritate efectuate de Comisie.

Însă această încălcare de către inculpat a prevederilor HG nr. 1275/2000, a HCL nr. 502/2007 și a atribuțiilor din fișa postului, nu constituie faptă penală și nu este de natură să atragă răspunderea penală a inculpatului. Se pune problema unei alte forme de răspundere juridică, inferioară ca și gravitate răspunderii penale.

Astfel, se constată că prin Decizia nr. 405/15.06.2016 pronunțată de Curtea Constituțională și publicată în Monitorul oficial nr. 517/8.07.2016, urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate, s-a constatat că dispozițiile art. 246 alin. 1 Cod Penal din 1969 și art. 297 alin. 1 Cod Penal sunt constituționale, în măsura în care prin sintagma ”îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora, care se regăsește și în conținutul art. 248 Cod Penal din 1969 se înțelege ”îndeplinește prin încălcarea legii”.

S-a stabilit că aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. Pe de altă parte, Curtea Constituțională a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta, deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. În materie penală, principiul legalității încriminării

impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale.

Rațiunile acestor dispoziții au avut în vedere și respectarea principiului "ultima ratio" în materie penală, nefiind suficient să se constate că faptele încriminate aduc atingere unei valori sociale ocrotite, ci această atingere trebuind să prezinte un anumit grad de intensitate și gravitate, care să justifice sancțiunea penală.

Potrivit prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei dispoziții dintr-o lege este definitivă și obligatorie.

Potrivit Deciziei nr. 1415/2009 a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt obligatorii și se impun cu aceeași forță, tuturor subiecților de drept.

Potrivit prevederilor art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, dispoziția din legea în vigoare constatată ca neconstituțională își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea Deciziei Curții Constituționale, dacă în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Curtea de Apel a constatat că deși a expirat intervalul de 45 de zile de la data publicării Deciziei Curții Constituționale, legiuitorul nu a intervenit, până în prezent, pentru a pune în acord prevederile abuzului în serviciu, cu dispozițiile constituționale.

Ca atare, se reține că sintagma din conținutul art. 248 alin. 1 Cod Penal din 1969, "îndeplinește în mod defectuos", este constituțională, numai în măsura în care înțelesul său echivalează cu sintagma "îndeplinește prin încălcarea legii", iar încălcarea vizează un act de reglementare primară, adică o lege sau o ordonanță de guvern.

Per a contrario, în ipoteza în care conduita inculpatului subiect activ al infracțiunii, constă în încălcarea unui act normativ de reglementare secundară, inferior legii sau ordonanței guvernului, ne aflăm în afara cadrului constituțional al reglementării infracțiunii de abuz în serviciu.

Ca atare, Curtea de Apel constată că teza infracțiunii constând în fapta funcționarului care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act în mod defectuos, în sensul că îl îndeplinește prin încălcarea unui act normativ, iar în concret actul normativ încălcat este unul inferior legii sau ordonanței guvernului, nu întrunește condiția de conformitate cu prevederile constituționale și, conform art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, își încetează aplicabilitatea.

Efectul juridic al încetării valabilității acestei modalități de comitere a infracțiunii, este similar intervenirii unei dezincriminări parțiale a infracțiunii.

Decizia Curții Constituționale, prin care se restrânge câmpul de aplicare al normei ce încriminează abuzul în serviciu este echivalentă cu o lege nouă de dezincriminare parțială. În conceptul de "lege" intră actele normative, precum și jurisprudența obligatorie, întrucât Curtea de la Strasbourg a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de lege, în lumina Convenției Europene, înglobează dreptul de origine atât legislativă, cât și jurisprudențială.

În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 847/2008, în cuprinsul căreia a reținut că decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor.

Acest raționament nu este incompatibil cu prevederile art. 147 alin. 4 teza a doua din Constituție, potrivit căreia de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Așa cum se va reține, producerea consecințelor pentru trecut nu derivă din aplicarea directă, pentru trecut, a Deciziei Curții Constituționale, ci din asimilarea efectelor juridice ale deciziei, cu situația intervenirii unei dezincriminări.

Potrivit art. 4 Cod Penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 187/2012, dispozițiile art. 4 Cod Penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

Ca atare, Curtea de Apel constată că prin restrângerea conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, urmare a incidenței Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, a intervenit o dezincriminare parțială a acestei infracțiuni, prin excluderea modalității alternative de comitere, constând în îndeplinirea unui act, prin încălcarea unui act normativ cu forță juridică inferioară legii sau ordonanței de guvern.

Câtă vreme ipoteza dedusă judecății se încadrează în această modalitate alternativă de comitere a infracțiunii, în privința căreia a intervenit dezincriminarea, se impune a se reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, sub aspectul laturii obiective.

În același sens, al intervenirii dezincriminării, s-a pronunțat și Î____ prin Decizia nr. 6/28.02.2017, în pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în ce privește infracțiunea de conflict de interese, reținându-se că, dată fiind constatarea ca neconstituțională a sintagmei ”raporturi comerciale” din conținutul infracțiunii, comiterea faptei în condițiile obținerii unui folos patrimonial pentru o persoană cu care făptuitorul s-a aflat în raporturi comerciale, este dezincriminată.

Transpunând în drept aceste considerații, prin raportare la cazurile care împiedică exercitarea în continuare a acțiunii penale, se va reține, potrivit art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod de Procedură Penală, că fapta nu este prevăzută de legea penală.

În concluzie:

1. Conduita inculpatului M_____ G_____ ca funcționar în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, constând în întocmirea și semnarea referatului din 20.07.2006, a raportului de specialitate privind avizarea proiectului HCL nr. 208/2006 și a repartiției nr. 8378/13.06.2008, în lipsa unei hotărâri a Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe care să

stabilească ordinea de prioritate și să repartizeze locuința individualizată solicitantului M____ G____, a avut ca urmare încălcarea art. 30 din HG nr. 1275/2000, HCL nr. 502/2007 și a atribuțiilor din fișa postului, acte cu o forță juridică inferioară legilor și ordonanțelor de guvern.

2. Însă, așa cum s-a menționat, ancheta penală nu a vizat verificări, în sensul de a se constata dacă atribuirea prin închiriere a locuinței către solicitantul M____ G____ a respectat criteriile de atribuire și ordinea de prioritate, între solicitările de locuințe din fondul locativ de stat și dacă în concret, a fost defavorizat vreun alt solicitant cu punctaj superior inculpatului M____.

Ca atare, raportat la reținerea acuzării că inculpatul a acționat abuziv în vederea obținerii pentru sine a unui avantaj patrimonial, constând în obținerea locuinței, Curtea de Apel reține că nu este dovedită întrunirea condiției din conținutul art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, respectiv a intenției, de a obține pentru sine sau pentru altul, un folos necuvenit.

Pentru a se putea reține, așa cum susține acuzarea, că dobândirea locuinței ar fi reprezentat folosul **necuvenit**, s-ar fi impus a se dovedi că inculpatul M____ nu era îndreptățit legal să închirieze și apoi să cumpere o locuință din fondul locativ de stat sau că locuința i-a fost atribuită în mod nelegal, fără ca el să întrunească condițiile legale de atribuire, în detrimentul altui solicitant. Ori, deși s-a constatat încălcarea normelor de procedură (lipsa hotărârii Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, privind analiza dosarului și stabilirea ordinii de prioritate), niciuna din aceste situații nu a fost dovedită.

În primul rând, așa cum s-a menționat anterior, nu s-a identificat vreo interdicție legală ca inculpatul, datorită funcției sale în primărie, să poată închiria sau cumpăra o locuință din fondul locativ de stat.

În al doilea rând, deși s-a constatat încălcarea procedurii (prin lipsa hotărârii Comisiei de analiză a solicitărilor de locuințe, privind analiza dosarului și stabilirea ordinii de prioritate), nu s-a stabilit că locuința i-a fost atribuită inculpatului M____ în mod necuvenit. Nu s-a constatat vreo încălcare a prevederilor legale, altele decât cele anterior enunțate, care reglementează regimul juridic de închiriere sau de vânzare a locuințelor din fondul locativ de stat. Subliniem, contrar celor susținute de acuzare, că în cauză, dat fiind statutul de locuință din fondul locativ de stat, nu era aplicabilă procedura legală de închiriere, specifică locuințelor sociale.

3. Raportat la încadrarea juridică, de abuz în serviciu în forma tentativei și la reținerea acuzării că inculpatul a acționat abuziv în vederea obținerii pentru sine a unui avantaj patrimonial și cu consecința producerii unei pagube municipiului B____, constând în contravaloarea locuinței, Curtea de Apel reține că nu este întrunită condiția din conținutul art. 248 Cod Penal, a virtualei consecințe a **producerii unei pagube în patrimoniul municipiului B____**.

Acuzarea determină această pagubă prin raportare la diferența dintre valoarea de vânzare a locuinței, așa cum a fost ea stabilită de evaluatorul angajat de Primărie – Sierra Quadrant Consulting G____ SA B____, la suma de 6250 lei fără TVA și valoarea de calcul rezultată din expertiza tehnică efectuată în faza de urmărire penală, de către un expert tehnic, respectiv suma de 11.379 lei.

Se constată că ambele evaluări au avut ca bază de calcul prevederile Decretului – lege nr. 61/1990 și ale Legii nr. 85/1992, însă acuzarea reține că prețul la care s-a intenționat vânzarea imobilului către inculpatul M _____ nu reprezintă valoarea de piață a imobilului.

În primul rând, Curtea de Apel constată că modul de calcul al prețului de vânzare nu a constituit o opțiune a Primăriei B _____, iar potrivit art. 6 din Decretul – lege nr. 61/1990, el s-a stabilit conform anexelor 1 și 2 ale actului normativ, completate potrivit Legii nr. 85/1992. Faptul că acest mod de calcul obligatoriu nu a ținut pasul cu valoarea de piață a imobilelor, nu poate fi imputat evaluatorilor.

În al doilea rând, nu poate fi imputată inculpatului M _____ intenția de a acționa în scopul cauzării vreunei pagube patrimoniului municipiului B _____, de vreme ce inculpatul nu a avut nicio implicare în determinarea modului de calcul al prețului locuinței.

În al treilea rând, în apel, s-a procedat, la solicitarea inculpatului M _____ G _____, la efectuarea unui nou raport de expertiză tehnică judiciară, având ca obiect estimarea prețului apartamentului în cauză.

Prin raportul de expertiză întocmit (filele 414 – 447 vol. 2 apel), s-a estimat prețul apartamentului, ținând seama de prevederile Legii nr. 85/1992, ale Decretului – lege nr. 61/1990 și ale Decretului nr. 93/1977. S-a stabilit o valoare actualizată la martie 2009, de 7.442 lei inclusiv TVA. Întrucât în 2010 s-au efectuat lucrări de reabilitare termică a blocului de locuințe, s-a calculat valoarea acestor lucrări aferente apartamentului, la suma de 9.909,50 lei.

S-au evidențiat deprecierile constatate în urma inspecției locuinței, s-a estimat gradul de depreciere a apartamentului la 50,55% și s-a calculat o valoare a investițiilor necesare pentru ca imobilul să fie locuibil, la suma de 31.901,52 lei, inclusiv TVA.

Ținând seama de concluziile acestui raportului de expertiză, se constată că nu există o diferență majoră față de prețul stabilit pentru vânzarea locuinței, în baza evaluării întocmite de Sierra Quadrant Consulting G _____ SA B _____.

4. Pe de altă parte, date fiind concluziile anterior formulate, nici sub aspectul **laturii subiective**, probele administrate nu au dovedit că inculpatul, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, chiar în condițiile încălcării procedurii, ar fi acționat cu intenția directă de a obține pentru sine un folos necuvenit sau pentru a cauza vreo pagubă municipiului B _____.

Ca atare, în privința infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art.32 alin. 1 Cod Penal rap. la art.13/2 din Legea nr. 78/2000, cu referire la art. 297 alin. 1 Cod Penal, cu apl. art. 35 alin. 1 Cod Penal și art. 5 Cod Penal, Curtea de Apel constată că nu sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, sub aspectul laturii obiective și al laturii subiective, situație care se raportează la soluția de achitare întemeiată pe prevederile art. 16 lit. b Cod de Procedură Penală - fapta nu este prevăzută de legea penală și nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

În ce privește infracțiunea de uz de fals prev. de art. 291 teza a II-a Cod Penal din 1969, cu apl. art. 5 Cod Penal, se reține că:

Inculpatul M_____ este acuzat că a depus la cererea de cumpărare a apartamentului înregistrată la Primăria B_____ sub nr. xxxxxx/06.01.2009 adeverința nr. 46, fără dată, emisă de Asociația de Proprietari nr. 83 B_____, înscris în cuprinsul căruia se menționează, în mod nereal, că M_____ G_____, domiciliat în _____, nu are debite, deși în perioada respectivă datoriile aferente apartamentului erau de 7.997, 29 lei. Adeverința a fost folosită în vederea dovedirii îndeplinirii condițiilor de cumpărare a locuinței.

Se constată că prin ordonanța anexă la rechizitoriu, din data de 1.04.2014, în cauză s-a dispus clasarea și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ față de numiții B_____ G_____ și I_____ E_____, președinte și respectiv administrator al Asociației de proprietari nr. 83 B_____, faptă constând în ”alterarea adeverinței înregistrate sub nr. 46, fără dată, în sensul că M_____ G_____ nu are debite la asociație, deși la data emiterii înscrisului, apartamentul al cărui chirie era sus – numitul avea debite de aproximativ 8000 lei”.

S-a imputat inculpatului M_____ faptul că a depus ca anexă la cererea de cumpărare a apartamentului, din 6.01.2009, adeverința nr. 46 (fila 89 vol. II up), fără dată, emisă de sus-numiți în calitate de președinte și administrator al Asociației de proprietari nr. 83 B_____, care conținea date nereale, respectiv mențiunea faptului că inculpatul M_____ nu are debite la asociație.

Prioritar, Curtea de Apel reține că raportat la momentul comiterii faptei – 6.01.2009, în aplicarea globală a legii penale mai favorabile condiționată de reținerea încadrării juridice prev. de art. 291 Cod Penal din 1969, în condițiile art. 122 lit. d și art. 124 Cod Penal din 1969, până la data soluționării definitive a prezentei cauze, s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale.

Astfel, infracțiunea de uz de fals, prev. de art. 291 Cod Penal din 196, vizând folosirea unui înscris sub semnătură privată, este pedepsită cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amendă. Potrivit art. 122 lit. d Cod Penal din 1969, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani. Potrivit art. 124 Cod Penal din xxxxx, în forma în vigoare înainte de modificarea sa prin Legea nr. 63/2012, prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă jumătate. Ca atare, prescripția specială a răspunderii penale s-a împlinit după 7 ani și 6 luni de la data comiterii faptei – 7.01.2009, adică în 6.07.2016.

Pe fondul analizei întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii, solicitate de inculpatul M_____, Curtea de Apel reține că:

În fapt, s-a constatat că inculpatul M_____ nu acumulase personal vreun debit la asociația de proprietari, pentru că nici nu locuise efectiv în locuință până la acea dată, astfel că într-o interpretare literală a consemnărilor din conținutul adeverinței, acestea nu apar ca fiind contrare realității. Însă în realitate, la acel moment, existau debite la asociație aferente locuinței, neachitate, care proveneau de la fostul chirieș evacuat.

Ca atare, o primă discuție vizează existența infracțiunii de fals, ca o premisă obligatorie a existenței infracțiunii de uz de fals. În această analiză, pentru motivele anterior expuse, cu privire la faptul că inculpatul M_____ nu avea un debit personal la asociația de proprietari, nu se poate susține că adeverința nr. 46 ar atesta fapte necorespunzătoare adevărului.

Dacă înscrisul utilizat de inculpatul M_____, depus la dosarul de cumpărare a locuinței, nu este fals în înțelesul legii penale, conduita sa nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals.

Apoi, existența uzului de fals ca infracțiune este condiționată de intenția folosirii sale, în vederea producerii unei consecințe juridice.

Potrivit prevederilor art. 20 din Legea nr. 230/2007, proprietarului locuinței (Primăriei) îi revenea obligația ca la întocmirea formelor de înstrăinare, să facă dovada achitării la zi a contribuției la cheltuielile asociației de proprietari. Însă în cazul existenței unor datorii, înstrăinarea proprietății se putea face, dacă se introducea în contract o clauză privitoare la preluarea datoriilor de către cumpărător.

La nivelul Primăriei B____, s-a constatat incidența unei cutume, în sensul că în situația existenței unor debite către Asociația de proprietari provenind de la foștii chiriași, acestea să fie preluate și achitate de către noul chiriaș.

Însă, dacă funcționarii însărcinați cu soluționarea cererii de vânzare a locuinței apreciau că datele furnizate de adeverința depusă de inculpat nu sunt relevante în ce privește debitele aferente imobilului, erau obligați să solicite informații suplimentare cu privire la existența unor asemenea debite, dacă adeverința prezentată nu le oferea. Independent de conținutul adeverinței, prevederile legale (art. 20 alin. 3 din Legea nr. 230/2007) impuneau notarului să încheie contractul de înstrăinare, doar dacă cumpărătorul prelua datoria aferentă locuinței.

Ca atare, nici din perspectiva îndeplinirii condiției ca folosirea înscrisului fals să vizeze producerea unor consecințe juridice, se apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals.

Totodată, sub aspectul laturii subiective, inculpatul ar fi trebuit să cunoască faptul că înscrisul utilizat este fals, ori, nici această teză nu este incidentă, de vreme ce menționarea lipsei vreunei datorii, prin raportare la persoana inculpatului și nu la imobil, nu contravenea realității.

Ca atare, se va reține că în cauză nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 Cod Penal cu apl. art. 5 Cod Penal, pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului M_____, soluție care își găsește temeiul juridic de achitare în prevederile art. 16 lit. b teza I Cod de Procedură Penală, potrivit cărora fapta nu este prevăzută de legea penală.

În ce privește infracțiunea de conflict de interese prev. de art. 253/1 Cod Penal din 1969, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod Penal din 1969 și art. 5 Cod Penal, imputată inculpatului M_____ G_____, se rețin următoarele:

Acuzația adusă inculpatului constă în aceea că în 13.06.2008, a întocmit și semnat Repartiția nr. 8378, iar în 1.08.2008, a verificat propria cerere prin care solicita încheierea contractului de închiriere pentru locuință, obținând folosul material constând în folosirea locuinței, în perioada 1.08.xxxxxxxxxxxxxx12, scopul acțiunilor sale fiind acela de cumpărare a locuinței din fondul locativ de stat la un preț derizoriu.

La datele de 13.06.2008 și 1.08.2008, când se susține că s-au comis cele două acte infracționale de conflict de interese, erau aplicabile prevederile art. 253/1 Cod Penal din 1969, potrivit căruia:

Fapta funcționarului public care, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act ori participă la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru sine, soțul său, o rudă ori un afîn până la gradul II inclusiv, sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de servicii sau foloase de orice natură, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe durată maximă.

Prin decizia nr. 603/2015 a Curții Constituționale, sintagma ”raporturi comerciale” a fost declarată neconstituțională.

Prioritar, Curtea de Apel constată că raportat la momentul comiterii faptei –13.06.2008 și 1.08.2008, în aplicarea globală a legii penale mai favorabile condiționată de reținerea încadrării juridice prev. de art. 253/1 Cod Penal din 1969, în condițiile art. 122 lit. d și art. 124 Cod Penal din 1969, până la data soluționării definitive a prezentei cauze, s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale.

Astfel, infracțiunea de conflict de interese, prev. de art. 253/1 Cod Penal din 1969, este pedepsită cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani. Potrivit art. 122 lit. d Cod Penal din 1969, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani. Potrivit art. 124 Cod Penal din xxxxx, în forma în vigoare înainte de modificarea sa prin Legea nr. 63/2012, prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni, dacă termenul de prescripție prevăzut la art. 122 este depășit cu încă jumătate. Ca atare, prescripția specială a răspunderii penale s-a împlinit după 7 ani și 6 luni de la data comiterii faptei – 13.06.2008 și 1.08.2008, adică în 31.01.2016.

Pe fondul analizei elementelor constitutive ale infracțiunii, așa cum a solicitat inculpatul M., se reține că:

Din analiza conținutului constitutiv al infracțiunii de conflict de interese, se constată că se condiționează comportamentul făptuitorului, constând în îndeplinirea unui act sau luarea unei decizii, de obținerea unui folos material, în cazul de față, pentru sine – folosirea locuinței.

Potrivit prevederilor Legii nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, conflictul de interese are următoarea conotație legală:

Art. 70 - Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

Art. 71 - Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

Titlul IV secțiunea a 4 -a din lege reglementează conflictul de interese privind funcționarii publici:

Art. 79 - (1) Funcționarul public este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției publice.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, funcționarul public este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct funcționarul public în cauză, va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

Ca atare, intenția legiuitorului în materie penală a fost aceea de a institui, în cadrul acestei infracțiuni, o formă de răspundere juridică aproape de cea obiectivă, în sensul că:

Cerințele elementului material al infracțiunii sunt realizate chiar dacă actul îndeplinit sau participarea la luarea unei decizii sunt corecte, efectuându-se în deplină concordanță cu atribuțiile de serviciu ale inculpatului și cu dispozițiile legale în vigoare. Comportamentul ilicit constă în neabținerea autorului de a participa, chiar dacă atribuțiile de serviciu îi permiteau, la desfășurarea unor activități în urma cărora se obțin foloase materiale pentru el sau pentru anumite categorii de persoane care se află în anumite raporturi cu acesta.

Se constată că legiuitorul pretinde abținerea făptuitorului de la activitățile încriminate, tocmai pentru a elimina posibilitatea creării unor facilități, pentru sine ori pentru cei apropiați, care să ducă la obținerea de foloase patrimoniale.

Legea nu cere ca actul de serviciu ori participarea la decizie să fie demonstrate ca ilicite, nici folosul patrimonial nu trebuie să fie necuvenit, obținut în afara condițiilor legale, apreciindu-se că există o vătămare concretă în situația în care inculpatul manifestă în mod subiectiv tendința de a se favoriza pe sine sau persoane apropiate, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

S-a apreciat în doctrina juridică faptul că textul incriminator este foarte general, imprecis și susceptibil de variate interpretări, creându-se riscul să se ajungă la condamnarea unor persoane care sunt de bună credință și își desfășoară corect și legal sarcinile de serviciu. Însă opțiunea legiuitorului de a încrimina fapta în această manieră, chiar aptă de a fi comentată între teoreticieni, este obligatoriu a fi respectată în procesul de aplicare a dreptului.

Din această perspectivă, Curtea de Apel apreciază că atitudinea inculpatului este una culpabilă, conduita sa în exercitarea atribuțiilor de serviciu impunându-se a fi una de abținere de la a participa cu orice fel de act material, în procedura de soluționare a cererii sale de închiriere a unei locuințe.

Chiar dacă potrivit fișei postului inculpatul M _____ avea ca atribuții de serviciu verificarea dosarelor solicitanților de locuințe, supunerea lor spre analiză Comisiei și întocmirea repartițiilor, în situația soluționării propriului dosar, exista posibilitatea legală a înștiințării conducătorului ierarhic, pentru desemnarea unui alt funcționar, care să întreprinsă aceste demersuri în procedura de soluționare a cererii sale personale.

Ca atare, în privința infracțiunii de conflict de interese, se va valorifica favorabil inculpatului, constatarea intervenției prescripției răspunderii penale, cu consecința pronunțării unei soluții de încetare a procesului penal, în temeiul art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. f Cod de Procedură Penală.

În privința inculpatului P _____ G _____:

S-a imputat inculpatului că în calitate de director executiv al Direcției patrimoniu din cadrul Primăriei municipiului B _____, a semnat Repartiția nr. 8378/13.06.2008 prin care subalternului său, inculpatul M _____ G _____, i-a fost repartizată o locuință din fondul locativ de stat situată în B _____, _____, în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B _____ prin care inculpatului M _____ G _____ să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat (repartizarea locuinței pe persoană și stabilirea locației.).

Îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu ar fi avut ca rezultat obținerea de către inculpatul M _____ G _____ a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B _____, _____ și producerea unei pagube Municipiului B _____, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

S-a reținut că îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu constă în încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 114/1996 - Legea locuinței, art.30 cu referire la art.21-23 din H.G.nr.502/2007 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a

prevederilor Legii locuinței nr.114/1996, astfel cum acestea erau în vigoare în perioada comiterii faptelor, HCL B_____ nr.502/28.12.2007 privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

De asemenea, s-a imputat că inculpatul și-a încălcat și atribuțiile din fișa postului privind organizarea, îndrumarea și controlul întregii activități referitoare la evidența fondului locativ, evidența și gestionarea patrimoniului public și privat al municipiului B_____.

Curtea de Apel precizează că argumentele expuse anterior cu privire la procedura de atribuire a locuinței inculpatului M_____, G_____, la natura juridică a locuinței vizate, la prevederile legale aplicabile procedurii de închiriere a locuinței din fondul locativ de stat, la elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, sunt valabile și în situația inculpatului P_____.

1. Așa cum s-a menționat anterior, în opinia Curții de Apel, acuzarea a pornit de la o premisă greșită, și anume aceea că în situația locuinței vizate de inculpatul M_____, din fondul locativ de stat, procedura legală de închiriere era cea specifică locuințelor sociale. De aceea, ca o componentă a acuzației, s-a reținut în mod neîntemeiat, că inculpatului M_____ nu i se cuvenea atribuirea prin închiriere a acelei locuințe, întrucât nu ar fi îndeplinit condițiile de venit, pentru atribuirea unei locuințe sociale.

Ca atare, acuzarea trebuia să urmărească a constata dacă în cauză, au mai existat și alte cereri, vizând același tip de locuințe din fondul locativ de stat sau dacă dintre persoanele care au depus cereri pentru atribuirea de locuințe dintre cele aflate la dispoziția autorității administrației publice locale și care nu se calificau pentru atribuirea unor locuințe ANL sau locuințe sociale, cererile lor puteau fi valorificate ca având vocație pentru locuințele din fondul locativ de stat.

Mai departe, se impunea a se verifica dacă s-a efectuat publicitatea impusă de prevederile art. 30 din HG nr. 1275/2000, constând în afișarea la sediul primăriei, a criteriilor în baza cărora se repartizează acest tip de locuințe și apoi dacă în analiza dosarelor și în soluționarea cererilor, comisia constituită la nivelul consiliului local a respectat ordinea de prioritate.

Din datele pe care le deținem din dosarul cauzei, așa cum a fost orientată ancheta penală în cauză, constatăm că a fost identificată doar cererea inculpatului M_____, G_____, ca fiind una cu vocație la închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat.

Cel puțin aparent, din datele dosarului rezultă că procedura prev. de HG nr. 1275/2000 a fost respectată. Cererea inculpatului a fost luată în evidență, s-a întocmit o situație a locuințelor libere (fila 65 vol. II up), cererii i s-a atribuit un punctaj în baza documentelor anexate, cererea a fost analizată în Comisia socială.

Prin HCL nr. 502/28.12.2007, s-au aprobat criteriile pentru stabilirea ordinii de prioritate în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat, precum și actele

necesare ce trebuiau depuse de solicitant în soluționarea cererilor pentru obținerea unor locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

Se constată, de asemenea, că s-a întocmit o "listă nominală a solicitanților de locuințe sociale", în ordine alfabetică, cu mențiunea punctajului aferent fiecărui solicitant, listă în care, la poziția 892, figurează și inculpatul M_____ G_____, cu un punctaj de 45 puncte (fila 66 vol. V up).

Cererile cu punctajul maxim au primit un răspuns favorabil, în sensul că prin HCL nr. 395/14.11.2008 (filele 1-6 vol. V up), s-a aprobat repartizarea unui număr de 107 locuințe sociale, persoanelor și familiilor îndreptățite să primească o locuință socială, în ordinea descrescătoare a punctajului atribuit, până la un punctaj de 57 de puncte.

Este adevărat că atribuirea locuinței către inculpatul M_____ a avut loc la o dată anterioară aprobării acestei Hotărâri de Consiliu Local, însă așa cum s-a menționat, lui i-a fost atribuită o locuință cu un alt statut, respectiv din fondul locativ de stat.

Nu există date de anchetă care să dovedească faptul că cererea inculpatului M_____ a fost tratată preferențial, în detrimentul altor solicitanți de locuințe din fondul locativ, aflați în condiții egale sau superioare de punctaj.

Dacă doar cererea inculpatului M_____ a vizat închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat, nu putea exista o ordine de prioritate a solicitanților acestui tip de locuințe.

Din această perspectivă, nu există elemente concretizate în probe, pentru a se susține că inculpatul P_____ a semnat repartiția nr. 8378/13.06.2008, în scopul de a-l favoriza pe subalternul său M_____ G_____, pentru ca acestuia să i se atribuie spre închiriere o locuință în mod nelegal, respectiv fără întocmirea unei ordini de priorități a solicitanților de locuințe și în lipsa unei HCL prin care inculpatului să-i fi fost repartizată locuința socială individualizată.

Ca atare, sub aspectul **laturii subiective**, nu există, probe suficiente și în afara oricărui dubiu, care să confirme acuzația că inculpatul P_____ a acționat cu intenția de a frauda procedura de închiriere a locuinței, în scopul favorizării inculpatului M_____ și cu consecința producerii unei pagube.

2. Nu poate fi reținută acuzația potrivit căreia inculpatul P_____ și-ar fi îndeplinit defectuos atribuțiile de serviciu, prin încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 114/1996 și art. 21 – 23 din HG nr. 1275/2000, pentru că, așa cum s-a arătat anterior, aceste prevederi legale, sunt specifice regimului juridic al locuinței sociale.

Conform art. 30 alin. 5 din HG. nr. 1275/2000, doar prevederile art. 21 alin. 2 și 3 din HG nr. 1275/2000 valabile și la locuințele sociale, sunt aplicabile și procedurii de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat, cu referire la definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații.

3. Cu referire la acuzațiile că inculpatul P_____ a încălcat:

- art. 30, art. 21 alin. 2 și 3 din HG. nr. 1275/2000,

- HCL nr. 502/2007, privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat

- atribuțiile din fișa postului, cu privire la ”organizarea, îndrumarea și controlul întregii activități referitoare la evidența fondului locativ, evidența și gestionarea patrimoniului public și privat al municipiului B_____”,

Curtea de Apel reține următoarele:

Repartiția este primul document din fluxul documentelor existente în procedura de atribuire a locuinței către inculpatul M_____, în care apare individualizată locuința disponibilă, cu adresa exactă. În condițiile în care, așa cum am menționat anterior, nu a existat o Hotărâre de Consiliu Local care să atribuie inculpatului M_____ locuința în mod individualizat, acesta este documentul care stabilea legătura între solicitarea inculpatului M_____ de a obține o locuință de închiriat și locuința vizată de acesta, în concret identificată.

Procedura de urmat presupunea ca documentul numit Repartiție să fie întocmit, **după** ce Comisia socială efectua repartizarea efectivă a locuinței, în limita locuințelor disponibile și în funcție de punctaj. În situația solicitantului M_____ G_____, o asemenea repartizare a Comisiei sociale, cu referire explicită la locuința individualizată de atribuit, nu a avut loc. Documentul Repartiție s-a emis, așa cum rezultă din conținutul acestuia, doar în baza HCL nr.208/2006 (care îi dădea vocație solicitantului M_____ G_____ la obținerea unei locuințe, neindividualizate, nici măcar ca și statut juridic) și a Notei Interne nr. 7859/30.05.2008.

Pe de altă parte, documentul intitulat ”Repartiție” (fila 64 vol. 2 up) nu constituia un act de dispoziție, ci doar o propunere venită din partea Direcției Patrimoniu și adresată Serviciului Contracte, pentru încheierea contractului de închiriere în beneficiul inculpatului M_____, propunere formulată în baza HCL nr. 208/2006 și a Notei Interne nr. 7859/30.05.2008. Ca atare, S_____ Contracte și S_____ Juridic și C_____ cărora li s-a trimis Repartiția, nu erau scutite de îndeplinirea obligațiilor legale de verificare a conținutului dosarului de solicitant și a înscrisurilor care să justifice încheierea contractului de închiriere.

Ca atare, sub acest aspect, fapta inculpatului P_____ G_____, de a nu verifica documentația aferentă dosarului de locuință, prealabil întocmirii Repartiției, urmată de întocmirea Repartiției ca înscris cu valoare de ”Propunere”, deci de sesizare a Serviciului Contracte cu propunerea de emitere a contractului de închiriere, în lipsa unei hotărâri a comisiei de analiză și de atribuire a locuinței individualizate către inculpatul M_____, constituie o încălcare a criteriilor de bază și a ordinii de prioritate în soluționarea cererilor având ca obiect închirierea unei locuințe din fondul locativ de stat, reglementate de art. 30 din HG nr. 1275/2000, precum și o abatere de la normele de conduită specifice funcției pe care inculpatul a îndeplinit-o, aceea de Șef Serviciu prevăzute în fișa postului (filele 190 - 193 vol. 2 up).

Fișa postului, conținând atribuțiile și sarcinile inculpatului P_____ G_____, în calitate de director executiv al Direcției Patrimoniu, este anexă la Dispoziția nr. 2249/11.04.2007 emisă de Primarul municipiului B_____.

Însă încălcarea de către inculpat a prevederilor art. 30 din HG nr. 1275/2000, a HCL nr. 502/2007 și a atribuțiilor din fișa postului nu constituie faptă penală și nu este de natură să atragă răspunderea penală a inculpatului. Se pune, însă problema, unei alte forme de răspundere juridică, inferioară ca și gravitate răspunderii penale.

Astfel, se constată că prin Decizia nr. 405/15.06.2016 pronunțată de Curtea Constituțională și publicată în Monitorul oficial nr. 517/8.07.2016, urmare a admiterii unei excepții de neconstituționalitate, s-a constatat că dispozițiile art. 246 alin. 1 Cod Penal din 1969 și art. 297 alin. 1 Cod Penal sunt constituționale, în măsura în care prin sintagma ”îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora, care se regăsește și în conținutul art. 248 Cod Penal din 1969 se înțelege ”îndeplinește prin încălcarea legii”.

S-a stabilit că aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii. Pe de altă parte, Curtea Constituțională a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta, deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. În materie penală, principiul legalității încriminării impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale.

Rațiunile acestor dispoziții au avut în vedere și respectarea principiului ”ultima ratio” în materie penală, nefiind suficient să se constate că faptele încriminate aduc atingere unei valori sociale ocrotite, ci această atingere trebuind să prezinte un anumit grad de intensitate și gravitate, care să justifice sancțiunea penală.

Potrivit prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei dispoziții dintr-o lege este definitivă și obligatorie.

Potrivit Deciziei nr. 1415/2009 a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt obligatorii și se impun cu aceeași forță, tuturor subiecților de drept.

Potrivit prevederilor art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, dispoziția din legea în vigoare constată că neconstituțională își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea Deciziei Curții Constituționale, dacă în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Curtea de Apel a constatat că deși a expirat intervalul de 45 de zile de la data publicării Deciziei Curții Constituționale, legiuitorul nu a intervenit, până în prezent, pentru a pune în acord prevederile abuzului în serviciu, cu dispozițiile constituționale.

Ca atare, se reține că sintagma din conținutul art. 248 alin. 1 Cod Penal din 1969, ”îndeplinește în mod defectuos”, este constituțională, numai în măsura în care înțelesul său echivalează cu sintagma ”îndeplinește prin încălcarea legii”, iar încălcarea vizează un act de reglementare primară, adică o lege sau o ordonanță de guvern.

Per a contrario, în ipoteza în care conduita inculpatului subiect activ al infracțiunii, constă în încălcarea unui act normativ de reglementare secundară, inferior legii sau ordonanței guvernului, ne aflăm în afara cadrului constituțional al reglementării infracțiunii de abuz în serviciu.

Ca atare, Curtea de Apel constată că teza infracțiunii constând în fapta funcționarului care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act în mod defectuos, în sensul că îl îndeplinește prin încălcarea unui act normativ, iar în concret actul normativ încălcat este unul inferior legii sau ordonanței guvernului, nu întrunește condiția de conformitate cu prevederile constituționale și, conform art. 31 alin. 3 din Legea nr. 47/1992, își încetează aplicabilitatea.

Efectul juridic al încetării valabilității acestei modalități de comitere a infracțiunii, este similar intervenirii unei dezincriminări parțiale a infracțiunii.

Decizia Curții Constituționale, prin care se restrânge câmpul de aplicare al normei ce încriminează abuzul în serviciu este echivalentă cu o lege nouă de dezincriminare parțială. În conceptul de "lege" intră actele normative, precum și jurisprudența obligatorie, întrucât Curtea de la Strasbourg a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de lege, în lumina Convenției Europene, înglobează dreptul de origine atât legislativă, cât și jurisprudențială.

În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 847/2008, în cuprinsul căreia a reținut că decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor.

Acest raționament nu este incompatibil cu prevederile art. 147 alin. 4 teza a doua din Constituție, potrivit căreia de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Așa cum se va reține, producerea consecințelor pentru trecut nu derivă din aplicarea directă, pentru trecut, a Deciziei Curții Constituționale, ci din asimilarea efectelor juridice ale deciziei, cu situația intervenirii unei dezincriminări.

Potrivit art. 4 Cod Penal, legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă.

Potrivit art. 3 din Legea nr. 187/2012, dispozițiile art. 4 Cod Penal privind legea penală de dezincriminare sunt aplicabile și în situațiile în care o faptă determinată, comisă sub imperiul legii vechi, nu mai constituie infracțiune potrivit legii noi, datorită modificării elementelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a formei de vinovăție, cerută de legea nouă pentru existența infracțiunii.

Ca atare, Curtea de Apel constată că prin restrângerea conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu, urmare a incidenței Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, a intervenit o dezincriminare parțială a acestei infracțiuni, prin excluderea modalității alternative de comitere, constând în îndeplinirea unui act, prin încălcarea unui act normativ cu forță juridică inferioară legii sau ordonanței de guvern.

Câtă vreme ipoteza dedusă judecării se încadrează în această modalitate alternativă de comitere a infracțiunii, în privința căreia a intervenit dezincriminarea, se impune a se reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, sub aspectul laturii obiective.

În același sens, al intervenirii dezincriminării, s-a pronunțat și Î____ prin Decizia nr. 6/28.02.2017, în pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în ce privește infracțiunea de conflict de interese, reținându-se că, dată fiind constatarea ca neconstituțională a sintagmei "raporturi comerciale" din conținutul infracțiunii, comiterea faptei în condițiile obținerii unui folos patrimonial pentru o persoană cu care făptuitorul s-a aflat în raporturi comerciale, este dezincriminată.

Ca atare, în opinia Curții de Apel, în condițiile date și în aplicarea Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, conduita inculpatului P____ G____, constând în semnarea "Repartiției" nr. 8378/13.06.2008, ca o propunere de încheiere a contractului adresată Serviciului Contracte, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, sub aspectul laturii obiective și subiective.

Reiterăm afirmația că această apreciere este justificată de faptul că probele administrate nu au făcut dovada vreunei alte situații de fapt, care să fi condus la constatarea că cererea inculpatului M____ a fost tratată preferențial, în detrimentul altor solicitanți de locuințe din fondul locativ, aflați în condiții egale sau superioare de punctaj.

Prin motivele de apel, inculpatul P____ G____ a solicitat, în subsidiar, schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina sa, din infracțiunea de abuz în serviciu în forma tentativei, în infracțiunea de **neglijență în serviciu** în forma tentativei, în sensul că neverificarea de către inculpat, la momentul semnării repartiției de închiriere a imobilului, a documentelor din dosarul inculpatului M____ a fost o scăpare a sa și nu o faptă intenționată. Apoi, s-a solicitat a se constata că neglijența în serviciu în forma tentativei nu se pedepsește.

Conduita inculpatului P____, de a verifica dosarul de locuință în discuție și de a întocmi documentele aferente conform atribuțiilor impuse de funcția ocupată, tocmai în condițiile în care dosarul nu era al unui solicitant oarecare, ci al subordonatului său M____ G____ și, ca atare, nu putea trece neobservat, nu poate fi subsumată culpei, ca formă de vinovăție. Din această perspectivă, i s-a pretins inculpatului P____ o diligență sporită, care nu este compatibilă cu o culpă.

Pe de altă parte, de vreme ce, așa cum s-a arătat, nu există suficiente date pentru a aprecia că inculpatul P____ a acționat cu intenție, în sensul de a crea aparențele unei proceduri legale de atribuire și de a determina funcționarii publici din Primărie să emită un contract de închiriere pentru solicitantul M____ cu încălcarea prevederilor legale, nu există asemenea date nici din perspectiva formei de vinovăție a culpei, care să fi justificat comportamentul inculpatului P____. Pentru aceste motive, se apreciază că solicitarea inculpatului de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de abuz în serviciu în infracțiunea de neglijență în serviciu este nefondată.

Însă, chiar în ipoteza în care s-ar reține că inculpatul, prin încălcarea atribuțiilor sale de serviciu identificate în fișa postului, a acționat cu forma de vinovăție a culpei, se reține că potrivit art. 16 alin. 6 Cod Penal, fapta constând într-o acțiune sau inacțiune comisă din culpă constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres. Ori, în privința infracțiunii de neglijență în serviciu, prev. de art. 249 Cod Penal din 1969 sau art. 298 Cod Penal, tentativa nu se pedepsește.

În privința inculpatului S _____ R _____ :

S-a imputat inculpatului că faptele sale realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei (3 acte materiale), constând în aceea că:

În realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în exercitarea atribuțiilor de primar al municipiului B _____, a aprobat repartiția unei locuințe, urmare a cererii formulate de inculpatul M _____ G _____, în cadrul audiențelor acordate la data de 20.03.2008, în condițiile în care nu avea atribuții privind repartizarea locuințelor (locuințele sociale și din fondul locativ de stat se repartizează de către consiliul local în ordinea de prioritate stabilită de comisia socială în urma analizării solicitărilor).

La data de 13.06.2008, a aprobat repartiția apartamentului situat în B _____, _____ inculpatului M _____ G _____, în condițiile în care Comisia socială nu întocmise ordinea de prioritate a solicitanților de locuințe și în lipsa unei hotărâri a Consiliului Local B _____ prin care solicitantului M _____ G _____ să-i fie repartizată o locuință socială sau din fondul locativ de stat.

S-a reținut că la data de 25.02.2009, a aprobat încheierea contractului de vânzare-cumpărare pentru locuința anterior menționată, urmare a solicitării formulate de inculpatul M _____ G _____ în cadrul audiențelor, deși cererea acestuia nu fusese verificată de compartimentele de specialitate din cadrul Primăriei Municipiului B _____, iar la cerere nu au fost anexate înscrisurile care dovedeau calitatea de chirie și îndeplinirea obligațiilor rezultate din această calitate.

Îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu ar fi avut ca rezultat obținerea de către inculpatul M _____ G _____ a unui avantaj patrimonial, respectiv apartamentul situat în B _____, _____ unei pagube Municipiului B _____, constând în contravaloarea acestei locuințe (evaluată la suma de 11.379 lei valoarea de calcul conform Decretului-Lege nr. 61/1990 și Legii nr. 85/1992), rezultat care nu s-a produs, formalitățile de vânzare-cumpărare a apartamentului fiind oprite.

S-a reținut că îndeplinirea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu constă în încălcarea dispozițiilor art. 43 din Legea nr. 114/1996 - Legea locuinței, art.30 cu referire la art.21-23 din H.G.nr.502/2007 privind aprobarea Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr.114/1996, astfel cum acestea erau în vigoare în perioada comiterii faptelor, HCL B _____ nr.502/28.12.2007 privind aprobarea criteriilor pentru stabilirea ordinii de prioritate și a listei cu actele necesare în soluționarea cererilor de locuințe sociale sau din fondul locativ de stat.

De asemenea, s-a reținut că inculpatul a nesocotit dispozițiile art.36 pct.5 din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, conform cărora consiliul local hotărăște închirierea bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului.

Prioritar, se impun a fi făcute următoarele observații:

Potrivit prevederilor **Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale**,

Art. 61 - (1) Primarul îndeplinește o funcție de autoritate publică.

(2) Primarul asigură respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a prevederilor Constituției, precum și punerea în aplicare a legilor, a decretelor Președintelui României, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, a hotărârilor consiliului local; dispune măsurile necesare și acordă sprijin pentru aplicarea ordinelor și instrucțiunilor cu caracter normativ ale miniștrilor, ale celorlalți conducători ai autorităților administrației publice centrale, ale prefectului, precum și a hotărârilor consiliului județean, în condițiile legii.

(3) Pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa prin actele normative prevăzute la alin. (2), primarul beneficiază de un aparat de specialitate, pe care îl conduce.

(4) Aparatul de specialitate al primarului este structurat pe compartimente funcționale, în condițiile legii. Compartimentele funcționale ale acestuia sunt încadrate cu funcționari publici și personal contractual.

(5) Primarul conduce serviciile publice locale.

Art. 63 - (1) Primarul îndeplinește următoarele categorii principale de atribuții: (...)

d) atribuții privind serviciile publice asigurate cetățenilor:

(5) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. d), primarul:

a) coordonează realizarea serviciilor publice de interes local prestate prin intermediul aparatului de specialitate sau prin intermediul organismelor prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local;

b) ia măsuri pentru prevenirea și, după caz, gestionarea situațiilor de urgență;

c) ia măsuri pentru organizarea executării și executarea în concret a activităților din domeniile prevăzute la art. 36 alin. (6) lit. a) - d);

d) ia măsuri pentru asigurarea inventarierii, evidenței statistice, inspecției și controlului efectuării serviciilor publice de interes local prevăzute la art. 36 alin. (6) lit. a) - d), precum și a bunurilor din patrimoniul public și privat al unității administrativ-teritoriale;

e) numește, sancționează și dispune suspendarea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu sau, după caz, a raporturilor de muncă, în condițiile legii, pentru personalul din cadrul aparatului de specialitate, precum și pentru conducătorii instituțiilor și serviciilor publice de interes local;

f) asigură elaborarea planurilor urbanistice prevăzute de lege, le supune aprobării consiliului local și acționează pentru respectarea prevederilor acestora;

g) emite **avizele, acordurile și autorizațiile** date în competența sa prin lege și alte acte normative;

h) asigură realizarea lucrărilor și ia măsurile necesare conformării cu prevederile angajamentelor asumate în procesul de integrare europeană în domeniul protecției mediului și gospodăririi apelor pentru serviciile furnizate cetățenilor.

Art. 68 - (1) În exercitarea atribuțiilor sale primarul emite **dispoziții cu caracter normativ sau individual**. Acestea devin executorii numai după ce sunt aduse la cunoștință publică sau după ce au fost comunicate persoanelor interesate, după caz.

Art. 115 - (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin:

a) primarul emite **dispoziții**; (...)

În teoria dreptului administrativ, se reține că:

Actul administrativ de autoritate pe care îl emite primarul potrivit competenței sale conferite de lege este dispoziția, ca act cu forță juridică obligatorie, atât față de persoanele fizice sau juridice cărora li se adresează, cât și față de autoritatea care le-a emis. Această forță juridică derivă din faptul că actul este dat pe baza și în executarea legii și din acest motiv, se bucură de prezumția de legalitate. Actul administrativ de autoritate sau de putere publică se emite în mod unilateral, în scopul nașterii, modificării sau stingerii unui raport de drept administrativ.

Primarul încheie și **acte administrative de gestiune** sau contracte administrative- acte bilaterale, de genul contractelor de închiriere sau vânzare – cumpărare a bunurilor proprietate publică sau privată aflate în administrarea aparatului primăriei.

Primarul mai înfăptuiește și diverse **operațiuni tehnico – materiale**, emite avize și acorduri, întocmește proiecte juridice necesare pentru unele acte juridice, efectuează comunicări și înștiințări, prezintă informări consiliului, precum și **fapte material – juridice**: participări la ședințele consiliului, convocări etc.

Operațiunile tehnico – administrative sunt acțiuni realizate, prin care se ajunge la adoptarea/emiterea unor acte administrative și constau în: transmiterea actului spre avizare, transmiterea actului spre studiu funcționarilor publici cu atribuții în adoptarea actului, înregistrarea, menționarea numărului de înregistrare, etc.

Operațiunile tehnico – administrative nu produc efecte juridice prin ele însele, dar în lipsa lor, actul administrativ nu s-ar putea emite, nu și-ar produce efectele sau nu ar putea fi aplicat.

Pornind de la aceste premise, analizând atribuțiile conferite de cadrul legislativ primarului, Curtea de Apel reține:

1. Cu referire la **primul act material imputat inculpatului, din 20.03.2008**, nu este întemeiată afirmația acuzării, în sensul că inculpatul S _____ nu avea atribuții privind repartizarea locuințelor.

Prin HCL nr. 303/30.10.2006 (filele 202,203 vol. I apel) privind aprobarea sau prelungirea închirierii fără licitație publică, a bunurilor proprietate publică sau privată a municipiului B____, persoanelor fizice și juridice la solicitarea acestora în situații în care nu se organizează licitații publice, în scopul aducerii la îndeplinire a acestor sarcini, a fost împuternicit primarul municipiului B____ să analizeze solicitările de închiriere, să dispună asupra oportunității, să

aprobe sau nu solicitările și să încheie contracte de închiriere cu persoane fizice sau juridice la solicitarea acestora.

Ca atare, se constată că atribuția Consiliului Local consacrată de prevederile art. 36 alin. 2 lit. c și alin. 5 lit. a din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, constând în darea în administrare, concesiunea sau închirierea bunurilor proprietate publică a municipiului, a fost delegată primarului municipiului B____, respectiv inculpatului S____ R____.

În virtutea acestei delegări și nu cu încălcarea competenței sale funcționale, a acționat inculpatul S____ R____, prin organizarea ședințelor de audiențe (inclusiv cea din 20.03.2008), la care s-a impus a se prezenta toți solicitanții de locuințe.

Inculpatul S____ a menționat că a instituit această practică a ședințelor de audiență, încă din anul 2004 când a fost ales primar, urmare a faptului că el constatare nereguli în procedura de atribuire a locuințelor.

Mai departe, este adevărat că locuințele din fondul locativ de stat se repartizează potrivit legii – art. 30 alin. 1 din HG nr. 1275/2000, de către comisia socială, constituită la nivelul Consiliului local. Însă atribuțiile delegate primarului prin HCL nr. 303/2006 nu au interferat cu atribuțiile Comisiei sociale și nici nu au substituit atribuțiile Comisiei sociale. Aceasta, întrucât o hotărâre de consiliu local se emite în vederea executării legii și nu poate încălca prevederile legale cu forță juridică superioară.

În fapt, demersul întreprins de inculpatul S____ în calitate de primar în 20.03.2008 a constat în organizarea ședințelor de audiențe, unde a luat în evidență solicitările primite și a consemnat în registrul personal, rezoluția aferentă fiecărei solicitări.

Prezentarea în audiență a inculpatului solicitant M____ G____ la ședința din 20.03.2008 este menționată în registrul de audiență la poziția 43, cu mențiunea că obiectul audienței a constituit o cerere de locuință, iar rezoluția inculpatului S____ în calitate de primar, consemnată de șeful de cabinet M____ P____ a fost ”De acord, în limita posibilităților”.

Acest acord de principiu al inculpatului nu a constituit un act de dispoziție, respectiv nu a avut valoarea unui act administrativ de autoritate, care să oblige serviciile subordonate din aparatul primarului să acorde solicitantului M____ o locuință și nici nu a substituit atribuțiile Comisiei sociale, singura în măsură, potrivit HG nr. 1275/2000, să analizeze solicitările și să repartizeze locuințele din fondul locativ de stat, conform criteriilor de bază și ordinii de prioritate.

În baza ședinței de audiență din 20.03.2008 și a rezoluțiilor din registrul de audiență, s-au întocmit două note interne, respectiv Nota internă nr. 3974/20.03.2008 și Nota internă nr. 7859/30.05.2008.

Așa cum s-a arătat anterior, documentul ”nota internă” nr. 7859/30.05.2008 care se regăsește numai în fotocopie a fost redactat de secretară, în baza consemnărilor din registrul de audiență, a fost apoi semnat de șeful de cabinet al primarului, martorul M____ P____ și aprobat de viceprimarul Scripăț C____. În această din urmă notă internă, s-a menționat o altă rezoluție decât cea a primarului consemnată în registrul de audiență în 20.03.2008, respectiv ”s-a aprobat repartizarea unei locuințe în limita posibilităților”

Însă inculpatul S _____ nu a avut nicio implicare în emiterea acestei note interne, nu el a întocmit-o și nu el a semnat-o spre aprobare.

2. Cu referire la **al doilea act material** imputat inculpatului, **din 13.06.2008**, se rețin următoarele:

”Repartiția” nr. 8378/13.06.2008 a fost întocmită de către inculpatul M _____ G _____, aflat în conflict de interese și a fost semnată de acest inculpat și de directorul executiv al Direcției Patrimoniu, inculpatul P _____ G _____, în condițiile anterior expuse, respectiv fără ca aceștia să verifice, potrivit atribuțiilor conferite de HG nr. 1275/2000 și de fișele postului, documentele din dosarul de locuință și fără să fi existat o hotărâre de consiliu local care să analizeze cererea și să o califice câștigătoare conform criteriilor de bază și a ordinii de prioritate, între cererile cu același obiect. Inculpatul S _____ a aprobat prin semnare această repartiție.

Însă documentul intitulat ”Repartiție” (fila 64 vol. 2 up) nu constituia un act de dispoziție, ci o propunere venită din partea Direcției Patrimoniu și adresată Serviciului Contracte, pentru încheierea contractului de închiriere în beneficiul inculpatului M _____, propunere formulată în baza HCL nr. 208/2006 și a Notei Interne nr. 7859/30.05.2008.

Pe de altă parte, ”aprobarea” repartiției de către inculpatul S _____, ca o aprobare a unei propuneri, nu a constituit un act de dispoziție, care să oblige pe funcționarii destinatari la un anumit comportament.

Ea nu a scutit pe funcționarii din cadrul Serviciului Contracte și S _____ Juridic și C _____ cărora li s-a trimis Repartiția, de îndeplinirea obligațiilor legale de verificare a conținutului dosarului de solicitant și a înscrisurilor care să justifice încheierea contractului de închiriere.

Se constată astfel, că dispozițiile legale care reglementează procedura de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat, cuprinse în HG nr. 1275/2000, nu cuprind mențiuni cu privire la vreo atribuție a primarului.

Potrivit art. 30 alin. 1 din HG nr. 1275/2000, primarul, ca autoritate a administrației publice locale, avea doar obligația de a ”asigura măsurile necesare pentru luarea în evidență a solicitărilor primite și analizarea acestora în comisiile sociale constituite la nivelul consiliului local”, ceea ce primarul a și făcut, prin organizarea ședințelor de audiență.

Însă potrivit prevederilor legale, primarul nu are nicio atribuție în procedura de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat. Chiar în condițiile în care documentul ”repartiție” nu primea semnătura de ”aprobare” a primarului, prevederile legale obligau compartimentele specializate – S _____ Contracte și S _____ Juridic și contencios, la examinarea repartiției și soluționarea în vreun fel a propunerii.

Ca atare, aprobarea repartiției a constituit, în termeni de drept administrativ, o operațiune tehnico – materială care a permis circuitul documentelor între compartimentele funcționale ale aparatului de specialitate al primarului.

Este contrar oricărei prevederi legale și chiar absurd a se reține că primarul trebuia să se substituie atribuțiilor de serviciu ale funcționarilor din subordine și să verifice personal documentația care a stat la baza emiterii repartiției, în condițiile în care asemenea atribuții determinate reveneau directorului executiv al Direcției patrimoniu și șefului de Serviciu fond locativ.

În consecință, Curtea de Apel reține că primarul, în persoana inculpatului S _____, nu a avut nicio competență conferită de lege în procedura de analiză și dispoziție asupra cererilor de atribuire de locuințe, iar conduita sa nu a constatat în emiterea vreunui act de dispoziție, care să-l facă răspunzător de încălcarea procedurii legale. Nu există legătură de cauzalitate între aprobarea formală a repartiției, cu conținut de "propunere" și încheierea contractului de închiriere a locuinței în beneficiul inculpatului M _____.

Pe de altă parte, de vreme ce nota internă cu conținut neconform nu a fost emisă sau semnată de inculpatul S _____, nici în planul laturii subiective nu se poate susține că inculpatul S _____, prin aprobarea repartiției, ar fi acționat cu intenție, în cunoștință de cauză cu privire la viciile dosarului de locuință și în scopul favorizării ilegale a inculpatului M _____.

3. Cu referire la **al treilea act material** imputat inculpatului S _____, din **25.02.2009**, se reține că:

În registrul de audiență, aferent ședinței de audiențe din 25.02.2009 ținute de inculpatul S _____ (fila 114 vol. 2 up), s-a consemnat că s-a prezentat inculpatul M _____ G _____, cu solicitarea de cumpărare a locuinței. Solicitarea a fost repartizată direcției Patrimoniu, cu rezoluția primarului "Da". Se constată că în privința tuturor persoanelor care s-au înscris în audiență în data de 25.02.2009 și care au solicitat cumpărarea locuinței pe care o dețineau în chirie, rezoluția primarului a fost "da".

Registrul de audiențe a fost completat de martorul M _____ P _____, șeful de cabinet al primarului.

În baza rezoluțiilor din registrul de audiențe, șeful de cabinet M _____ P _____ a întocmit Nota internă nr. 2183/27.02.2009, în conținutul căreia, în privința solicitantului M _____ G _____, a consemnat, deosebit de rezoluția primarului din registrul de audiențe – "Da", că "s-a aprobat încheierea contractului de vânzare – cumpărare". Nota internă a fost semnată în numele primarului, cu mențiunea "se aprobă", de către administratorul public G _____ C _____.

Potrivit susținerilor martorului M _____ P _____, confirmate de susținerile inculpatului S _____, rezoluția din ședința de audiențe a fost, în privința solicitării inculpatului M _____, de aprobare, cu mențiunea de a se analiza legalitatea și a se hotărî în comisia socială.

După emiterea Notei interne și înainte de plecarea martorului M _____ P _____ din Primărie, în septembrie 2009, când inculpatul S _____ a sesizat neconcordanța mențiunilor din registrul de audiențe cu ceea ce el dispusese, i-a reproșat acest fapt martorului M _____, care a procedat la completarea în Registrul de audiențe, în sensul de a menționa în loc de

”Da”, ”De analizat legalitatea și hot. în comisia socială”. Nota internă nu a mai putut fi pusă de acord cu această modificare, întrucât fusese deja emisă.

Însă, așa cum a susținut și martorul M_____, rezoluția primarului S_____ în Ședința de audiențe din 25.02.2009 a fost de a se analiza solicitarea și a se hotărî în comisia socială.

Ca atare, responsabilitatea pentru emiterea Notei interne nr. 2183/27.02.2009 a revenit emitentului acestuia, respectiv martorului M_____ P_____ și nicidecum inculpatului S_____ R_____, care nici nu a semnat-o spre aprobare.

Curtea de Apel constată că procedura de vânzare a locuințelor din fondul locativ de stat era și este reglementată de prevederile Decretului -lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație și ale Legii nr. 85/1992, privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, precum și ale HCL nr. 147/30.10.2000. Locuințele construite din fondurile statului care erau închiriate puteau fi cumpărate numai de titularii contractelor de închiriere, în condițiile stabilite și în baza unor prețuri de vânzare strict determinate de cele două acte normative.

Se constată că nici în procedura de vânzare a acestor imobile, dispozițiile legale nu confereau vreo competență sau vreo atribuție în sarcina primarului, ci serviciului specializat din cadrul aparatului de specialitate al primarului.

Potrivit HCL nr. 147/2000, s-a stabilit că activitatea de vânzare se va face în condițiile legii, prin S_____ fond locativ și asociații de proprietari, din subordinea Direcției sociale (devenită ulterior Direcția Patrimoniu).

Ca atare, tot Serviciului fond locativ și apoi Serviciilor Contracte și Juridic și de C_____, le revenea obligația verificării îndeplinirii condițiilor legale, prealabil încheierii contractului de vânzare – cumpărare.

Astfel, nu este întemeiată acuzația că inculpatul S_____ a aprobat încheierea contractului de vânzare – cumpărare în cadrul Ședinței de audiență din 25.02.2009. Rezoluția sa din cadrul Ședinței de audiență a fost de aprobare de principiu, (mai ales în condițiile în care numai chiriașului i se putea vinde locuința în condițiile legii) și nu a constituit un act de dispoziție, care să oblige pe funcționarii destinatari la un anumit comportament.

Ea nu a scutit pe funcționarii din cadrul Serviciului Fond locativ, Contracte și Juridic și C_____ cărora li s-a trimis solicitarea, de îndeplinirea obligațiilor legale de verificare a conținutului dosarului de solicitant și a înscrisurilor care să justifice încheierea contractului de vânzare – cumpărare.

Ca atare, aprobarea generică de către primar a solicitării de cumpărare, cu mențiunea verificării legalității în comisia socială a constituit, în termeni de drept administrativ, o operațiune tehnico – materială care a permis circuitul documentelor între compartimentele funcționale ale aparatului de specialitate al primarului. Ulterior aprobării în Ședința de audiențe, în condițiile explicitate mai sus, inculpatul S_____ nu a avut nicio implicare în circuitul documentelor și în procedura prealabilă încheierii contractului de vânzare – cumpărare.

Probele administrate au dovedit faptul că de la momentul în care prevederile legale au condiționat vânzarea-cumpărarea locuințelor de încheierea unui contract în formă autentică, inculpatul S _____ a impus condiția ca el să semneze, în numele aparatului primarului, contractele de înstrăinare de locuințe. Cu toate acestea, s-a constatat că formularul de contract privind vânzarea locuinței către inculpatul M _____ nu a fost prezentat spre semnare inculpatului, ci viceprimarului M _____ R _____. După ce inculpatul S _____ a aflat de semnarea contractului, a oprit un exemplar al acestuia.

În concluzie, Curtea de Apel constată că potrivit prevederilor legale, în materia procedurii de închiriere și de vânzare a locuințelor din fondul locativ de stat, Primarul nu are nicio atribuție, cu excepția celei de a "asigura măsurile necesare pentru luarea în evidență a solicitărilor primite și analizarea acestora în comisiile sociale".

În concret, tot ceea ce a întreprins inculpatul S _____ în calitate de primar, prin organizarea ședințelor de audiențe s-a subsumat acestei obligații legale și nu a depășit cadrul ei. Celelalte aspecte, constând în întocmirea de note interne și semnarea ca aprobare a documentelor interne de către primar sau în numele său, s-au dovedit a avea o conotație pur organizatorică, de a asigura fluxul documentelor între compartimentele funcționale care compun aparatul de specialitate al primarului și fără a avea caracter de act decizional.

Nu este întemeiată susținerea acuuzării, în sensul că inculpatul S _____ ar fi încălcat prevederile art. 43 din Legea nr. 114/1996, art. 21 – 23 din HG nr. 1275/2000, acestea neavând aplicabilitate în prezenta cauză, întrucât vizează procedura de închiriere a locuințelor sociale.

Conform art. 30 alin. 5 din HG. nr. 1275/2000, doar prevederile art. 21 alin. 2 și 3 din HG nr. 1275/2000 valabile și la locuințele sociale, sunt aplicabile și procedurii de închiriere a locuințelor din fondul locativ de stat, cu referire la definitivarea listelor privind repartizarea locuințelor și eventualele contestații.

Nu este întemeiată susținerea acuuzării, preluată de instanța de fond, în sensul că inculpatul S _____ ar fi încălcat prevederile art. 30, art. 21 alin. 2 și 3 din HG nr. 1275/2000 și art. și HCL nr. 502/2007. Așa cum s-a arătat anterior, aplicarea acestor prevederi legale a constituit obligația de serviciu a inculpaților P _____ G _____ și M _____ G _____ și nu a inculpatului S _____, în calitate sa de primar.

Nu este întemeiată susținerea acuuzării, preluată de instanța de fond, că inculpatul S _____ a nesocotit dispozițiile art. 36 pct. 5 din Legea nr. 215/2001, această acuzație fiind demontată de delegarea sa în temeiul HCL nr. 303/30.10.2006.

Pe de altă parte, nu s-a făcut dovada că inculpatul S _____ a acționat cu intenție, directă sau indirectă, în cunoștință de cauză, în scopul de a frauda procedura de închiriere și de vânzare a locuinței, în vederea favorizării inculpatului M _____ și cu consecința producerii unei pagube patrimoniului Primăriei B _____.

În consecință, Curtea de Apel reține că în cauză, în privința inculpatului S _____ R _____, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, sub aspectul laturii obiective și subiective, concluzie care justifică achitarea, în temeiul art. 16 lit. b Cod de Procedură Penală.

Pentru motivele expuse, motivele de apel formulate de D _____ care presupuneau reținerea unei soluții de vinovăție a inculpaților, se impun a fi respinse ca nefondate.

În consecință, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. a Cod de Procedură Penală, se vor admite apelurile declarate de inculpații M _____ G _____, P _____ G _____ și S _____ R _____, împotriva sentinței penale nr. 438/D/20.10.2015 pronunțate de Tribunalul B _____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Se va desființa în parte sentința penală apelată, în ce privește soluțiile de condamnare a inculpaților și temeiul juridic al obligării inculpatului M _____ G _____ la plata cheltuielilor judiciare și procedând la o nouă judecată în aceste limite:

1. Se va desconta pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare și 5 ani pedeapsă complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție publică, aplicată inculpatului M _____ G _____, în pedepsele componente de:

-3 ani închisoare, stabilită pentru infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal

-6 luni închisoare, stabilită pentru infracțiunea de uz de fals prev. de art. 291 teza a II a Cod penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal

-2 ani închisoare și 5 ani pedeapsă complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție publică, stabilită pentru infracțiunea de conflict de interese prev. de art. 253/1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, în aplicarea Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, va fi achitat inculpatul M _____ G _____, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, va fi achitat inculpatul M _____ G _____, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 291 teza a II a Cod penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 6, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. f Cod de Procedură Penală, se va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului M _____ G _____, pentru săvârșirea

infracțiunii de conflict de interese, prev. de art. 253/1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

2. Se va respinge cererea formulată de inculpatul P____ G____, de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de abuz în serviciu în forma tentativei prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod Penal din 1969 rap. la art. 249 alin. 1 Cod Penal din 1969, cu apl. art. 5 alin. 1 Cod Penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, în aplicarea Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, va fi achitat **inculpatul P____ G____**, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal.

3. În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, va fi achitat **inculpatul S____ R____**, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

Se va înlătura dispoziția de obligare a inculpaților P____ G____ și S____ R____, la plata cheltuielilor judiciare aferente urmăririi penale și judecării la instanța de fond.

În temeiul art. 275 alin. 1 pct. 3 lit. b Cod de Procedură Penală, se va menține obligarea inculpatului M____ G____ la plata sumei de 700 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, aferente urmăririi penale și judecării la instanța de fond.

Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate, în măsura în care nu contravin prezentei decizii.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, se va respinge ca nefondat apelul declarat de D____ S____ T____ B____ împotriva sentinței penale nr. 438/D/20.10.2015 pronunțate de Tribunalul B____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

În baza art. 275 alin. 3 Cod de Procedură Penală, cheltuielile judiciare în apel vor rămâne în sarcina statului.

Sumele de câte 100 lei reprezentând onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații apelanți vor fi suportate din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru aceste motive,

IN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite apelurile declarate de inculpații M____ G____, P____ G____ și S____ R____, împotriva sentinței penale nr. 438/D/20.10.2015 pronunțate de Tribunalul B____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX.

Desființează în parte sentința penală apelată, în ce privește soluțiile de condamnare a inculpaților și temeiul juridic al obligării inculpatului M____ G____ la plata cheltuielilor judiciare și procedând la o nouă judecată în aceste limite:

1. Descontopște pedeapsa rezultantă de 3 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție publică, aplicată **inculpatului M____ G____**, în pedepsele componente de:

-3 ani închisoare, stabilită pentru infracțiunea de tentativă la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal

-6 luni închisoare, stabilită pentru infracțiunea de uz de fals prev. de art. 291 teza a II a Cod penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal

-2 ani închisoare și 5 ani pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție publică, stabilită pentru infracțiunea de conflict de interese prev. de art. 253/1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, în aplicarea Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, achită pe inculpatul M____ G____ de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, achită pe inculpatul M____ G____ de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 291 teza a II a Cod penal din 1969 cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal.

În baza art. 396 alin. 6, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. f Cod de Procedură Penală, încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului M____ G____, pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, prev. de art. 253/1 Cod penal din 1969 cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

2. Respinge cererea formulată de inculpatul P____ G____, de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea de abuz în serviciu în forma tentativei prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 5 al.

1 Cod penal, în infracțiunea de neglijență în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod Penal din 1969 rap. la art. 249 alin. 1 Cod Penal din 1969, cu apl. art. 5 alin. 1 Cod Penal.

În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, în aplicarea Deciziei nr. 405/2016 a Curții Constituționale, achită pe **inculpatul P** _____ **G** _____, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 5 al. 1 Cod penal.

3. În baza art. 396 alin. 5 Cod de Procedură Penală, art. 17 alin. 2, art. 16 alin. 1 lit. b Cod de Procedură Penală, achită pe **inculpatul S** _____ **R** _____, de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma tentativei, prev. de art. 20 Cod penal din 1969 rap. la art. 13/2 din Legea nr. 78/2000 cu ref. la art. 248 Cod penal din 1969, cu aplic. art. 41 al. 2 Cod penal din 1969 și art. 5 al. 1 Cod penal.

Înlătură dispoziția de obligare a inculpaților P _____ G _____ și S _____ R _____, la plata cheltuielilor judiciare aferente urmăririi penale și judecării la instanța de fond.

În temeiul art. 275 alin. 1 pct.3 lit. b Cod de Procedură Penală, menține obligarea inculpatului M _____ G _____ la plata sumei de 700 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, aferente urmăririi penale și judecării la instanța de fond.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate, în măsura în care nu contravin prezentei decizii.

Respinge ca nefondat apelul declarat de D _____ S _____ T _____ B _____ împotriva sentinței penale nr. 438/D/20.10.2015 pronunțate de Tribunalul B _____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX.

În baza art. 275 alin. 3 Cod de Procedură Penală, cheltuielile judiciare în apel rămân în sarcina statului.

Sumele de câte 100 lei reprezentând onorariile parțiale cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații apelanți vor fi suportate din fondurile Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 19.04.2017.

Președinte

S _____ I _____ M _____

Judecător

A _____ S _____

Grefier

L _____ B _____

Red MIS

Tehn LB/MIS

6 exp./25.04.2017

Jud fond D_____ C_____ L_____

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de [Wolters Kluwer Romania](#) pentru [Fundatia RoLII](#).

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro